

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอในบทนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นการนำเสนอผลการศึกษากาณานาม ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลเจาะลึก โดยการ

1.1 ศึกษาสภาพทั่วไปของชุมชน

1.2 สภาพการบริหารจัดการคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนในปัจจุบัน

1.3 ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการการศึกษา จากการสนทนาเป็นรายบุคคลกับบุคลากร เป็นกลุ่มและการประชุมสัมมนากลุ่มย่อย (Focus group)

1.4 สังเคราะห์รูปแบบการบริหารที่เหมาะสมสำหรับการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนบนพื้นที่สูง

ตอนที่ 2 เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่สร้างขึ้น โดยแบ่งการนำเสนอดังนี้

2.1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

2.2 ความพึงพอใจในระบบการบริหารจัดการคุณภาพการศึกษาของบุคลากรที่เกี่ยวข้องรวม 4 ด้านคือ ด้านบริบทสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และ ด้านผลผลิต/ผลลัพธ์

2.3 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของบุคลากรที่เกี่ยวข้องระหว่างโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 7 แห่ง

2.4 ประมวลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 3 เป็นการนำเสนอปัญหาและข้อคิดเห็น

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลกาณานาม

1.1 ศึกษาสภาพทั่วไปของชุมชน

1) ก่อนออกปฏิบัติงานในภาคสนาม คณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาสภาพลักษณะภูมิประเทศและลักษณะของพื้นที่ภาคเหนือโดยเฉพาะในขอบเขตของพื้นที่ศึกษาได้ข้อสรุปดังนี้

ลักษณะภูมิประเทศของไทย ลักษณะภูมิประเทศของไทย แบ่งออกได้เป็น ๔

ลักษณะคือ

- (1) พื้นที่ราบอันกว้างใหญ่ภาคกลาง
 - (2) ที่ราบในย่านภูเขาภาคเหนือ ประกอบด้วยที่ราบหลายพื้น เป็นที่ราบระหว่างทิวเขา ทำให้มีพื้นที่ไม่ติดต่อกัน ที่สำคัญได้แก่
 - ที่ราบเชียงใหม่ มีความสูงประมาณ ๓๐๐ เมตร
 - ที่ราบเชียงราย มีความสูงประมาณ ๔๐๐ เมตร
 - ที่ราบแพร่ มีความสูงประมาณ ๒๐๐ เมตร
 - ที่ราบน่าน มีความสูงประมาณ ๒๐๐ เมตร
 - (3) ที่ราบสูงตะวันออกเฉียงเหนือ มีความสูง ประมาณ ๒๐๐ - ๓๐๐ เมตร อยู่ในวงล้อมของทิวเขาเป็นที่ราบอันกว้างใหญ่อีกพื้นหนึ่ง มีพื้นที่ประมาณ ๑๕๔,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร แบ่งออกได้เป็นสองตอนคือ
 - (4) ที่ราบภาคใต้ ภาคใต้อยู่บนแหลมแคว ๆ ที่มีความกว้างที่สุดไม่เกิน ๒๐๐ กิโลเมตร และส่วนที่แคบที่สุดประมาณ ๖๐ กิโลเมตร ตอนกลางของแหลมเป็นทิวเขาโดยตลอด จึงมีที่ราบชายฝั่งทะเลผืนแคบ ๆ เป็นตอน ๆ ไม่ติดต่อกัน
- พื้นที่ย่านภูเขา คือบริเวณที่มีทิวเขาอยู่เป็นจำนวนมาก เป็นพื้นที่ต่อเนื่องมาจากที่ราบสูงยูนนานทางด้านทิศเหนือ ทิวเขาส่วนมากมีทิศทางจากเหนือทอดลงมาทางใต้ ทิวเขาเหล่านี้ก่อให้เกิดพื้นที่ราบระหว่างหุบเขา ใหญ่บ้าง เล็กบ้าง เป็นช่วง ๆ มีลักษณะพื้นที่ต่างกับพื้นที่แถบอื่น ๆ และมีที่ตั้งอยู่ลำพังทางส่วนเหนือสุดของประเทศไทย ทิวเขาที่สำคัญได้แก่
- ทิวเขาแถบตะวันตกของประเทศไทย เป็นทิวเขาต่อจากชายตะวันตกของภาคเหนือต่อเนื่องลงไปทางใต้จนถึงภาคใต้ตลอดผืนแผ่นดินที่เป็นแหลม ทิวเขาที่สำคัญได้แก่ ทิวเขานนทรขัย และทิวเขาตะนาวศรี ซึ่งเชื่อมต่อกันเป็นปมที่บริเวณชายแดนด้านตะวันตกของจังหวัดกาญจนบุรี มีลักษณะเป็นย่านภูเขาน้อย ๆ แผ่อำณาบริเวณเข้าไปในประเทศพม่า และเข้ามาในประเทศไทยเป็นส่วนใหญ่
- ลำน้ำในภาคเหนือ นอกจากลำน้ำใหญ่สองสายคือ ลำน้ำสาละวิน ซึ่งไหลผ่านชายแดนด้านตะวันตก และลำน้ำโขง ซึ่งไหลผ่านชายแดนด้านตะวันออกเฉียงเหนือแล้ว ลำน้ำในภาคเหนือมีอยู่หลายสาย และมีต้นน้ำที่เกิดจากพื้นที่ย่านภูเขาในภาคเหนือเอง แทบทั้งสิ้น ได้แก่
- สาขาของลำน้ำสาละวิน ได้แก่ลำน้ำปาย เกิดจากเทือกเขานนทรขัย และเทือกเขาแดนลาวไหลผ่าน จังหวัดแม่ฮ่องสอน ลงสู่แม่น้ำสาละวิน ลำน้ำเมย เกิดจากเทือกเขานนทรขัยไหลไปตามซอกเขาที่กั้นเขตแดนไทยกับพม่า ลงสู่แม่น้ำสาละวิน ลำน้ำยวม เกิดจากทิวเขานนทรขัย ผ่านอำเภอขุนยวม จังหวัดแม่ฮ่องสอน แล้วไปบรรจบกับลำน้ำเมย ลำน้ำสาละวิน เกิดจากบริเวณประเทศธิเบต ไหลผ่านประเทศไทย ตามแนวเส้นกั้นเขตแดนไทยกับพม่า ในเขตจังหวัดแม่ฮ่องสอน แล้วไหลผ่านพม่าไปลงอ่าวมะตะมะ

ภาคเหนือเป็นพื้นที่ซึ่งนับว่าเป็นย่านภูเขา เป็นพื้นที่สูงส่วนใหญ่ของที่ราบสูงขุน นาน ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของพื้นที่ ซึ่งลำน้ำสายใหญ่ ๓ สาย คือ ลำน้ำสาละวิน ลำน้ำโขง และลำน้ำ แยกชี ไหลมารวมอยู่ในพื้นที่แคบ ๆ กว้างไม่เกิน ๑๐๐ กิโลเมตร เป็นพื้นที่ซึ่งลำน้ำสาละวิน และลำ น้ำโขงได้ไหลแยกออกจากกัน ทำให้มีพื้นที่อันเป็นแถบเทือกเขา มีเนื้อที่กว้างอยู่ในพิกัดเส้นแวง ๕๙ องศา ๒๒ ลิปดา กับ ๑๐๑ องศา ๒๒ ลิปดา ตะวันออก และเส้นรุ้ง ๒๐ องศา ๒๕ ลิปดา กับ ๑๙ องศา เหนือ โดยมีทิวเขาแดนลาว กันรัฐลาวไว้ทางเหนือ ทิวเขาถนนธงชัย กันแคว้นกะเหรี่ยง ของพม่าไว้ทางตะวันตก ทิวเขาหลวงพระบาง กันประเทศลาวไว้ทางตะวันออก และทิวเขาพม่า ลึง กันภาคกลางของไทยไว้ทางใต้

ภาคเหนือเป็นดินแดนต้นแรกที่ตั้งอาณาจักรไทย เป็นแหล่งที่ชนพื้นเมืองทั้งสิ้นเป็น ชนชาติไทย แม้ทิวเขาอันสลับซับซ้อนจะแบ่งแยกชนพื้นเมืองออกเป็นหลายพวก แต่ก็ยังเป็น ปึกแผ่นอยู่ได้ด้วยวัฒนธรรม ซึ่งเป็นวัฒนธรรมเดียวกันมาโดยตลอด

ภาคเหนือเป็นย่านที่อยู่เกือบใจกลางคาบสมุทร อินโดจีน - แปซิฟิก จึงอยู่ห่างจาก ทะเลมากพอสมควร คืออยู่ห่างจากอ่าวเบงกอล ประมาณ ๓๐๐ กิโลเมตร ห่างจากอ่าวตังเกี๋ย ประมาณ ๔๕๐ กิโลเมตร และอยู่ห่างจากอ่าวไทย ประมาณ ๕๐๐ กิโลเมตร ฝั่งทะเลที่อยู่ใกล้ที่สุด คือ อ่าวมะตะบัน ซึ่งอยู่ห่างออกไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ประมาณ ๘๐ กิโลเมตร โดยมีลำน้ำ สาละวินเชื่อมต่อทางด้านตะวันตกของภาค

ภาคเหนือ นับว่าเป็นศูนย์กลางการคมนาคมติดต่อ ระหว่างดินแดนอันเป็นถิ่นฐานของ ชนเผ่าไทย ซึ่งตั้งอยู่โดยรอบทุกทิศทาง เช่น ชนเผ่าไทยในมณฑลยูนนาน ในดินแดนสิบสองปันนา ในลาว ในตังเกี๋ย

สภาพทางธรณีวิทยา ภาคเหนือตั้งอยู่บนพื้นที่สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ประมาณ ๒๕๐ - ๔๐๐ เมตร พื้นที่ทางแถบตะวันตกสูงกว่าแถบตะวันออก พื้นที่ส่วนใหญ่ลาดเอียงลงมาทาง ทิศใต้ ยกเว้นแถบเหนือสุด คือจังหวัดเชียงราย และอำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีพื้นที่ลาดลงไป ทางด้านทิศเหนือ

โครงสร้างอย่างหยาบ ๆ ของภาคเหนือประกอบด้วยแนวรอยพับขึ้นของแผ่นดิน ซึ่งมี ทิศทางในแนว เหนือ - ใต้ หลายแนวขนานกัน ในตอนเหนือสุดของแนวรอยพับขึ้นเหล่านี้บางส่วน มีทิศทางในแนวตะวันตก ไปตะวันออก

ภูเขา จากโครงสร้างของพื้นที่ ซึ่งมีรอยพับขึ้นของแผ่นดินอยู่ทั่วไป ภาคเหนือจึงเป็น พื้นที่ซึ่งเต็มไปด้วยภูเขาเกือบทั้งภาค ภูเขาเหล่านี้มีแนวทอดยาวจากเหนือลงมาได้ และมีบางเป็น บางแห่งที่เป็นแนว จากตะวันตกไปตะวันออก ทิวเขาดังกล่าวเหล่านี้พอจะแบ่งออกได้เป็น ๖ ทิว ด้วยกัน คือ

ทิวเขาแดนลาว อยู่ตอนเหนือสุด จากชื่อของภูเขา สันนิษฐานว่า เดิมคงจะเป็นทิวเขาที่ เป็นพรมแดนระหว่างละว้ากับไทย เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๑๔๐๐

ทิวเขาแดนลาว เป็นทิวเขาเหนือสุดของประเทศไทย เป็นทิวเขาใหญ่ มีทิศทางส่วนใหญ่ทอดตัวจากด้านทิศตะวันตกไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ มีพื้นที่แผ่ไปทางเหนือในรัฐฉานและทางใต้ในดินแดนไทย อาการแผ่ของทิวเขานี้มีลักษณะเป็นแนวแขนงหลายแนว มีทิศทางจากเหนือลงใต้ ทิวเขานี้ใช้แนวสันเขาเป็นเส้นเขตแดนระหว่างไทยกับรัฐฉานของพม่า เริ่มจากลำน้ำแม่สายในเขตจังหวัดเชียงราย เป็นทิวทอดตัวไปทางตะวันตก ตามเขตจังหวัดเชียงใหม่ แล้ววกลงทางใต้ ตามเขตจังหวัดแม่ฮ่องสอน ไปสุดที่ลำน้ำปายซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตกับทิวเขาถนนธงชัย

สันเขาที่กั้นเขตแดนทางเหนือ แบ่งน้ำด้านทิศเหนือลงสู่ลำน้ำโขง และด้านทิศใต้ลงสู่ลุ่มน้ำเจ้าพระยา ส่วนสันเขาส่วนที่วกลงมาทางใต้ จะแบ่งน้ำทางด้านตะวันออกลงสู่ลำน้ำปาย และทางด้านตะวันตกลงสู่ลำน้ำสาละวิน

ทิวเขานี้มีช่องเขาที่เคยใช้เป็นทางเดินทัพในสมัยโบราณ สมเด็จพระนเรศวรมหาราช เคยยกทัพไปทำสงครามกับพม่า และไปสวรรคตที่เมืองหางหลวงในรัฐเมืองพาน และในสงครามมหาเอเชียบูรพา กองพลที่ ๒ ก็ได้เดินทัพรุกออกไปทางช่องทางนี้

ทิวเขานี้ประกอบด้วยยอดเขาต่าง ๆ อยู่เป็นจำนวนมากที่สำคัญพอประมวลได้ดังนี้

คอยตุง สูง ๑๕๒๘ เมตร อยู่ในเขตอำเภอแม่อิง จังหวัดเชียงราย

คอยสามเก้า สูง ๑๖๓๑ เมตร อยู่ในเขตอำเภอแม่อิง จังหวัดเชียงราย

คอยช้าง สูง ๑๙๕๕ เมตร อยู่ในเขตอำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

คอยผ้าห่มปก สูง ๒๔๙๖ เมตร อยู่ในเขตอำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

คอยเชียงดาว สูง ๒๑๘๕ เมตร อยู่ในเขตอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่

ทิวเขาถนนธงชัย เป็นเทือกเขาที่ติดต่อกับเทือกเขาแดนลาวลงมาทางใต้ โดยนับเริ่มจากฝั่งทิศใต้ของลำน้ำปาย ในเขตจังหวัดแม่ฮ่องสอน เป็นแนวลงมาทางใต้ และสิ้นสุดลงที่ช่องเจดีย์สามองค์ ในเขตจังหวัดกาญจนบุรี เป็นทิวเขาที่มีอาณาบริเวณหลายหมื่นตารางกิโลเมตร ซึ่งนับว่ามากที่สุดในประเทศไทย มีความยาวประมาณ ๕๐๐ กิโลเมตร นับจากลำน้ำปายลงมาถึงช่องเจดีย์สามองค์ และมีส่วนกว้างประมาณ ๒๐๐ กิโลเมตร เป็นแนวยาวกับทิวเขาแดนลาวจนตลอดลำน้ำปาย จากบริเวณนี้ทิวเขาจะแยกออกจากกันเป็นสามแขนง ทอดตัวขนานลงมาทางใต้ กันด้วยหุบเขาแคบ ๆ ดังนี้

ทิวเขาคอยมอนกุญ เป็นพรมแดนด้านตะวันตกของประเทศไทย และได้แผ่ออกไปจนจรดลำน้ำสาละวิน มีแนวทางทอดลงมาทางใต้ในระหว่างลำน้ำสาละวิน และลำน้ำยวม

ทิวเขาคอยปางเกี้ยว เป็นแนวตอนกลางอยู่ระหว่างลำน้ำแม่แจ่ม กับลำน้ำแมปิง ทางตะวันออกของลำน้ำแม่ยวม และลำน้ำแมยทางทิศตะวันตก เป็นแนวแบ่งเขตจังหวัดแม่ฮ่องสอน และจังหวัดเชียงใหม่ มีความยาวจากลำน้ำปาย ถึงช่องเจดีย์สามองค์ และมีความกว้างจากลำน้ำแมยจนจดลำน้ำปิง มีบางส่วนข้ามลำน้ำปิงไปทางตะวันออก จนถึงลำน้ำแม่ลิ ซึ่งทำให้ลำน้ำปิงตอนนี้เป็นที่จากอำเภอฮอด ถึงอำเภอสามเงา เป็นโกรกเขา และเกาะแก่งโดยตลอด

ทิวเขาคอยอินทนนท์ แผ่กระจายอยู่ในพื้นที่ด้านตะวันตกของ อำเภอเมือง เชียงใหม่ อันได้แก่ดอยสุเทพจนจดลำน้ำแม่แจ่ม ในเขตอำเภอแม่แจ่ม เป็นแนวยาวจากดอย ปะกา ดันลำน้ำปายจนถึงลำน้ำแม่แจ่ม

หุบเขาในทิวเขานี้เป็นเขาแคบ ๆ ลำน้ำไหลอยู่ในโกรกเขา เช่น ลำน้ำเมย ลำน้ำแม่แจ่ม และลำน้ำปาย

ยอดเขาที่สูง และมีชื่อเป็นที่รู้จักกันดีในทิวเขาดนงรังชัยได้แก่ คอยอินทนน หรือดอยอ่างกา สูง ๒,๕๖๖ เมตร เป็นยอดเขาสูงสุดในประเทศไทย อยู่ในเขตอำเภอจอมทอง จังหวัด เชียงใหม่ ดอยสุเทพ สูง ๑,๖๖๖ เมตร อยู่ทางตะวันตกของตัวเมืองเชียงใหม่ ดอยกิ่วลม สูง ๑,๓๘๐ เมตร อยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือในเขตอำเภอนυχวม จังหวัดแม่ฮ่องสอน ดอยปางเกี๊ยะ สูง ๑,๒๐๔ เมตร อยู่ทางด้านตะวันออกในเขตอำเภอนυχวม จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ทิวเขาขุนตาล เริ่มต้นจากบริเวณตะวันออกของอำเภอฝาง ในแนวของลำน้ำแม่ท่าช้าง ซึ่งเป็นช่วงที่เชื่อมกับดอยช้างในทิวเขาแดนลาว จากบริเวณนี้ทิวเขาเริ่มมีทิศทางตรงลงมาทางทิศใต้ เชื่อมต่อกับทิวเขาผีปันน้ำ บริเวณดอยผาจ้อ แล้วต่อลงมาทางใต้ ผ่านอุโมงค์ขุนตาลไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ของจังหวัดลำปาง ขนานกับทิวเขาดนงรังชัย ตอนใต้สุดของทิวเขาไปเชื่อมต่อกับ ส่วนของทิวเขาดนงรังชัย ซึ่งข้ามลำน้ำแม่ปิงไปทางทิศตะวันออกในแนวลำน้ำแม่ลิ ทำให้เกิดที่ราบสูงเชียงใหม่ขึ้นทางด้านตะวันตก และที่ราบสูงลำปางทางด้านทิศตะวันออก

ทิวเขาขุนตาล มีความกว้าง ระหว่าง ๓๐ - ๖๐ กิโลเมตร ยาวประมาณ ๒๐๐ กิโลเมตร ตอนแคบที่สุดของทิวเขาอยู่บริเวณอุโมงค์ขุนตาล และที่บริเวณรอยต่อระหว่างดอยขุนตาล กับดอยพิบฟ้า ตอนเหนือของอำเภอพร้าว มีแขนงแยกไปทางทิศตะวันตก และขนานลงมาทางใต้จนถึงทางเหนือของ อำเภอดอยสะเก็ด ยอดเขาที่สูงและมีชื่อเป็นที่รู้จักกันดีในทิวเขาขุนตาล ได้แก่ คอยผีปันน้ำ หรือดอยนางแก้ว สูง ๑,๘๔๓ เมตร อยู่ทางทิศตะวันออกของอำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง เป็นต้นกำเนิดของลำน้ำแม่กวง แควของลำน้ำแม่จิด ซึ่งเป็นสาขาของลำน้ำแม่ปิง ดอยผาจ้อ สูง ๒,๐๑๒ เมตร อยู่ทางด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือของ อำเภอดอยสะเก็ด เป็นต้นกำเนิดของลำน้ำแม่สรวย ซึ่งเป็นสาขาของลำน้ำวัง ดอยสะเก็ด หรือดอยขุนออน สูง ๑,๘๑๖ เมตร อยู่ทางด้านทิศตะวันออกของอำเภอดอยสะเก็ด เป็นต้นกำเนิดของลำน้ำแม่ฮ่อน ซึ่งเป็นสาขาของลำน้ำปิง ดอยขุนตาล สูง ๑,๓๔๘ เมตร อยู่ทางทิศตะวันตกของอำเภอแม่ท่า

ทิวเขาผีปันน้ำ เป็นทิวเขาหินแกรนิต เริ่มต้นจาก ดอยผาจ้อในทิวเขาขุนตาล แล้วแยกคดโค้งมีทิศทางโดยรวมในแนวทิศตะวันตก - ตะวันออก แบ่งน้ำลงทางซีกเขาทั้งด้านเหนือและด้านใต้ ทิวเขาเริ่มตั้งแต่ตอนต้นลำน้ำแม่ลาว ทอดตัวไปทางด้านทิศตะวันออกเล็กน้อย แล้ววกกลับขึ้นไปทางเหนือ ถึงอำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย แล้วหักกลับลงมาทางใต้ ผ่านกัวม้นหม่มลงได้จนถึงดอยหลวง อำเภอเมืองลำปาง ตรงกัวม้นหม่ม ทิวเขาจะแยกออกไปทางทิศตะวันออก จนถึงทางเหนือของ อำเภองาว จังหวัดลำปาง มีช่องทางแคบ ๆ อยู่ตอนย่านกลางคือ ช่องประตูผา บริเวณทิศ

เหนือของอำเภอลาว มีทิวเขาตอยขุนยวม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของทิวเขาฝิ่ปันน้ำ ซึ่งเริ่มต้นจากตอนใต้ของลำน้ำโขง เป็นสองแนวขนานทั้งฝั่งตะวันตก และฝั่งตะวันออกของลำน้ำยม แล้วต่อลงไปทางใต้ ส่วนทางฝั่งตะวันตกจะไปจดกับทิวเขาพลึงที่ช่องผาคอ และส่วนตะวันออก จะไปจดที่ช่องทางถนนสายแพร่ - น่าน ทางทิศตะวันออกของอำเภอร้องกวาง จังหวัดแพร่

ทิวเขาฝิ่ปันน้ำมีความกว้าง ๓๐ - ๗๐ กิโลเมตร ความยาวประมาณ ๔๐๐ กิโลเมตร ปันน้ำลงลำน้ำโขงอันประกอบด้วย ลำน้ำแม่ลาว ลำน้ำเมือ และลงสู่ลำน้ำยม และลำน้ำน่าน เป็นเส้นแบ่งเขตจังหวัด น่าน กับ จังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงราย กับ จังหวัดลำปาง และจังหวัดลำปาง กับ จังหวัดแพร่

ยอดเขาที่สูง และมีชื่อเป็นที่รู้จักกันดีได้แก่ คอยหลวงแม่ขุน สูง ๑,๓๓๔ เมตร คอยหัวม่ง สูง ๑,๐๒๘ เมตร คอยปุย สูง ๘๕๗ เมตร คอยขุนยวม สูง ๑,๗๔๐ เมตร และคอยขุนยวม สูง ๑,๗๐๖ เมตร

ทิวเขาหลวงพระบาง เป็นทิวเขาหินแกรนิต เริ่มจากบริเวณลำน้ำโขงทางเหนือ ทอดตัวเป็นแนวมายังใต้ จนถึงตะวันตกของ อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย และทางเหนืออำเภอ นครไทย จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งเป็นบริเวณที่เชื่อมต่อกับทิวเขาเพชรบูรณ์ในภาคกลาง มีอาณาบริเวณกว้างขวาง อยู่ระหว่างลำน้ำน่าน และลำน้ำโขง กว้างประมาณ ๕๐ - ๑๐๐ กิโลเมตร ยาวประมาณ ๒๕๐ กิโลเมตร ทางแถบตอนเหนือของทิวเขานี้ เป็นตอนที่บังคับให้ลำน้ำโขง ไหลวกไปทางตะวันออก เข้าไปในประเทศลาว

ยอดเขาที่สูงและมีชื่อเป็นที่รู้จักกันดีได้แก่ ภูห้วยหอมใหญ่ สูง ๑,๘๐๑ เมตร อยู่ทางเหนือสุด มีลำน้ำโขงล้อมอยู่สามด้าน คอยน้ำหงส์ สูง ๑,๔๗๘ เมตร ภูสามเสา สูง ๒,๐๖๑ เมตร ภูหลวงพระบาง สูง ๒,๐๕๕ เมตร อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของ อำเภอปัว จังหวัดน่าน เป็นต้นกำเนิดของลำน้ำว้า ซึ่งเป็นสาขาของลำน้ำน่าน ภูยี่ สูง ๑,๖๓๐ เมตร อยู่ทางทิศตะวันตกของ อำเภอสา จังหวัดน่าน ภูหลักหมื่น สูง ๑,๔๗๘ เมตร อยู่ริมลำน้ำน่าน ทางทิศตะวันออกของอำเภอนาน้อย ภูเมียง สูง ๒,๓๐๐ เมตร อยู่ในเขตจังหวัดอุดรธานี

ทิวเขาหลวงพระบาง เป็นทิวแบ่งแคว้นมาแต่สมัยโบราณ ปัจจุบันใช้เป็นพรมแดนระหว่างไทยกับลาวในภาคเหนือ

ทิวเขาพลึง เป็นทิวเขาที่อยู่ทางตอนใต้สุดของภาคเหนือ ซึ่งเริ่มต้นจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งต่อเนื่องกับทิวเขาหลวงพระบาง ในบริเวณทิศตะวันตกของภูหลักหมื่น โดยมีแนวลำน้ำน่านเป็นเส้นแบ่งเขตทางเหนือ ต่อเนื่องกับทิวเขาฝิ่ปันน้ำ (คอยขุนยวม) ทางบริเวณทิศตะวันออกเฉียงเหนือของ อำเภอร้องกวาง จังหวัดแพร่ มีรอยต่อตามแนวช่องทางถนนสายแพร่ - น่าน

ทิวเขาพลึงมีทิศทางนับจาก อำเภอนาน้อย ทอดตัวลงมาทางทิศตะวันตกตามแนวเส้นแบ่งเขตของภาคจนถึงคอยลาน ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของจังหวัดตาก มีความยาว

ประมาณ ๓๐๐ กิโลเมตร มีความกว้างประมาณ ๕๐ - ๕๐ กิโลเมตร ทิวเขานี้อาจแบ่งออกได้เป็นสองตอน คือตอนเหนือเป็นพื้นที่ระหว่างลำน้ำยม และลำน้ำน่าน ตอนใต้เป็นพื้นที่ระหว่างลำน้ำยมกับลำน้ำวัง ทางตอนใต้มีแนวภูเขาแยกขึ้นไปทางเหนือไปเชื่อมต่อกับ ทิวเขาฝิปันน้ำที่ช่องผาคอ ยอดเขาสูงที่มีชื่อเป็นที่รู้จักกันดีคือ คอยผาสั่ง สูง ๑,๐๘๕ เมตร เขาพญาปอ สูง ๑,๔๗๗ เมตร

พื้นที่ราบในภาคเหนือ เป็นที่ราบซึ่งอยู่ระหว่างทิวเขาจึงเป็นที่ราบสูง และไมกว้างขวางนัก มีลักษณะเป็นท้องไม่ติดต่อกับ พื้นที่ราบที่นับว่าสำคัญ ได้แก่

ที่ราบสูงเชียงใหม่ ตั้งอยู่ภายในกรอบทิวเขาซึ่งมีอยู่โดยรอบ มีลักษณะแคบและยาวตามแนวเหนือใต้ มีแนวทิวเขากั้น แบ่งออกได้เป็น ๓ แถบคือ ที่ราบลุ่มลำน้ำฝาง เป็นที่ราบผืนเล็ก ๆ กว้าง ประมาณ ๑๐ - ๒๐ กิโลเมตร ยาวประมาณ ๔๐ กิโลเมตร อยู่ในระหว่างทิวเขาแดนลาวในห้วงคอยผ่าห่มปก คอยฮุ่นและคอยเชียงคาวทางด้านตะวันตก กับคอยช้างและทิวเขาขุนตาล ทางด้านตะวันออก พื้นที่ลาดเอียงไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนกลางมีลักษณะเป็นแอ่งมีลำน้ำฝางไหลผ่าน จากทิศใต้ไปทางทิศเหนือผ่านอำเภอฝางไปบรรจบลำน้ำกก ที่ราบลุ่มลำน้ำปิง เป็นพื้นที่ราบกว้างใหญ่ที่สุดในภาคเหนือ มีบริเวณอยู่ในเขตสองจังหวัดคือ เชียงใหม่และลำพูน มีความยาวประมาณ ๑๘๐ กิโลเมตร กว้างประมาณ ๓๐ - ๕๐ กิโลเมตร อยู่ระหว่างคอยเชียงคาวและทิวเขาถนนธงชัยในห้วงคอยอินทนนท์ และคอยปางเกี้ยวทางด้านตะวันตก กับทิวเขาขุนตาลในห้วงคอยผาฮ้อ คอยสะแกด คอยขุนตาล และคอยพันม้า ทางด้านตะวันออก ตอนกลางของที่ราบเป็นแอ่งของลำน้ำ พื้นที่สูงประมาณ ๓๐๐ เมตร และลาดเทลงไปทางด้านทิศใต้ ที่ราบลุ่มลำน้ำแมงด เป็นที่ราบผืนเล็ก ๆ กว้างประมาณ ๑๐ - ๑๕ กิโลเมตร ยาวประมาณ ๖๐ กิโลเมตร อยู่ระหว่างเขาจอมฮอดทางด้านตะวันตก กับทิวเขาขุนตาล ทางด้านตะวันออกทางตอนเหนือ บริเวณที่อำเภอพร้าว ตอนกลางเป็นร่องน้ำแมงด

ภาคเหนือเป็นภาคที่มีป่าคงอยู่ทั่วไป ตั้งแต่ในพื้นที่ระดับสูง อันเป็นพื้นที่ภูเขา ที่ราบบนภูเขา ลงมาจนถึงพื้นที่ราบลุ่มน้ำต่าง ๆ เป็นป่าซึ่งไม่มีมีค่ามากที่สุดในประเทศ พื้นที่ทำไร่ทำนามีอยู่เพียงเล็กน้อย ป่าในภาคเหนือมีอยู่หลายประเภทด้วยกันดังนี้

ป่าดิบ ได้แก่ ป่าดิบเขา มีอยู่ในแถบพื้นที่ภูเขาสูง ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ เมตรขึ้นไป ส่วนมากจึงมีอยู่ตามแนวทิวเขาทั้ง ๖ ทิวคั้งที่กล่าวมาแล้ว พันธุ์ไม้หลักได้แก่ กำนาน จำปาป่า จำปี ฯลฯ นอกจากนี้จะมีไม้ประเภทไม้พุ่มเตี้ย ๆ ปะปนอยู่ทั่วไป ป่าไม้สน มีอยู่ในแถบพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีระดับความสูงระหว่าง ๗๐๐ - ๑,๐๐๐ เมตร ขึ้นปะปนอยู่กับพวกไม้ผลัดใบต่าง ๆ ป่าดงดิบ เป็นป่าซึ่งมีอยู่โดยทั่วไปทั้งในที่ราบและในที่สูงไม่เกิน ๑,๐๐๐ เมตร พันธุ์ไม้สำคัญของป่าดงดิบได้แก่ไม้จำพวกยาง ทั้งยาวขาว และยางแดง ตะเคียน กะบาก ไม้แดง ยมหอม ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีไม้จำพวกพันธุ์เล็ก ๆ ช่วยสร้างความร่มกทึบให้ป่า

ป่าไม้ผลัดใบ ที่มีอยู่ในภาคเหนือ ได้แก่ ป่าไม้เบญจพรรณปนสัก พันธุ์ไม้สำคัญ ได้แก่ ไม้จำพวกประดู่ ไม้แดง ไม้ตะแบก ไม้มะค่า (มากค่า) และไม้จำพวกพุ่ม ป่าแดง มีมากในแถบซึ่งเป็นหินแดง ดินปนทราย พันธุ์ไม้สำคัญได้แก่ ไม้จำพวกพลวง เหียง เต็ง รัง โมก ฯลฯ

เขตแดน ช่องทาง และท่าข้าม ภาคเหนือมีอาณาเขตติดต่อกับ ต่างประเทศถึงสามด้าน คือด้านตะวันตก ด้านเหนือ และด้านตะวันออก คงติดต่อกภายในประเทศเพียงด้านเดียวเท่านั้นคือ ด้านใต้ พรมแดนที่ติดต่อกับต่างประเทศมีสองลักษณะคือ เป็นเทือกเขา และลำน้ำ ทิวเขาที่ใช้เป็นพรมแดนได้แก่ ทิวเขานนทขัย และทิวเขาแดนลาว (แดนเมือง) กันพม่าไว้ทางด้านตะวันตก และกับรัฐฉานไว้ทางด้านเหนือ ทิวเขาหลวงพระบาง (แดนลาวหลวง) กันลาวไว้ทางด้านตะวันออก ส่วนที่ใช้ลำน้ำเป็นเส้นเขตแดนมีอยู่ไม่มากนัก ได้แก่ ลำน้ำเมย และลำน้ำสาละวิน กันเขตแดนไทยกับพม่า ลำน้ำโขงกันเขตแดนไทยกับลาว

ลักษณะของเส้นกันพรมแดนทั้งสองแบบดังกล่าว บังคับให้มีการคมนาคมติดต่อกัน สะดวกเฉพาะตำบล ส่วนใหญ่จะมีลักษณะเป็นแคบๆ ซึ่งได้แก่ช่องทางหรือช่องเขา และตามท่าข้ามต่าง ๆ

ภาคเหนือมีลำน้ำหลายสายกระจายอยู่ทั่วพื้นที่ แต่เนื่องจากเป็นลำน้ำที่ต้นน้ำ อยู่บนเทือกเขาสูง ไหลมาตามซอกเขาและหุบเขาแคบ ๆ ท้องน้ำจึงเต็มไปด้วยเกาะแก่ง กระแสน้ำไหลแรงในฤดูฝน และแห้งขอดเป็นช่วง ๆ ในฤดูแล้ง ทำให้ไม่อาจจะใช้ประโยชน์เป็นทางคมนาคม ทางน้ำได้ตลอด จะทำได้เฉพาะตำบลและเป็นช่วงสั้น ๆ การคมนาคมทางน้ำเท่าที่ทำได้มีดังนี้ ลำน้ำกก ไหลลงลำน้ำโขง ในฤดูน้ำ น้ำจะท่วมฝั่งและไหลเชี่ยวมาก สามารถเดินเรือจากเชียงรายไปออกลำน้ำโขงได้ ในฤดูแล้งน้ำเป็นตอน ๆ ใช้เดินเรือไม่ได้ ลำน้ำสาละวิน ใช้เดินเรือได้เป็นช่วง ๆ ลำน้ำปิง ไหลลงสู่ลำน้ำเจ้าพระยา โดยทั่วไปมีเรือเฉพาะถิ่นเรียกว่าแม่ป้า ซึ่งขุดจากท่อนซุงใช้เดินทางในฤดูน้ำ ส่วนในฤดูแล้งใช้ได้เป็นช่วง ๆ ตามประวัติศาสตร์ พม่าเคยใช้ลำน้ำปิงขนส่งเสบียงอาหารและยุทธภัณฑ์ทางลำน้ำปิง ลงมาทำสงครามกับกรุงศรีอยุธยาหลายครั้ง ในฤดูฝนมีน้ำมากและไหลเชี่ยว ระหว่าง ระแหง จังหวัดตาก ถึงปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ น้ำลึกประมาณ ๕ - ๑๕ เมตร เรือยนต์เดินได้ตลอด ก่อนสร้างเขื่อนภูมิพลเรือโขงใช้เวลาเดินทาง ประมาณ ๔ - ๕ วัน จากระแหง ถึงเชียงใหม่ ในฤดูน้ำน้ำจะเชี่ยว เรือยนต์เล็ก ๆ พอจะแล่นไปได้ การข้ามแก่งต่าง ๆ ต้องใช้ถ้อยันฝั่งช่วยด้วย ระหว่างปากน้ำโพ กำแพงเพชร และตาก มีเรือเดินทางขึ้นลงได้สะดวก ลำน้ำวัง ใช้เดินเรือระหว่างจังหวัดลำปาง กับปากน้ำโพได้ แต่เนื่องจากมีเกาะแก่งมาก จึงไม่ใคร่นิยมใช้กัน คงใช้ได้เฉพาะเรือขนาดเล็ก และใช้ในฤดูฝนเท่านั้น ลำน้ำยม ในฤดูแล้งเดินเรือได้สะดวกจนถึง อำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย ในฤดูน้ำเรือขนาด ๕ - ๑๐ ตัน ในฤดูน้ำเดินได้ถึงจังหวัดแพร่ เรือโขงจากปากน้ำโพถึงสุโขทัย ใช้เวลา ๕ วัน ในฤดูแล้งเรือขนาดเล็กเดินได้ถึงอำเภอเมืองสุโขทัย ลำน้ำน่าน ในฤดูน้ำเรือกลไฟเดินได้ถึง จังหวัดอุดรดิษฐ์ ถ้าเป็นเรือขนาด ๑๐ ตัน

ก่อนสร้างเขื่อนสิริกิติ์ สามารถเดินทางไปได้ถึงจังหวัดน่าน ในฤดูแล้งรถยนต์ขนาดเล็ก เดินได้ถึง จังหวัดพิษณุโลก ใช้เวลาเดินทาง ๔ วัน

ภูมิประเทศจังหวัดเชียงใหม่ เส้นรุ้งที่ 16 องศาเหนือ และเส้นแวงที่ 99 องศาตะวันออก สูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 1027 ฟุต (310 เมตร) 138 กิโลเมตร

ภูมิประเทศจังหวัดแม่ฮ่องสอน ฉายาที่รู้จักกันดีในนาม เมืองสามหมอก เนื่องจากเป็นเมืองในหุบเขา ล้อมด้วยภูเขาสลับซับซ้อนทอดขนานไปกับถนนธงชัย จึงถูกปกคลุมไปด้วยหมอกตลอดทั้งปี มีทิวทัศน์สวยงาม ห่างจากเชียงใหม่ 274 กม. หรือ 924 กม.จากกรุงเทพฯ มีอาณาเขตติดต่อกับสหภาพพม่า ตั้งอยู่ทางตะวันตกสุดของภาคเหนืออาณาเขตทิศเหนือ ติดต่อกับรัฐฉาน แห่งสหภาพพม่า ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ทิศตะวันออก ติดต่อกับจังหวัดเชียงใหม่ ทิศตะวันตก ติดต่อกับสหภาพพม่าแม่ฮ่องสอนในอดีตเคยเป็นเมืองที่เร่ร่อนและแสนทุรกันดารในสายตาของนักท่องเที่ยวและประชาชนทั่วไป เนื่องจากเดิมนั้นการเดินทางเข้าสู่จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีถนนเพียงสายเดียวคือ ทางหลวงหมายเลข 108 ซึ่งตัดจากจังหวัดเชียงใหม่ผ่านอำเภอหางดง อำเภอสันป่าตอง อำเภอจอมทอง อำเภอฮอด อำเภอแม่สะเรียง อำเภอแม่ลาน้อย และอำเภอขุนยวม มาถึงอำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน รวมระยะทางประมาณ 349 กิโลเมตร เส้นทางสายนี้เป็นทางตัดขึ้นเขาสูง มีความสวยงามและมีความคดโค้งนับได้มากถึง 1,864 โค้ง ในปัจจุบันมีถนนจากจังหวัดเชียงใหม่ถึงแม่ฮ่องสอนเพิ่มขึ้นอีกสายหนึ่งคือ ทางหลวงหมายเลข 1095 หรือที่เรียกโดยทั่วไปว่าเส้นทางสายแม่มาลัย-ปาย ตัดจากอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ถึงอำเภอปายจังหวัดแม่ฮ่องสอนได้กว่าร้อยกิโลเมตร เหลือระยะทางเพียง 245 กิโลเมตร นอกจากนี้ เส้นทางนี้ยังเป็นเส้นทางผ่านไปยังสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ ด้วย อาทิ ห้วยน้ำดัง และถ้ำต่างๆ ปัจจุบันเป็นถนนลาดยางอย่างดีตลอดสาย และหากนักท่องเที่ยวสนใจเดินทางจากจังหวัดตากไปยังจังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยไม่แวะเข้าจังหวัดเชียงใหม่ก็สามารถเดินทางได้ตามทางหลวงหมายเลข 105 ผ่านอำเภอแม่สอด-แม่ระมาด-ท่าสองยาง ถึงอำเภอแม่สะเรียง มีระยะทางประมาณ 300 กิโลเมตร เป็นทางลาดยาง

1.2 สภาพการบริหารจัดการคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนในปัจจุบัน

การออกเก็บข้อมูลภาคสนาม คณะผู้วิจัยออกเก็บข้อมูลยังโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ประมาณแห่งละ 2 ครั้ง มีรายละเอียดแสดงไว้ในตารางที่ 4.1 ดังนี้

ครั้งที่	ระหว่าง	สถานที่	กิจกรรม	หมายเหตุ
1	20 ตุลาคม 2548	โรงเรียนบ้านม่อน	ประชุมFocus Group	ผู้มีส่วน เกี่ยวข้อง
2	21 ตุลาคม 2548	โรงเรียนบ้านแสนตอ	ประชุมFocus Group	
3	22 ตุลาคม 2548	โรงเรียนบ้านจิวเต่า และ บ้านเวียงหวาย	ประชุมFocus Group	
4	23 ตุลาคม 2548	โรงเรียนบ้านแม่ต๋อน	ประชุมFocus Group	
5	24 ตุลาคม 2548	โรงเรียนบ้านในสอย	ประชุมสร้างความ เข้าใจในงานวิจัย	บุคลากร ของ โรงเรียน
6	24 ตุลาคม 2548	โรงเรียนบ้านห้วยโกป้า	ประชุมFocus Group	
7	9-10 พฤศจิกายน 2548	โรงเรียนบ้านม่อน	สัมภาษณ์บุคลากร	บุคลากร ของ โรงเรียน
8	7 ธันวาคม 2548	โรงเรียนบ้านแสนตอ	สัมภาษณ์บุคลากร	
9	8 ธันวาคม 2548	โรงเรียนบ้านจิวเต่า โรงเรียนบ้านเวียงหวาย และโรงเรียนบ้านแม่ต๋อน	สัมภาษณ์บุคลากร	
10	18-19 มกราคม 2549	โรงเรียนบ้านห้วยโกป้า	สัมภาษณ์บุคลากร	บุคลากร ของ โรงเรียน

โรงเรียนวัดบ้านม่อน

บริบท/สภาพแวดล้อม โรงเรียนวัดบ้านม่อน ตั้งอยู่หมู่ 1 ต.แม่ท่า กิ่ง อ.แม่
ออน จ. เชียงใหม่ มีพื้นที่ 22 ไร่ 2 งาน 40 ตารางวา มีเขตพื้นที่บริการ 1 หมู่บ้าน คือ บ้าน
ทาม่อน อยู่ในเขต อบต.แม่ท่า ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม รับจ้าง มีฐานะค่อนข้างยากจน

สภาพแวดล้อมภายนอก ผู้ปกครองมีการศึกษาเพียง ป.4 เป็นส่วนใหญ่ ไม่
สามารถแนะนำทางการศึกษาแก่บุตรได้ มีค่านิยมส่งลูกไปเรียนในเมืองหรือไกลๆ ทำให้จำนวน
นักเรียนลดลง ครอบครัวแตกแยก หย่าร้าง ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ด้าน
สุขภาพอนามัย เด็กไม่ได้ตระหนักรู้ดูแล เด็กไม่ได้รับการเอาใจใส่ ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตร
มีรายได้น้อย ขาดความรู้ความเข้าใจในการปรับปรุงการศึกษา นักเรียนเลียนแบบวัฒนธรรมต่างชาติ
เช่น การแต่งกาย ภัยยาเสพติด ประชาชนสนับสนุนให้บุตรหลายเรียนหนังสือสูงๆ ขนบธรรมเนียม
นิยมท้องถิ่นได้รับการส่งเสริมต่อเนื่อง ชุมชนมีแหล่งที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
ชุมชนมีแหล่งเทคโนโลยีในชุมชนน้อย ผู้ปกครองขาดความรู้ ฐานะทางและเปลี่ยนแปลงเร็วมาก
ทำให้ผู้ปกครองไม่สามารถจัดหาให้บุตรหลานได้ใช้ แต่โรงเรียนก็สามารถใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น
ชดเชยได้

วิกฤตทางเศรษฐกิจ ทำให้ผู้ปกครองว่างงาน จึงไม่ได้สนับสนุนกิจกรรมบาง
อย่างของโรงเรียนรวมทั้งไม่มีรายได้อีกเพียง สนับสนุนบุตรหลานในการมาเรียน ทำให้เด็กมี
ปัญหา รัฐก็ไม่สามารถสนับสนุนส่วนนี้ได้เต็มที่

ด้านกฎหมาย พ.ร.บ. 2547 มีแนวปฏิบัติไม่ชัดเจน ทำให้มีข้อจำกัดด้าน
บุคลากรในการศึกษาก่อให้เกิดการขัดแย้งกับ อบต. นโยบายปรับลดกำลังภาครัฐทำให้มีผล
กระทบ ต่อบุคลากรโรงเรียน ขั้นตอนการปฏิบัติตามกฎหมายยังขาดความชัดเจน เวลาปฏิบัติทำ
ให้มีผลต่อขวัญและกำลังใจของครู พ.ร.บ. เร่งรัดให้มีการพัฒนาตนเองให้ได้มาตรฐานทำให้ครู
เดือดร้อน

สภาพแวดล้อมภายใน การวางแผนระยะสั้นทำให้งานขาดประสิทธิภาพ ขาด
ห้องสมุดที่มีคุณภาพบุคลากรมีงานขึ้นมาก ขาดทักษะในการใช้เทคโนโลยี เข้าโครงการเกษียณก่อน
กำหนด ครูมีประสบการณ์ในการทำงานด้านการเงิน การช่วยเหลือซึ่งกันและกันและพร้อมที่จะรับ
การพัฒนา ขาดงบประมาณสนับสนุน ขาดอุปกรณ์ วัสดุครุภัณฑ์ การจัดเก็บข้อมูลไม่สนับสนุน
ข้อมูลจึงขาดประสิทธิภาพ

ปัจจัยนำเข้า – กระบวนการ โรงเรียนมีแผนระยะสั้น มีนโยบายในกาประชุม
ผู้ปกครองอย่างน้อยปีละ 2 ครั้งให้บริการด้านอาคารสถานที่แก่ชุมชน สามารถให้บริการเด็กใน
เขต พื้นที่บริการได้อย่างทั่วถึง มีชาวต่างประเทศเป็นอาสาสมัครทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษา ต่าง

ประเทศในบางโอกาส มีโครงการบริการอาหารกลางวัน บริการอาหารเสริม (นม) ทำให้เด็กมีอนามัยดี บริการด้านสุขภาพ มีศูนย์กีฬา ทำให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเองทำให้เกิดความรู้ที่หลากหลาย โรงเรียนส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรให้เฝ้าหาความรู้เพิ่มเติม ทำให้ครูมีความมั่นใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ในอนาคตโรงเรียนได้กำหนด วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ ตลอดจนแผนการโครงการและกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้มีการบริหารจัดการที่มีคุณภาพ อันจะเป็นการยกระดับคุณภาพทางการศึกษา ในภาพพจน์ของโรงเรียน โดยมีความคิดจัดการศึกษาตามแนวทางกาปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พัฒนาผู้เรียนทางด้านคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่ไปกับองค์ความรู้ มุ่งหวังให้เป็นคนดี คนเก่ง และเป็นคนที่มีความสุข รู้จักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รักและหวงแหนศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น ด้วยความสามารถของครูมืออาชีพในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย และเทคโนโลยีที่ทันสมัย ภายใต้ความร่วมมือของชุมชน

กำหนดกลยุทธ์งานขององค์การไว้ 3 ด้านคือ ด้านระบบบริหารจัดการ ด้านส่งเสริมบุคลากรให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และด้านการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และกำหนดแผนงานและกิจกรรมไปด้วย ปรับปรุงวัสดุครุภัณฑ์ บริการโดยใช้เทคโนโลยี โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ส่งเสริมพัฒนาครูด้วยเทคโนโลยี จัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาจัดการเรียนการสอน พัฒนากระบวนการเรียนรู้ ควบคู่คุณธรรม จริยธรรม พัฒนาทักษะในการทำงานของนักเรียน ส่งเสริมการทำงานร่วมกับผู้อื่น ส่งเสริมบทเรียนทางการเกษตร และพัฒนาศักยภาพผู้เรียนในการศึกษา

ส่วนในเรื่องของการนำไปปฏิบัติให้เกิดผลจริงนั้น ได้มีการกำหนดบทบาทของผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ได้แก่

1. บทบาทของกรรมการโรงเรียน
2. บทบาทของผู้บริหารโรงเรียน
3. บทบาทของครูผู้สอน
4. บทบาทของผู้ปกครองและชุมชน

ผลลัพธ์/ผลผลิต โรงเรียนวัดบ้านม่อน เปิดทำการสอนตั้งแต่ชั้น อนุบาล 1 ถึง ชั้น ป.6 มีผลการดำเนินงานโดยสรุป คือ

1. ด้านปริมาณ โรงเรียนมีบริการให้การศึกษาแก่ประชากรในวัยเรียน ตั้งแต่อนุบาล ถึง ป.6 โดยมีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 67 คน
2. ด้านคุณภาพ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร นักเรียนมีความรู้คุณธรรม มีความประพฤติเรียบร้อย กล้าพูดกล้าแสดงออกและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

3. ด้านประสิทธิภาพ โรงเรียนได้พัฒนาระบบการบริหารให้ผู้ที่มีส่วนรับผิดชอบที่ชัดเจน มีความเป็นประชาธิปไตยบนรากฐานของความมีเหตุผล และมีส่วนร่วมในการบริหาร พัฒนาคณาจารย์ให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ ทั้งด้านวิชาชีพ คุณธรรม มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงานและเป็นผู้ที่วางแผนการเรียนรู้เพื่อความสำเร็จของผู้เรียน นักเรียนมีคุณลักษณะตามที่คาดหวัง คือ เก่ง ดี มีสุข จัดกระบวนการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

โรงเรียนวัดจันทน์

บริบทสภาพแวดล้อม โรงเรียนวัดจันทน์ นักเรียน 117 คน มีครูและบุคลากรทั้งสิ้น 12 คน ผลงานในรอบปีที่ผ่านมา ประชากรวัยการศึกษาภาคบังคับทุกคนได้เรียนและเรียนต่อครบทุกคน ไม่มีปัญหาการออกกลางคัน อัตราการเข้าชั้นในระดับประถมศึกษาทุกชั้นไม่เกินร้อยละ 1 ด้านคุณภาพผู้เรียนผู้เรียนได้รับการพัฒนาให้มีความใฝ่รู้ ใฝ่เรียน และเรียนอย่างมีความสุขมีทักษะทางวิชาการและเทคโนโลยี มีคุณธรรม จริยธรรมและระเบียบวินัย อนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น ได้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ทั้งด้านความรู้ คุณลักษณะที่พึงประสงค์และสุขภาพอนามัย

ด้านศักยภาพของนักเรียน ด้านคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ทุกชั้นเรียนมีทักษะทั้งด้านคณิตและวิทยาศาสตร์เกินร้อยละ 30 ภาษาไทย 65% อ่านออกเขียนได้ภาษาอังกฤษ 30% ใช้สื่อสารได้ สังคมร้อยละ 70 มีมาตรฐานด้านการพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ปฏิบัติความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ทำประโยชน์ต่อสังคม เสริมสร้างทักษะชีวิต ทักษะกระบวนการเรียนรู้เชิงพหุปัญญา มีทักษะการแสวงหาความรู้โดยเน้นนิสัยรักการอ่าน อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม พัฒนาความเป็นพลเมืองดีตามหลักทางประชาธิปไตยโดยทุกคน นักเรียน ม.3 มีทักษะการทำงานและพื้นฐานอาชีพ 1 อย่าง

ด้านสุขภาพอนามัย นักเรียนทุกคนจะต้องเล่นกีฬาได้ 1 อย่าง ร้อยละ 70 มีสมรรถภาพทางกายตามเกณฑ์นักเรียนปฐมวัยมีความพร้อมในการเข้าเรียนชั้น ป.1 ทุกคน

ด้านประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษา มีระบบการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนมีแหล่งเรียนรู้ตามมาตรฐาน มีการจัดสภาพแวดล้อมที่ดี คณะกรรมการสถานศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียน

ด้านครูและบุคลากร ครูและบุคลากรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ปัจจัยนำเข้า โรงเรียนมิวสิกส์ พันทจปีประสงค์ และแผนงานกิจกรรมต่างๆ โดยเฉพาะเป้าประสงค์สำคัญ คือ ให้ผู้เรียนใฝ่รู้ ใฝ่เรียน และมีความสุขกับการเรียน มีทักษะทางวิชาการและเทคโนโลยี มีคุณธรรม จริยธรรมและระเบียบวินัย อนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นโดยมีกลยุทธ์ 7 ด้านสำคัญคือ ด้านปรับปรุงสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในองค์กรที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ปรัชญาและการเรียนรู้ที่เสริมสร้างสัมพันธภาพ ค่านิยม และวัฒนธรรมการทำงานสู่องค์กร คุณภาพที่มุ่งหวังสัมฤทธิ์ผลตามพันธกิจ

สร้างความเสมอภาคให้โอกาสการเข้าถึงบริหารแผนการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ทั่วถึงตอบสนองความต้องการของบุคลากร ชุมชนท้องถิ่นเน้นการพัฒนาแบบที่หลากหลายเหมาะสมและมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ยกย่องคุณภาพสู่มาตรฐานการศึกษา โดยปฏิรูปการเรียนรู้ที่ใช้ความรู้เป็นทุนการดำรงชีวิต ภายใต้ปรัชญานำทางแผนเศรษฐกิจพอเพียง ปรับรูปแบบบริหารเป็นระบบบริหารจัดการที่ดีที่มุ่งผลสัมฤทธิ์โดยปรับวัตถุประสงค์ที่ยึดหยุ่นทันสมัย เน้นการวางแผนยุทธศาสตร์แบบองค์รวมที่บูรณาการ พัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรมบริหารและระบบควบคุมองค์กรให้สามารถนําส่งบริหารสาธารณะที่ดีสู่สังคม เพิ่มประสิทธิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาสู่ทักษะวิชาชีพและกระบวนการทักษะใหม่ การรับบริการบริการการเปลี่ยนแปลงที่เน้นการฝึกปฏิบัติจริง วิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมทางการบริหารจัดการการเรียนรู้ที่เน้นการวิจัยเชิงภูมิศาสตร์และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือจากองค์กรภายนอก ผลักดันการพัฒนาโครงการสื่อสารองค์กรให้มีประสิทธิภาพในรูปแบบที่เหมาะสมหลากหลายและครอบคลุมทุกพื้นที่เป้าหมายโครงการนํานวัตกรรมและเทคโนโลยีการสื่อสารมาใช้สร้างเสถียรภาพของระบบ

ด้านกระบวนการ มีแผนงานโครงการและกิจกรรมต่างๆ ดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายของการจัดบริการการศึกษาขององค์กร คือ

1. แผนงานการพัฒนาผู้เรียนให้มีความใฝ่รู้ ใฝ่เรียน และได้เรียนอย่างมีความสุข โครงการได้แก่ พัฒนาหลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้วิจัยในชั้นเรียน ห้องสมุดโรงเรียน เขาวงกตเกษตร ผลิตภัณฑ์การเรียนรู้ ทักษะศึกษา กำแพงศิลป์น้อย พฤษภพารู
2. แผนพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะทางวิชาการและเทคโนโลยีได้แก่ โครงการท่องไปในโลกกว้าง พัฒนาทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทย การเข้าร่วมแข่งขันกีฬาอำเภอ พัฒนาผลงานบทเรียนช่วงชั้นที่ 3 งานวันวิชาการนักเรียน ส่งเสริมสุขภาพอนามัยนักเรียน
3. พัฒนาผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และระเบียบวินัย มีโครงการเข้าค่ายพักแรมลูกเสือสามัญและสามัญรุ่นใหญ่ เดินทางไกลลูกเสือสำรอง อบรมคุณธรรม จริยธรรม สังคมมิติปรับปรุงนักเรียน ประชาธิปไตยในโรงเรียน เพื่อนเตือนเพื่อน

4. อนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น มีโครงการอุทยานศึกษา
ในชุมชน สืบทอดพุทธมามกะ ส่งเสริมกิจกรรมชุมชน กิจกรรมวันสำคัญ ปรับปรุงหอวัฒนธรรม
และสภาพแวดล้อม วันคล้ายวัน

โรงเรียนบ้านเวียงหวาย

บริบท/สภาพแวดล้อม โรงเรียนบ้านเวียงหวาย ตั้งอยู่หมู่ 9 ต.ม่อนปิ่น อ.
ฝาง จ.เชียงใหม่ ห่างจากอำเภอฝาง 6 กิโลเมตร ห่างจากชายแดนพม่า 9 กิโลเมตร มีหมู่บ้านใน
เขตบริการ 2 หมู่ คือ บ้านเด่นและเวียงหวาย ภูมิประเทศเป็นที่ราบเชิงเขา ล้อมรอบด้วยสวดยืนจี
และสวนส้มของชาวบ้าน มีพื้นที่ทั้งหมด 5 ไร่ 3 งาน 50 ตารางวา เป็นที่ราบ 30% เนินเขา
ประมาณ 70% สภาพอากาศไม่ร้อนจัดในฤดูร้อน อุณหภูมิโดยเฉลี่ย 25 องศา
ประชากรบ้านเวียงหวายประมาณ 320 ครอบครัว 80% เป็นชาวไทยใหญ่ 20% เป็นชาวไทย
พื้นเมือง การสื่อสารส่วนใหญ่ใช้ภาษาไทย อาชีพหลักของประชากรคือ เกษตรกรรมและรับจ้าง
ทั่วไป นับถือศาสนาพุทธ พื้นที่เขตบริการของโรงเรียนจะมีการย้ายถิ่นของประชากรไทยใหญ่จาก
พม่าเป็นประจำ

ปัจจุบันโรงเรียนทำการสอนตั้งแต่อนุบาล 1 ถึง ป.6 มีนักเรียน 185 คน 8
ห้องเรียน มีครูประจำการทำการสอน 7 คน นักการภารโรง 1 คน มีอาคารเรียน 1 หลัง 4
ห้องเรียน อาคารอเนกประสงค์ 1 หลัง มีห้องปฏิบัติการภาษา วิทยาศาสตร์ มีการจัดสวนหย่อม
และแหล่งเรียนรู้ มีสนามฟุตบอล สนามตะกร้อ ใช้ในการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมอื่นๆ
เสริมทักษะเวลาเลิกเรียน ประชาชนในหมู่บ้านมาใช้สนามกีฬาเป็นประจำ

ปัจจัยนำเข้า โรงเรียนบ้านเวียงหวาย มีภารกิจสำคัญ 2 ประการ คือ ภารกิจ
หลัก การจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา ให้เด็กวัยก่อนประถมศึกษา อายุ 4 – 5 ปี ให้ความ
ความพร้อมในการเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตาม พ.ร.บ. คณะกรรมการการประถมศึกษา
(ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2535) และภารกิจจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาให้แก่ เด็กทุกคนที่มีอายุใน
เกณฑ์การศึกษาภาคบังคับให้เข้าเรียนตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการการประถมศึกษา(ฉบับที่ 2
พ.ศ. 2535) รวมทั้งดำเนินการจัดการศึกษาให้กับเด็กด้อยโอกาสทางการศึกษา เช่น เด็กยากจน
เด็กไม่มีหลักสูตการเกิดหรือเด็กจากชนกลุ่มน้อย ผู้อพยพ เป็นต้น

ด้านกระบวนการ โรงเรียนได้จัดทำแผนกลยุทธ์อันเป็นแผนแม่บทในการ
บริหารจัดการศึกษา ทั้งนี้ได้มีการกำหนดควิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ แผนงานและกิจกรรม
ครอบคลุมงานด้านต่างๆ ในส่วนของเป้าประสงค์นั้นต้องการให้นักเรียนบ้านเวียงหวายเป็นผู้มี

ความรู้เหมาะสมตามหลักสูตร และเป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีระเบียบวินัย มีสุขภาพอ่อนโยน มีน้ำใจ เป็นนักกีฬา ตระหนักกับคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ประเพณีของท้องถิ่น มีทักษะในการทำงาน และเป็นคนดีของสังคม

มีกลยุทธ์ของโรงเรียน 3 ด้าน คือ การพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้มีคุณภาพ ตามมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ พัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพครูและการ พัฒนาระบบการบริหารและการจัดการให้มีประสิทธิภาพ กลยุทธ์ระดับแผนงาน 8 แผนด้วยกัน คือ พัฒนาการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้เทคโนโลยี พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ระดมการหาทุนการศึกษาให้นักเรียนที่ยากจนและ ขาดแคลนจากบุคคลและองค์กรต่างๆ ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ พัฒนาการ บริหารอย่างเป็นระบบเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการจัดการศึกษา ส่งเสริมและประสานงานในองค์กร ท้องถิ่น องค์กรเอกชนและชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ส่งเสริมให้มีการ จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ สุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของผู้เรียน

มีโครงสร้างเพื่อการปฏิบัติงานให้ดำเนินตามเป้าหมายประกอบด้วย 15 โครงการ คือ การจัดกิจกรรมให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น จัดกิจกรรมให้ เด็กเกิดการค้นพบและสร้างสรรค์ด้วยตนเอง จัดกิจกรรมให้เหมาะสมและสอดคล้องความต้องการ ของเด็กนักเรียน สนับสนุนการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ส่งเสริมการจัดหา นวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้ สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและชุมชน ระดมจัดหาทุนการศึกษาให้นักเรียนที่ยากจน ระดมการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ช่วยเหลือนักเรียนที่ขาดแคลน ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรที่ เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการบริหารงาน พัฒนาการบริหารงานด้านต่างๆ อย่างเป็นระบบ สนับสนุน ให้ชุมชนและองค์กรต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนในการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ของชุมชนและองค์กรต่างๆ ระดมการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ของผู้เรียน ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของ ผู้เรียน

ผลผลิต/ผลลัพธ์ ผลการประเมินสถานภาพแวดล้อมของโรงเรียน สามารถ ประเมินได้ว่าส่วนใหญ่อยู่ในสถานภาพที่ต้องเร่งพัฒนา มีปัจจัยภายนอกที่ไม่เอื้อต่อการ จัดการศึกษา คือ เศรษฐกิจ การเมืองและด้านกฎหมาย ส่วนปัจจัยภายในที่ไม่เอื้อต่อการจัดการศึกษา ของโรงเรียน คือ ด้านบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ และประสิทธิภาพทางการเงิน ส่วนปัจจัยที่ถือว่าเป็นจุดแข็ง คือ ด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านเทคโนโลยี ด้านผลผลิตและบริการ ด้านการ บริหารจัดการ ด้านโครงสร้างและนโยบาย เป็นต้น

ด้านปริมาณ ระดับก่อนประถมศึกษาโรงเรียนจัดการเรียนการสอนในระดับก่อนประถมศึกษาแก่เด็กอายุ 4–5 ปี จำนวน 35 คน ระดับประถม 1–6 จำนวน 113 คน

ด้านคุณภาพ ระดับก่อนประถมศึกษา นักเรียนอนุบาล 2 มีผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ คือ มีความพร้อมที่จะเข้าเรียนต่อในชั้น ป.1 ทุกคน นักเรียนระดับประถมศึกษา มีน้ำหนักตามเกณฑ์และไม่มีปัญหาด้านสุขภาพอนามัย นักเรียนชั้น ป.6 ทุกคนสำเร็จการศึกษาและได้เข้าศึกษาต่อในชั้น ม.1 9 คน เรียนต่อ ปวช. และออกประกอบอาชีพ

ด้านประสิทธิภาพ โรงเรียนได้จัดการศึกษาโดยยึดนโยบายประกันโอกาสทางการศึกษา ประกันคุณภาพและประกันความปลอดภัย โรงเรียนได้เปิดโอกาสให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามากยิ่งขึ้น ร่วมกับการใช้ทรัพยากรต่างๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่นตลอดจนภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการจัดการศึกษา

ผลงานที่ภาคภูมิใจ ชนะเลิศกีฬาพลศึกษาชายปี 2544 ชนะเลิศตะกร้อชายในปี 2544 เทเบิลเทนนิสหญิงปี 2544 ผ่านการประเมินมาตรฐานการดำเนินการคุ้มครองผู้บริโภคปี 2544 ของสำนักงานสาธารณสุข จ.เชียงใหม่ ผ่านการประเมินโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพ

โรงเรียนบ้านแสนตอ

สภาพแวดล้อมและข้อมูล โรงเรียนบ้านแสนตอ ตั้งอยู่หมู่ 6 ต.น้ำแพร่ อ.หางดง จ.เชียงใหม่ ตั้งเมื่อปี 2500 ข้อมูลในโรงเรียนเปิดสอนตั้งแต่อนุบาล 1 ถึง ป.6 ปี 2545 มีนักเรียนทั้งหมด 122 คน ครู 4 คน ผู้บริหาร นักการศึกษา 1 คน มีนายชวชัย ไชยวงศ์ เป็นผู้อำนวยการ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545

ปัจจัยนำเข้า โรงเรียนมีหมู่บ้านในเขตพื้นที่บริการ รวม 5 หมู่บ้าน คือ บ้านแสนตอ บ้านใหม่ บ้านบวกห้า และบ้านจำปาลาว อ.สันป่าตอง(นอกเขตบริการ) ข้อมูลนักเรียนในปี 2545 อนุบาล 1 ชาย หญิง 17 คน อนุบาล 2 = 14 คน ป.1 = 19 คน ป.2 = 18 คน ป.3 = 13 คน ป.4 = 7 คน ป.5 = 15 คน ป.6 = 19 คน รวมทั้งหมด 122 คน

สภาพแวดล้อมภายนอกโรงเรียน ผู้ปกครองมีการศึกษาดำเนินการไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา มีผลต่อบุตรธิดา สภาพภูมิประเทศไม่เอื้อต่อการเพาะปลูก ทำให้ผลผลิตที่ทำได้น้อยไม่มีเงินเหลือสนับสนุนการศึกษา ประเพณีวัฒนธรรม เช่น ความเชื่อเรื่องไสยศาสตร์ การกราบไหว้บรรพบุรุษ ไม่เป็นอุปสรรคต่อการจัดการศึกษา ไม่รู้จักการวางแผนการดำรงชีวิต อาชีพ ขาดความกระตือรือร้น บุคลากรในชุมชนให้การสนับสนุนการศึกษาดี ส่งเสริมการหารายได้ เช่น การทอดผ้าป่า กฐิน และสนับสนุนเรื่องอาหารเสริม(นม)

ด้านเทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ VDO TV ไม่พอเพียง ครุภัณฑ์มีราคาสูง
โรงเรียนไม่มีงบประมาณที่จะซื้อ

เศรษฐกิจ ชุมชนมีรายได้น้อย ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ นโยบายรัฐทำให้ครูลาออก มีคน
ว่างงาน อบรม ขาดแคลน การพนันก็พร้อมเกิดขึ้นด้วย

ด้านกฎหมายและการเมือง กฎหมายการปฏิรูปทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ครูทำงาน
หนักขึ้น มีผลให้ลาออกและโรงเรียนต้องรับภาระเด็กด้อยโอกาส อพยพเร่ร่อนและเด็กพิเศษ ทำ
ให้เกิดการระต่อครูผู้สอนและ โรงเรียน ทำให้ได้ขาดการเอาใจใส่ เพราะครูก็ต้องสอนครบชั้นอยู่
แล้ว

สภาพแวดล้อมภายใน ได้จัดโครงสร้างของโรงเรียน โดยร่วมกับชุมชนทำหลักสูตร
ท้องถิ่น เชิญวิทยากรในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ผู้บริหารและครูสร้าง
ความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน อย่างไรก็ตามนโยบายของโรงเรียนที่ได้ดำเนินการเพื่อให้สอดคล้อง
นโยบายการปฏิรูปการศึกษาของรัฐบาลนั้น ได้รับความร่วมมือจากชุมชนค่อนข้างน้อย ประชากรยังคง
ฝังใจกับรูปแบบการปกครองและการจัดการศึกษาแบบเดิมๆ

ผลผลิต/ผลลัพธ์ ประสิทธิภาพของการบริหารทางการศึกษา ยังไม่สามารถ
ดำเนินการให้แก่นักเรียนอย่างเต็มที่โดยเฉพาะเรื่องการบริหารการเรียนรู้ ด้านเทคโนโลยียังไม่ทั่วถึง
ผลลัพธ์ที่ออกมายังไม่เป็นที่พอใจ

ผู้ปกครองยังคงมีความเชื่อมั่นในบทบาทและภารกิจของโรงเรียนในการ
ให้บริการทางการศึกษา เห็นได้จากการส่งบุตรหลานเข้าเรียนตามปกติโดยไม่มีข้อแม้

นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาของโรงเรียนสามารถเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
100% ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา ยังอยู่ในเกณฑ์ไม่สูงในกลุ่มวิชาหลัก เช่น
คณิตฯ, ภาษาอังกฤษ เนื่องจากโรงเรียนขาดแคลนครูที่มีความเชี่ยวชาญโดยเฉพาะในแต่ละสาขา
หรือจบวิชาเอกนั้นๆ มาเข้าสอน

ปัจจัยนำเข้า สรุปได้โดยสังเขปคือ

1. โรงเรียนยังขาดแคลนครู(ไม่ครบชั้นนักเรียน) ขาดความสามารถในการ
ผลิตสื่อ ขาดความเข้าใจในการปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การทำหลักสูตร
สถานศึกษา องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นไม่เข้ามาช่วยเหลือด้านการบริหารจัดการทรัพยากรให้โรงเรียนเพื่อ
จ้างครูและแก้ไขปัญหาครูขาดแคลน บุคลากรในท้องถิ่นไม่เข้ามาช่วยสอนนักเรียน

2. ด้านการเงิน โรงเรียนได้รับงบประมาณน้อยทำให้ไม่สามารถพัฒนา
กระบวนการเรียนการสอน

3. โรงเรียนได้รับงบประมาณสนับสนุนจากชุมชน

4. โรงเรียนจัดทำแผนการใช้จ่ายงบประมาณ โดยทุกฝ่ายมีส่วนร่วม
 5. ผู้บริหารมีอิสระในการบริหารการเงิน ทำให้เกิดความคล่องตัว
 6. โรงเรียนขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ เช่น คอมพิวเตอร์, อุปกรณ์วิทยาศาสตร์, หนังสือค้นคว้า เทคโนโลยี
 7. วัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่โรงเรียนใช้อย่างคุ้มค่า แม้บางอย่างจะขาดคุณภาพบ้าง
 8. ชีตการมีส่วนร่วมในการบริหาร การจัดการเรียนการสอนวางแผนร่วมกัน
 9. มีการกระจายอำนาจ มอบอำนาจในการบริหาร มีคำสั่งแต่งตั้งชัดเจน
 10. มีการประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนได้รับรู้อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ
 11. บุคลากรทำงานหนักทำให้บางครั้งบรรลุผลได้ยาก แต่องค์กรในท้องถิ่น
- ร่วมมือและให้การสนับสนุนเป็นอย่างดี

กระบวนการ โรงเรียนได้มีการกำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินงานระหว่างปี 2545 – 2546 โดยมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ และผลผลิตหลักสำหรับเป็นแนวทางในการดำเนินผลงาน 3 ระดับ คือ

1. ระดับสถานศึกษา มุ่งส่งเสริมทักษะด้านกีฬา การจัดหาวัสดุอุปกรณ์กีฬามาสนับสนุนกิจกรรมการเรียนการสอน มีหลักสูตรกีฬา จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นด้านสุขภาพอนามัย คุณธรรม จริยธรรม และหางบประมาณมาสนับสนุนกิจกรรมของโรงเรียนที่ตั้งไว้ให้สำเร็จตามแผน

2. ระดับแผนงาน มีแผนเร่งรัดทำนโยบาย จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาจัดการศึกษาสำหรับเด็กเรียนร่วม พัฒนางานแนะแนว พัฒนาคุณธรรมจริยธรรมและวินัยนักเรียน ส่งเสริมกิจกรรมประชาธิปไตย สุขภาพอนามัยนักเรียน นิเทศการสอน พัฒนาบุคลากร ส่งเสริมการใช้แหล่งการเรียนรู้ในชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่น พัฒนาการใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศ ปรับปรุงงานบริการและการเงิน ปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในและปรับปรุงงานประชาสัมพันธ์โรงเรียน

3. ระดับโครงการ มีการกำหนดนโยบายเป้าหมายโรงเรียน พัฒนาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิต วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษา และพลศึกษา ศิลปะ การเรียนรู้งานอาชีพและเทคโนโลยี ภาษาต่างประเทศ ห้องสมุด เด็กพิเศษ เรียนร่วมในโรงเรียน พัฒนาอาคารแนะแนว พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม วินัย ประชาธิปไตย ดูแลสุขภาพ นิเทศ พัฒนาศูนย์การเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น สนับสนุนกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศ หาแหล่งเรียนรู้ภายในและภายนอกโรงเรียน พัฒนางานธุรการ

บริหารงบประมาณ ปรับสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้ร่มรื่นสวยงาม สนามเด็กเล่นอนุบาล
ประชาสัมพันธ์โรงเรียนให้หน่วยงานต่างๆ ร่วมงานต่างๆ ในชุมชน

โรงเรียนบ้านแม่ตูป

บริบทโรงเรียน/สภาพแวดล้อม ตั้งอยู่หมู่ 9 ต.โป่งทุ่ง อ. ดอยเต่า จ. เชียงใหม่ ถนนสาย สอด – แม่ตืน (หลัก กม.ที่ 12) สภาพโดยทั่วไปของชุมชนบ้านแม่ตูป เป็นชุมชนของประชาชนที่อพยพย้ายถิ่นฐานมาจากอ.ดอยเต่า อ. ลี้ อ. เวียงหนองล่อง อ. บ้านโฮ้ง และ อ. ป่าซาง ของจังหวัดลำพูน และยังมีประชาชนบางส่วนอพยพย้ายถิ่นฐานมาจากภาค อีสาน

สภาพภูมิประเทศเป็น ป่าเขาเป็นส่วนใหญ่ ประชากรซึ่งมีจำนวนทั้งหมดประมาณ 860 คนจึงมีอาชีพในการปลูกพืชผักต่างๆ การเก็บของป่าไปขาย และการทำสวนอาชีพ หากพิจารณารายละเอียดจะพบว่าประชาชน 80% มีอาชีพหาของป่าขาย ประมาณ 20% ประกอบอาชีพทำสวนลำไย รายได้เฉลี่ยของประชากรประมาณคนละ 8,000 บาท/ปี ส่วนการนับถือศาสนานั้น ประมาณ 97% นับถือศาสนาพุทธ ประมาณ 3% นับถือศาสนาคริสต์ และอิสลาม

ประเพณีศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นได้แก่ การละเล่นพื้นฐาน คนตรี สะล้อซึง การจับซอพื้นเมือง ประเพณีสำคัญทางพระพุทธศาสนาได้แก่ ประเพณีปอยหลวง ประเพณีสลากภัต สรงกรานต์ งานศพ ขึ้นบ้านใหม่ บวชพระ งานแต่ง เป็นต้น

- นักเรียนปัจจุบัน 155 คน ครู : นักเรียน 1 : 21 ห้องเรียน 1 : 13
- ไกลจากเมือง 153 คน จากดอยเต่า 22 คน

ปัจจัยนำเข้า ตั้งอยู่หมู่ 9 ต.โป่งทุ่ง อ. ดอยเต่า จ.เชียงใหม่ ถนนสาย สอด – แม่ตืน (หลัก กม.ที่ 12) ตั้งเมื่อ 9 มิ.ย. 2510 บนเนื้อที่ 15 ไร่ 3 งาน 35 ตารางวา มีอาคารเรียนทั้งหมด 4 หลังรวมห้องเรียนทั้งหมด 9 ห้อง อาคารประกอบ 4 หลัง มีบ้านพักครู มีเรือนเพาะชำ โรงเลี้ยงไก่ บ่อเลี้ยงกบ มีห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ห้องวิทยาศาสตร์ตามนโยบายโรงเรียนนาร่องปฏิรูปการศึกษา มีอาคารฝึกงาน มีโรงอาหาร มีเครื่องคอมพิวเตอร์ 9 เครื่อง มีห้องสมุด ห้องโสตทัศนศึกษา ห้องสหกรณ์ร้านค้า ห้องพยาบาล สนามกีฬา แปลงเกษตรสำหรับการปฏิบัติงานของนักเรียนทางด้านการเกษตร

โรงเรียนบ้านแม่ตูป เปิดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้น อนุบาล 1 จนกระทั่งถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวนนักเรียนในปัจจุบัน 155 คน จำนวนเฉลี่ย ครู /นักเรียน เท่ากับ 1 / 21 จำนวนนักเรียน/ห้องเรียน เท่ากับ 1 / 13

กระบวนการ โรงเรียนจัดการเรียนการสอน ตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบ่งเป็น 3 ช่วงชั้น คือ ช่วงชั้นที่ 1 ระดับ ป.1 – 3 ช่วงชั้นที่ 2 ระหว่างชั้น ป.4 – 6 และช่วงชั้นที่ 3 ระหว่างชั้น ม.1 – 3

ในการจัดการเรียนการสอนของช่วงชั้น 1 - 2 โรงเรียนได้ดำเนินการจัดแผนการเรียนรู้จุดเน้นการพัฒนาผู้เรียนเป็นพิเศษ คือ โครงการฝึกอาชีพการเกษตรเพื่อให้ได้ทำงานและเอาไปประกอบอาชีพ

การอบรมบุคลากรของโรงเรียน มีการอบรมจัดทำหลักสูตรการศึกษา เรื่อง ปฏิรูปการเรียนรู้ พัฒนาผลงานทางวิชาการ ประเมินคุณภาพสถานศึกษา วิจัยชั้นเรียน พัฒนางานการใช้ห้องสมุด การเงิน สอนภาษาอังกฤษ

ด้านโครงสร้างการบริหารโรงเรียนได้แบ่งโครงสร้างบริหารเป็น 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านบริหารบุคคล ด้านบริหารงบประมาณ และด้านบริหารทั่วไป ใช้หลักการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นศูนย์ มีกำหนดปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายการพัฒนา โดยเฉพาะเป้าหมายในการพัฒนานั้นดำเนินการด้าน เน้นความเสมอภาคทางการศึกษา ทุกคนให้เรียนจนจบชั้น ม.3 ลดการออกกลางคัน ลดวิกฤตการซ้ำชั้น จัดบริการเด็กพิเศษเรียนร่วม จัดการศึกษาปฐมวัย มุ่งปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพผู้เรียน พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้สมบูรณ์ ปฏิรูปการเรียนรู้คุณธรรม คุณภาพนักเรียนได้มาตรฐาน จัดโครงการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ช่อมแซมครุภัณฑ์ บำรุงอาคาร/สถานที่ ส่งเสริมการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ จากวิทยากรภายนอก พัฒนาบุคลากร จัดหาวัสดุสำนักงานพัฒนาสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน บริการและส่งเสริมสุขภาพนักเรียน พัฒนาสื่อ IT พัฒนานักเรียนตามความต้องการ ส่งเสริมกีฬา พัฒนาสื่อการเรียนการสอน จัดสาธารณูปโภคโรงเรียน จัดเครื่องเขียนให้นักเรียน พัฒนามาตรฐานการศึกษา ช่วยเหลือนักเรียนที่ยากจนและขาดแคลน ประชุมคณะกรรมการขั้นพื้นฐาน อาคารเสริม อาหารกลางวัน

โดยใช้แนวคิดหลักในการพัฒนาโรงเรียนตามวงจร PDCA

ผลผลิต/ผลลัพธ์ โรงเรียนบ้านแม่ต๋อนในภาพรวมถือว่าอยู่ในช่วงปรับปรุง มีข้อจำกัดหลายด้าน เช่น โรงเรียนตั้งอยู่ไกลในหุบเขา ขนยากจน ทำไร่เลื่อนลอย ไม่มีที่ทำกินถาวร ขาดความสนใจในการศึกษา บุคลากรในโรงเรียนมีน้อย ครูมีภารกิจมาก งบประมาณไม่เพียงพอ เป็นโรงเรียนห่างไกลเกิน 15 กม. ชุมชนจึงสนับสนุนน้อย

จุดเด่น นักเรียนมีความขยัน รับผิดชอบสูง ร่วมกันทำงาน สุขภาพการและจิตดี กริยามารยาดี ไม่มีอุบัติเหตุ และยาเสพติด เล่นกีฬาเก่ง การพัฒนาโรงเรียน ทุกคนทำด้วยความเสียสละ แม้จะมีจำนวนน้อยเพราะความร่วมมือความร่วมมือสามัคคีกัน

จุดที่ควรพัฒนา คือ ความสัมพันธ์กับชุมชน โรงเรียนต้องเข้าหาชุมชน กระตุ้นให้ชุมชนสนใจการศึกษา และโรงเรียนควรหางบประมาณจากท้องถิ่นมาช่วย แนวทางการพัฒนาในอนาคต เช่น

1. พัฒนาคุณภาพของผู้เรียน โดยเน้นพัฒนาการสอนของครู มีสื่อมีเทคโนโลยี

2. การบริหาร มีงบประมาณ ทรัพยากรจากเอกชนมาช่วย นอกเหนือจากรัฐ

3. บุคลากรให้พอเพียง ทำงานเป็นทีมมีส่วนร่วมและบำรุงขวัญกำลังใจ

4. ชุมชน ประชาสัมพันธ์ให้มาสนับสนุนการศึกษา

ความต้องการช่วยเหลือ อัตรากำลังเพิ่ม 6 อัตรา คณิตฯ, ภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ, ดนตรี-นาฏศิลป์ งบประมาณจากรัฐบาล สื่อและเทคโนโลยี โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต คอมพิวเตอร์ วิทยาศาสตร์ ต้องการเงินค่าจ้าง โบนัสพิเศษผู้ช่วย

โรงเรียนบ้านในสอย

บริบทและสภาพแวดล้อม โรงเรียนบ้านในสอยเป็นโรงเรียนขนาดกลาง ตั้งอยู่เลขที่ 132 ต.ปางหมู อ.เมือง จ.แม่ฮ่องสอน รหัสไปรษณีย์ 58000 ตั้งเมื่อปีพ.ศ. 2479 มีเนื้อที่ 12 ไร่ 2 งาน 84 ตารางวา เปิดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 ถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีนักเรียนจำนวน 317 คน ครู 16 คน อัตราจ้าง 1 คน ภารโรง 1 คน รวมบุคลากร 18 คน อาคารเรียน 3 หลัง ห้องเรียน 12 ห้อง ห้องพิเศษ 5 ห้อง รวมทั้งหมด 17 ห้อง

หมู่บ้านในเขตบริการของโรงเรียนมี 1 หมู่บ้าน เป็นชุมชนนอกเขตสุขาภิบาล ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ทำการเกษตรและค้าขาย มีฐานะค่อนข้างยากจน เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่มีที่ทำกินเป็นของตนเอง การคมนาคมส่วนใหญ่สะดวก ระบบบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานของรัฐอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี

ภารกิจการจัดศึกษาขั้นพื้นฐาน 3 ระดับ คือ ระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา โดยจัดให้บุคลากรในวัยการศึกษาทุกคนมีสิทธิและมีโอกาสในการศึกษาเล่าเรียนเท่าเทียมกับเด็กที่มีพร.14 และไม่มี พร.14 ระบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ ทำเป็น คิดเป็น รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมรวมทั้ง ค่านิยมที่พึงามการรักษาสีลปวัฒนธรรมพื้นฐานและคุณลักษณะที่พึงประ สงค์ตามหลักสูตรและมาตรฐานการศึกษาของชาติ และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก

สภาพแวดล้อมภายนอก โรงเรียนบ้านในสอย ในเรื่องของประชากรในพื้นที่ ประกอบด้วยชนเผ่า ซึ่งมีหลายเผ่า หลายภาษา ที่ทำให้ยุ่งยากยากในการติดต่อสื่อสารพอสมควร อีกทั้งชุมชนบ้านในสอยอยู่ติดกับชายแดน มีความเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติด โรคภัยไข้เจ็บต่างๆ เช่น ไข้มาลาเรีย และการเจ็บป่วยจากโรคธรรมชาติทั่วไป ประชากรของชุมชนส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาต่ำ มีการนำความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ โดยผสมผสานกับภูมิปัญญาท้องถิ่น พ่อค้าคนกลางในท้องถิ่นรวมทั้งพ่อค้าต่างถิ่นจากพื้นที่ใกล้เคียงมักจะผูกขาดการซื้อขายผลผลิตทางด้านเกษตร ทำให้ประชาชนของพื้นที่ รวมทั้งผู้ปกครองทั่วไปมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี และไม่เพียงพอที่จะสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน โดยเฉพาะกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้เงิน มีการจ้างงานในท้องถิ่นตามฤดูกาล ประชาชนเข้าใจ ไม่ได้ติดตามและไม่เห็นความสำคัญของการเปลี่ยนนโยบายการจัดการศึกษา หลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิรูปการศึกษาในปัจจุบัน

ปัจจัยนำเข้า โรงเรียนบ้านในสอย การจัดโครงการอาหารกลางวันให้แก่ นักเรียนไม่เพียงพอ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนยังต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานครูความรู้ไม่ตรงสาขาวิชาที่สอน มีการขอโยกย้ายบ่อยเป็นประจำทุกปี มีผลทำให้การเรียนการสอนไม่ต่อเนื่องงบประมาณรายหัวที่ได้รับการจัดสรรมีน้อยไม่เพียงพอ และโรงเรียนเองยังระดมทรัพยากรในท้องถิ่นไม่เต็มที่ด้วยปัญหาต่างๆ ที่กล่าวมาแล้วในเบื้องต้น การจัดสรรงบประมาณยังไม่เป็นระบบเนื่องจากต้องจัดสรรตามความจำเป็นเร่งด่วนตลอดเวลา การผลิตและการใช้สื่อเพื่อการเรียนการสอนมีน้อย วัสดุ ครุภัณฑ์ขาดแคลนและไม่ตรงวัตถุประสงค์โรงเรียน โรงเรียนขาดการนิเทศติดตามอย่างเป็นระบบ และขาดการประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจกับกลุ่มคนและสังคมภายนอก

กระบวนการ โรงเรียนบ้านในสอย จัดโครงสร้างการบริหารเป็น 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านบริหารบุคคล ด้านบริหารงบประมาณ และด้านบริหารทั่วไป ใช้หลักการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School Based Management: SBM)

โรงเรียนบ้านในสอยได้กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ และแผนกลยุทธ์ หลังจาก การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก และสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนแล้ว พบว่าโรงเรียนมีเป้าประสงค์ที่จะให้นักเรียน ได้รับการบริการทางการศึกษา มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษา โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้มากที่สุด ตามหลักการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน รวมทั้งโรงเรียนก็ต้องมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ของท้องถิ่นด้วย

ในปีการศึกษา 2548 โรงเรียนมีโครงการที่สำคัญในการพัฒนาให้เป็นไปตามเป้าหมายในการจัดการศึกษาได้แก่

โครงการจัดหาทุนสำหรับนักเรียน
 ปรับปรุงระบบการจัดงบประมาณ
 ปรับปรุงสารสนเทศ
 โครงการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน
 โครงการเลี้ยงไก่พันธุ์เนื้อ
 โครงการปลูกผักสวนครัว
 โครงการปลูกพืชเศรษฐกิจ
 โครงการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา
 โครงการชกเคอไต
 โครงการศึกษาแหล่งเรียนรู้ในชุมชน
 โครงการส่งเสริมวิชาชีพหนึ่ง โรงเรียนหนึ่งผลิตภัณฑ์
 โครงการหนึ่งชั้นเรียนหนึ่งผลิตภัณฑ์
 โครงการพัฒนาทักษะเทคโนโลยีสำหรับบุคลากร
 โครงการส่งเสริมการใช้สื่อจากท้องถิ่น
 โครงการทักษะศึกษาดูงาน
 โครงการส่งเสริมการใช้ห้องสมุด
 โครงการเครือข่ายการเรียนรู้
 โครงการแนะแนวทเรียน
 โครงการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในโรงเรียน
 โครงการส่งเสริมสุขภาพในโรงเรียน
 โครงการโรงเรียนสีขาว
 โครงการพัฒนากีฬา
 โครงการออมทรัพย์
 โครงการสหกรณ์ของโรงเรียน

ผลผลิต/ผลลัพธ์ ผลการดำเนินงานของโรงเรียนบ้านในสอยที่ผ่านมา สรุปใน
 แต่ละด้านได้ผลดังนี้ ด้านปริมาณ มีจำนวนนักเรียนที่เข้ารับการเตรียมความพร้อม 100 %
 โรงเรียนสามารถเกณฑ์เด็กเข้าเรียนการศึกษาภาคบังคับย้อนหลังไป 3 ปี ได้ตามนโยบาย ส่วน
 อัตราการตกซ้ำชั้น ย้อนหลังไป 3 ปี พบเพียง 5 ราย หรือ 0.64 % มีอัตราการออกกลางคัน
 ย้อนหลังไป 3 รวม 17 ราย สาเหตุเนื่องมาจากการเจ็บป่วย การโยกย้ายถิ่นฐานตามผู้ปกครอง
 จำนวนนักเรียนที่สำเร็จการศึกษามีเปอร์เซ็นต์สูง และศึกษาต่อในอัตราสูงเช่นกันในทุกระดับ

ด้านคุณภาพ ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียนในระดับชั้น ป.6 มีอัตราเฉลี่ย
ของทุกกลุ่มวิชาหลักเกิน 60 % ทุกกลุ่ม

จุดเด่นโรงเรียน คือโรงเรียนได้รับการยกย่องเชิดชูด้านบุคลากรคือการที่
บุคลากรได้รับการคัดเลือกเป็นครูผู้สอนดีเด่นในปี 2542,2544 (ระดับชาติ) ครูผู้สอนระดับดีเด่น
ในระดับของจังหวัดปี 2542,2543 ระดับอำเภอในปี 2542,2543 นักเรียนได้รับเหรียญรางวัลดีเด่น
ที่ จ ลำปาง ปี 42 และรางวัลอื่นๆ ในปี 43

โรงเรียนบ้านห้วยไโก่ป่า

บริบท/สภาพแวดล้อม โรงเรียนบ้านห้วยไโก่ป่า ตั้งเมื่อ 2525 หมู่ 6 ต.แม่
สาหลวง อ.แม่ส้าน้อย จ.แม่ฮ่องสอน ลักษณะชุมชนของโรงเรียนที่ตั้งอยู่มีประชากรประมาณ
500 คน นับถือศาสนาคริสต์ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม สภาพทางเศรษฐกิจยากจน รายได้
ประชากรโดยเฉลี่ยต่อหัวไม่เกิน 30,000 บาท/ปี ชุมชนมีความสัมพันธ์กับสถานศึกษาค่อนข้างดี
แต่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการค่อนข้างน้อย

ปัจจัยนำเข้า โรงเรียนบ้านห้วยไโก่ป่า ตั้งเมื่อ 2525 หมู่ 6 ต.แม่สาหลวง อ.
แม่ส้าน้อย จ.แม่ฮ่องสอน คำขวัญของโรงเรียน “เรียนดี กีฬาเด่น เน้นความสามัคคี มีวินัย”
ปัจจุบันโรงเรียนได้เปิดการสอนตั้งแต่ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ประถมศึกษาปีที่ 6 มี 6 ชั้น
เรียนมีนักเรียนรวม 134 คน มีครูและบุคลากรทางการศึกษา 8 คน มีอาคารเรียน อาคาร
ประกอบและสิ่งก่อสร้างอื่น รวม 8 หลัง จำนวนห้อง 20 ห้อง งบประมาณที่ได้รับในการบริหาร
จัดการโรงเรียน ประมาณปีละ 500,000 บาท

กระบวนการพัฒนา โรงเรียนมีการกำหนดวิสัยทัศน์ของโรงเรียน กำหนด
เป้าหมายของโรงเรียนคือจัดการศึกษาแก่นักเรียนในระดับประถมศึกษาในเขตพื้นที่บริการและ
นักเรียนที่ด้อยโอกาสเป็นนักเรียนพักนอน เพื่อให้ให้นักเรียนเป็นคนดี มีความสามารถในการรับ
การศึกษาต่อหากต้องการและมีชีวิตในสังคมด้วยความสุข

โครงสร้างการบริหารโดยแบ่งออกเป็น 4 งานคือ ด้านวิชาการ งานบุคลากร
งานงบประมาณและด้านการบริหารทั่วไป นอกจากนั้นยังมีคณะกรรมการสถานศึกษาอีกจำนวน 9
คนคอยให้ข้อเสนอแนะและร่วมกำหนดแผนพัฒนาตลอดจนแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น

โรงเรียนจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี โดยมีเป้าหมายเน้นมาตรฐาน
การศึกษา 3 ด้านคือ ด้านที่เกี่ยวกับผู้เรียน ด้านมาตรฐานเกี่ยวกับครู และด้านมาตรฐานเกี่ยวกับ

ผู้บริหาร การดำเนินงานมีขั้นตอนการวางแผนของสถานศึกษา การนำแผนไปปฏิบัติ การตรวจสอบติดตามและการพัฒนาปรับปรุงการปฏิบัติงาน

โรงเรียนมีแผนพัฒนาการศึกษา 3 ปีระหว่างปี 2547 – 2549 ในด้านต่างๆ โดยสรุปได้คือ

- 1) แผนพัฒนาบุคลากร โรงเรียนมีแผนพัฒนาครูอาจารย์ของโรงเรียน โดยส่งเสริมการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น อบรมครูตามสาระที่ตนเองทำการสอนและการศึกษาดูงานแลกเปลี่ยนเรียนรู้
- 2) แผนพัฒนาจัดหาทรัพยากร โรงเรียนทำโครงการขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่นในการปรับปรุงซ่อมแซมคอมพิวเตอร์สำหรับการสนับสนุนจากชุมชนเรื่องอุปกรณ์ดนตรี(กีตาร์) สำหรับนักเรียนได้ทำการฝึกซ้อม
- 3) แผนการจัดหาอัตราจ้างเพิ่ม โดยขอรับการสนับสนุนครูช่วยสอนจากองค์การบริหารส่วนตำบล
- 4) แผนพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน โรงเรียนได้กำหนดให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้เป็นปัจจุบัน โรงเรียนได้กำหนดให้นักเรียนสามารถใช้คอมพิวเตอร์เบื้องต้นได้

ผลผลิต/ผลลัพธ์ การประเมินผลผลิต/ผลลัพธ์ การดำเนินงานของโรงเรียน ในภาพรวมพบว่าหลายมาตรฐานมีแนวทางการดำเนินงานที่พึงพอใจ แต่ก็ยังคงมีมาตรฐานบางมาตรฐานยังไม่เป็นที่พึงพอใจในการดำเนินงานที่ผ่านมา

มาตรฐานที่เป็นที่พึงพอใจ ในด้านเกี่ยวกับตัวผู้เรียนพบว่านักเรียนที่จบชั้น ป.6 มีความรู้ความสามารถด้านวิชาการดี สามารถเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นได้อย่างไม่มีปัญหา นักเรียนปลอดภัยดี สุขภาพจิตดีและสุขภาพกายดีและแข็งแรง นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และความซื่อสัตย์น่าพึงพอใจ นักเรียนมีทักษะด้านศิลปะและกีฬา นักเรียนมีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นอย่างดี

มาตรฐานที่น่าพอใจเกี่ยวกับตัวครู พบว่าครูมีความรับผิดชอบ เสียสละเอาใจใส่ต่อการเรียนการสอน ส่วนผู้บริหารพบว่าผู้บริหารมีภาวะผู้นำและบริหารแบบการมีส่วนร่วม

ส่วนมาตรฐานที่ผลการประเมินผลไม่น่าพอใจ ได้แก่ ด้านผู้เรียน นักเรียนยังมีพฤติกรรมที่ควรปรับปรุง เรื่องการรักษาความสะอาดสภาพแวดล้อม ความรู้ด้าน คณิตฯ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ยังต้องปรับปรุงเนื่องจากค่าคะแนนเฉลี่ยยังต่ำกว่าเกณฑ์

นักเรียนยังมีปัญหาเรื่องสุขภาพ ขาดการโภชนาการ นักเรียนขาดความรู้เรื่องดนตรีเนื่องจากไม่มีบุคลากรที่จะสอน นักเรียนยังขาดการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองเนื่องจากขาด

แหล่งเรียนรู้ นักเรียนส่วนใหญ่ยังมีทักษะการคิดวิเคราะห์ไม่ดี นักเรียนไม่สามารถใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย เนื่องจากโรงเรียนขาดแคลนอุปกรณ์

ส่วนมาตรฐานเกี่ยวกับครูนั้นครูยังสอนแบบบรรยาย เนื่องจากไม่มีสื่อส่วนผู้บริหารนั้น ใช้แผนเป็นเครื่องมือในการบริหารน้อย ข้อมูลสารสนเทศไม่ดีพอการประชาสัมพันธ์ขอความร่วมมือกับชุมชนมีน้อย การระดมทรัพยากรจากท้องถิ่นและเอกชนยังมีน้อย และการกำกับติดตามประเมินผลยังไม่เป็นระบบ

จุดเด่นของโรงเรียน ได้รับการสนับสนุนครูจากหน่วยงานคริสต์ ชุมชนร่วมป้องกันยาเสพติดและส่งเสริมกีฬา บุคลากรของโรงเรียนได้รับการพัฒนาทุกคนมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

ความภาคภูมิใจของโรงเรียน โรงเรียนมีผลงานดีเด่นในด้านการเรียนการสอนนักเรียนได้รับประกาศเกียรติคุณยกย่อง ในการแข่งขันทางวิชาการในระดับต่างๆ ที่ระดับกลุ่มโรงเรียน ระดับกลุ่มอำเภอและระดับจังหวัด

จุดด้อย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนค่อนข้างต่ำ นักเรียนขาดการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา

สิ่งที่ต้องการรับความช่วยเหลือ คือ ความช่วยเหลือด้านวิชาการโดยการอบรมครูในสาระที่สอนให้ครบทุกคน ความช่วยเหลือจากชุมชนและหน่วยงานรัฐในการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น การช่วยเหลือด้านงบประมาณ สร้างอาคารเรียน ซ่อมคอมพิวเตอร์ ซื่อเครื่องกีฬาจากภาครัฐและเอกชน

1.3 ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการการศึกษา จากการสนทนาเป็นรายบุคคล กับบุคลากร เป็นกลุ่มและการประชุมสัมมนากลุ่มย่อย(Focus group)

จากการศึกษาสภาพปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการบริหารจัดการคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนบนเขตพื้นที่สูงที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดแม่ฮ่องสอนด้วยการสนทนา สัมภาษณ์ และการประชุมกลุ่มย่อย อย่างน้อยแห่งละหนึ่งครั้ง พบปัญหาและอุปสรรคดังนี้

โรงเรียนบ้านม่อน

ด้านบริบทสภาพแวดล้อม ผู้ปกครองนักเรียนมีการศึกษาต่ำ ส่วนมากจบป.4 ไม่สามารถชี้แนะการศึกษาให้แก่บุตรหลานของตนได้จึงมอบให้ครูและโรงเรียนทั้งหมด คำนึงของ ผู้ปกครองที่นิยมส่งลูกหลานไปเรียนในเมือง ทำให้โรงเรียนในชุมชนไม่ได้รับการสนับสนุนและ ก่อให้เกิดปัญหาทางด้านสังคมในชุมชนเพราะครอบครัวไม่ได้อาศัยอยู่ร่วมกัน ครอบครัวแตกแยก หย่าร้างสูง ทำให้เด็กขาดการอบรมจากครอบครัว ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

ด้านปัจจัยนำเข้า รัฐไม่สามารถสนับสนุนการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนได้อย่างเต็มที่ ผู้ปกครองขาดความรู้เกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษาและหลายคนบ่นว่าอุปกรณ์การเรียน ต่างๆแพง แล้วยังเปลี่ยนแปลงเร็วมากจนไม่สามารถจัดหามาให้บุตรหลานได้ วิฤติการณ์ทาง เศรษฐกิจทำให้ผู้ปกครองหลายคนว่างงานจนไม่สามารถสนับสนุนกิจกรรมหลายๆอย่างโดยเฉพาะ ทางด้านกิจกรรมส่งเสริมความรู้เท่าที่ควรซึ่งมีผลทำให้ประสิทธิภาพการศึกษาลดลงคุณภาพลง

ด้านกระบวนการ ผู้บริหาร ครูและคณะกรรมการสถานศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่า พ.ร.บ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มีแนวปฏิบัติไม่ชัดเจนทำให้การปฏิบัติมีปัญหา เช่น การเร่งรัด การพัฒนาตนเองของครูให้ได้ตามเกณฑ์วิชาชีพทำให้ครูเดือดร้อนอันมีผลต่อขวัญและกำลังใจใน การทำงานโดยรวม การปรับลดค่าจ้างคนภาครัฐทำให้โรงเรียนขาดบุคลากรผู้สอนในบางกลุ่มสาระ เช่น ภาษาอังกฤษ ศิลปะ ดนตรีและนาฏศิลป์ รวมทั้งโรงเรียนก็ยังไม่มีเจ้าหน้าที่การโรงต้องบริหาร จัดการโดยให้นักเรียนแบ่งหน้าที่ช่วยกันทำแทนบุคลากรจึงมีงานมากทั้งการสอนและงานธุรการ ด้านอื่นอีกเช่น การเงิน พัสดุ นอกจากนั้นโรงเรียนยังมีปัญหาขาดงบประมาณ อุปกรณ์ ไม่มีศูนย์ วัฒนธรรมของชุมชนใน โรงเรียนสำหรับการเผยแพร่และสะท้อน วิถีชีวิตของท้องถิ่น สื่อ อุปกรณ์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการบริหารจัดการยังมีไม่เพียงพอและเหมาะสม ส่งผลให้งานด้านการ เก็บข้อมูลเพื่อสารสนเทศไม่เป็นปัจจุบันและยังไม่ครบถ้วน การวางแผนระยะสั้นทำให้งานขาด ประสิทธิภาพ ชุมชนและโรงเรียนยังขาดความรู้ความเข้าใจร่วมกันในการจัดการเรียนการสอนให้มี คุณภาพเพื่อบุตรหลานของตน ขาดห้องสมุดและหนังสือสำหรับการอ่านและการค้นคว้า

ด้านผลลัพธ์ ด้านผลลัพธ์การจัดการศึกษาผู้บริหารและครูเห็นว่าไม่มีปัญหาเพราะ สารถให้การบริหารแก่นักเรียนได้ทุกคนและนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามจุดมุ่งหมาย ผู้ปกครองเห็นว่านักเรียนมีปัญหาเรื่องกิริยามารยาท เลียนแบบวัฒนธรรมต่างชาติ เช่น การแต่งกาย กิริยา มารยาท และคุณธรรมทั่วไป

โรงเรียนวัดจิวเต่า

บริบท/สภาพแวดล้อม โรงเรียนจิวเต่าปัจจุบันที่ตั้งไม่ค่อยเหมาะสม เพราะ ขาดแหล่งน้ำในการอุปโภคบริโภคในบางฤดู ชุมชนให้การสนับสนุนกิจการด้านแรงงานแก่

โรงเรียนดีแต่ไม่สามารถช่วยเหลือด้านการเงินเมื่อโรงเรียนร้องขอในบางครั้งได้ ส่วนแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการจัดการศึกษานั้นชุมชนเห็นว่ามีความพร้อมแต่ฝ่ายครูเห็นว่า มีพอเพียงเฉพาะด้านภูมิปัญญาในท้องถิ่น ส่วนด้านเทคโนโลยียังขาดทั้งแหล่งเรียนรู้และแหล่งวิทยากร

ปัจจัยนำเข้า ครูขาดตามเกณฑ์อยู่ 5 อัตราทำให้มีภาระงานมาก อย่างไรก็ตาม แม้ครูที่มีอยู่ส่วนใหญ่จะมีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน แต่บางคนซึ่งเป็นส่วนน้อยยังขาดความทุ่มเทในการทำงานเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาโรงเรียนจึงเฝ้าปัจจุบันที่ตั้ง ไม่ค่อยเหมาะสมเพราะขาดแหล่งน้ำในการอุปโภคบริโภคในบางฤดู ชุมชนให้การสนับสนุนกิจการด้านแรงงานแก่โรงเรียนดีแต่ไม่สามารถช่วยเหลือด้านการเงินเมื่อโรงเรียนร้องขอในบางครั้งได้ ส่วนแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการจัดการศึกษานั้นชุมชนเห็นว่ามีความพร้อมแต่ฝ่ายครูเห็นว่า มีพอเพียงเฉพาะด้านภูมิปัญญาในท้องถิ่น ส่วนด้านเทคโนโลยียังขาดทั้งแหล่งเรียนรู้และแหล่งวิทยากร โครงสร้างพื้นฐาน อาคารเรียน อาคารประกอบ ห้องเรียนห้องปฏิบัติการ ห้องบริการต่างๆ ตลอดจนอุปกรณ์เครื่องใช้ประจำห้อง ขาดการปรับปรุงและพัฒนาเพราะการขาดแคลนงบประมาณ ครูผู้สอนกล่าวว่าที่มีอยู่ก็ชำรุดใช้การไม่ได้และไม่ปลอดภัยด้วย ผู้ปกครองบอกให้ของงบประมาณจากทางราชการมาเพิ่มเติม โรงเรียนขาดแหล่งเรียนรู้ด้านเทคโนโลยี ขาดสื่อและอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย

ด้านกระบวนการ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดจุดมุ่งหมาย กิจกรรม วิธีการเรียนรู้และวิธีการประเมินการเรียนรู้บ้างในบางโอกาส ขึ้นอยู่กับวิชาเนื้อหาและความพร้อมของเด็ก ผู้ปกครองเห็นด้วยตามแนวที่ครูจัด อาคารสถานที่และบริเวณถูกสุขลักษณะแต่ผู้ปกครองเห็นว่าไม่น่าจะปลอดภัยเพราะชำรุดมาก ขอให้ผู้บริหารและครูช่วยดูแลเป็นพิเศษด้วย

ผลผลิต/ผลลัพธ์ ผู้ปกครองและชุมชนแสดงความพอใจเกี่ยวกับผลผลิตของโรงเรียนแต่ขอเพิ่มเติมว่าน่าจะเน้นกิจกรรมายาและความกตัญญูเป็นพิเศษด้วยเพราะสภาพที่เห็นนักเรียนจะปฏิบัติตนตามแบบอย่างในโทรทัศน์จนไม่เชื่อในสิ่งที่พ่อแม่ผู้ปกครองพูด โรงเรียนและครูน่าจะกำชับในการเรียนการสอนได้ดีกว่า

โรงเรียนบ้านเวียงหวาย

บริบท/สภาพแวดล้อม โรงเรียนบ้านเวียงหวาย ปัญหาส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ ประชาชนมีฐานะยากจนดังนั้นจึงมีปัญหาการสนับสนุนกิจการทางการศึกษา

ปัจจัยนำเข้า โรงเรียนบ้านเวียงหวาย มีปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการจัดการศึกษาให้กับเด็กด้อยโอกาสทางการศึกษา เช่น เด็กยากจนซึ่งมีเป็นจำนวนมากพอสมควร เด็ก

ไม่มีหลักสูตรบัตร หรือหนังสือแสดงหลักฐานการเกิดหรือเด็กจากชนกลุ่มน้อย ผู้อพยพต่างๆทั้งที่เป็นชาวเขาและชาวไทยใหญ่'

ด้านกระบวนการ โรงเรียนได้จัดทำแผนกลยุทธ์ตามกระบวนการมีส่วนร่วมและการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

ผลผลิต/ผลลัพธ์ ผลการประเมินพบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในสถานภาพที่ต้องเร่งพัฒนา มีปัจจัยภายนอกที่ไม่เอื้อต่อการจัดการศึกษา คือ เศรษฐกิจ การเมืองและด้านกฎหมาย ส่วนปัจจัยภายในที่ไม่เอื้อต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน คือ ด้านบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ และประสิทธิภาพทางการเงิน ส่วนปัจจัยที่ถือว่าเป็นจุดแข็ง คือ ด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านเทคโนโลยี ด้านผลผลิตและบริการ ด้านการบริหารจัดการ ด้านโครงสร้างและนโยบาย เป็นต้น

โรงเรียนบ้านแสนตอ

สภาพแวดล้อมและข้อมูล โรงเรียนบ้านแสนตอ มีปัญหาบ้างในเรื่องเศรษฐกิจคือผู้ปกครองและชุมชน โดยเฉลี่ยผู้ปกครองมีการศึกษาดำเนินการไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา มีความยากจน สภาพภูมิประเทศไม่เอื้อต่อการเพาะปลูก ทำให้ผลผลิตที่ทำได้น้อยไม่มีเงินเหลือสนับสนุนการศึกษา ส่วนกลุ่มคนที่ทำงานรับจ้างก็มีรายได้ ไม่รู้จักการวางแผนการดำรงชีวิตและ อาชีพ ขาดความกระตือรือร้นมีค่านางาน อายุมุม ขาดเสียคิด การพนันก็พร้อมเกิดขึ้นด้วย

ปัจจัยนำเข้า โรงเรียนมีหมู่บ้านในเขตพื้นที่บริการ รวม 5 หมู่บ้าน โรงเรียนยังขาดแคลนครู(ไม่ครบชั้นนักเรียน) ขาดความสามารถในการผลิตสื่อ ขาดความเข้าใจในการปฏิบัติการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การทำหลักสูตรสถานศึกษา องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นไม่เข้ามาช่วยเหลือด้านการบริจาคทรัพย์สินให้โรงเรียนเพื่อจ้างครูและแก้ไขปัญหาคูขาดแคลน บุคลากรในท้องถิ่นไม่เข้ามาช่วยสอนนักเรียน

ด้านการเงิน โรงเรียนได้รับงบประมาณน้อยทำให้ไม่สามารถพัฒนากระบวนการเรียนการสอน โรงเรียนขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ เช่น คอมพิวเตอร์, อุปกรณ์วิทยาศาสตร์, หนังสือค้นคว้า เทคโนโลยีวัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่โรงเรียนใช้อย่างคุ้มค่า แม้บางอย่างจะขาดคุณภาพบ้าง บุคลากรทำงานหนักทำให้บางครั้งบรรลุผลได้ยาก แต่องค์กรในท้องถิ่นก็ร่วมมือและให้การสนับสนุนเป็นอย่างดี

ด้านกระบวนการ ด้านกฎหมายและการเมือง กฎหมายการปฏิรูปทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ครูทำงานหนักขึ้น มีผลให้ลาออกและโรงเรียนต้องรับภาระเด็กด้อยโอกาส อพยพเร่ร่อนและเด็กพิเศษ ทำให้เกิดภาระต่อครูผู้สอนและโรงเรียน ทำให้เด็กขาดการเอาใจใส่ เพราะครูก็ต้องสอนครบชั้นอยู่แล้ว นโยบายของโรงเรียนที่ได้ดำเนินการเพื่อให้สอดคล้องนโยบาย

การปฏิรูปการศึกษาของรัฐบาลนี้ ได้รับความร่วมมือจากชุมชนค่อนข้างน้อย ประชากรยังคงฝังใจกับรูปแบบการปกครองและการจัดการศึกษาแบบเดิมๆ

ผลผลิต/ผลลัพธ์ มีปัญหาด้านประสิทธิภาพของการบริหารทางการศึกษา ยังไม่สามารถดำเนินการให้แก่ักเรียนอย่างเต็มที่โดยเฉพาะเรื่องการศึกษาเรียนรู้ ด้านเทคโนโลยียังไม่ทั่วถึง ผลลัพธ์ที่ออกมายังไม่เป็นที่พอใจ

ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา ยังอยู่ในเกณฑ์ไม่สูงในกลุ่มวิชาหลัก เช่น คณิตฯ, ภาษาอังกฤษ เนื่องจากโรงเรียนขาดแคลนครูที่มีความเชี่ยวชาญโดยเฉพาะในแต่ละสาขา หรือจบวิชาเอกนั้นๆ มาเข้าสอน

โรงเรียนบ้านแม่ตูป

บริบทโรงเรียน/สภาพแวดล้อม สภาพโดยทั่วไปของชุมชนบ้านแม่ตูป เป็นชุมชนของประชาชนที่อพยพย้ายถิ่นฐานมาจากที่อื่น จึงมีฐานะทางเศรษฐกิจที่ลำบาก สภาพภูมิประเทศเป็น ป่าเขาจึงมีอาชีพในการปลูกพืชผักต่างๆ การเก็บของป่าไปขาย การสนับสนุนกิจการทางด้านการศึกษาของบุตรหลานและของโรงเรียนจึงมีน้อย ที่ตั้งของโรงเรียนอยู่ห่างไกลจากอำเภอ ไม่มีรถประจำทางวิ่งผ่านโรงเรียน ชุมชนขาดแหล่งเรียนรู้ทางเทคโนโลยี

ปัจจัยนำเข้า โรงเรียนขาดบุคลากรครูจำนวน 7 คน ไม่เพียงพอต่อการจัดประจำชั้นเรียน และถือว่าขาดเกณฑ์ตามมาตรฐานที่ควรจะเป็น แม้จะทำงานหนักแต่บุคลากรครูได้รับการพิจารณาความดีความชอบคิดเป็นเปอร์เซ็นต์แล้วได้น้อยมากทั้งนี้เพราะระบบการคิดคิดจากตัวเลขแม้ครูทุกคนจะทำงานหนักแต่เนื่องจากมีจำนวนน้อยจึงได้ความดีความชอบน้อยไปด้วยผู้บริหารต้องทำหน้าที่สอนด้วยจึงไม่มีเวลาในการทำงานบริหารอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะในการหางบประมาณมาจ้างครูช่วยสอนและการซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่มีราคาสูงต่างๆ ในขณะเดียวกันด้วย ชุมชนไม่มีศูนย์วัฒนธรรมของชุมชน หลักสูตรสถานศึกษาที่จัดทำขึ้นยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น สื่อ อุปกรณ์เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการบริหารจัดการที่ทันสมัยยังมีจำนวนน้อยไม่เพียงพอ

กระบวนการ โรงเรียนจัดการเรียนการสอน ตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในการจัดการเรียนการสอนส่วนใหญ่ครูเป็นผู้กำหนด และให้นักเรียนได้ปฏิบัติตาม ส่วนการคิดเป็นหน้าที่ของครู

ผลผลิต/ผลลัพธ์ โรงเรียนบ้านแม่ตูปในภาพรวมถือว่าอยู่ในช่วงต้องปรับปรุงหลายด้าน เช่น โรงเรียนตั้งอยู่ไกลในหุบเขา ชุมชนยากจน ทำไร่เลื่อนลอย ไม่มีที่ทำกินถาวรขาดความสนใจในการศึกษา บุคลากรในโรงเรียนมีน้อย ครูมีภารกิจมาก งบประมาณไม่เพียงพอเป็นโรงเรียนห่างไกลเกิน 15 กม. ชุมชนจึงสนับสนุนน้อย

โรงเรียนบ้านในสอย

บริบทและสภาพแวดล้อม หมู่บ้านในเขตบริการของโรงเรียนมี 1 หมู่บ้าน เป็นชุมชนนอกเขตสุขภาพิบาล ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ทำการเกษตรและค้าขาย มีฐานะค่อนข้างยากจน เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่ไม่มีที่ทำกินเป็นของตนเอง ประชากรในพื้นที่ประกอบด้วยชนเผ่า หลายเผ่า หลายภาษา ที่ทำให้ยุ่งยากยากในการติดต่อสื่อสาร ชุมชนบ้านในสอยอยู่ติดกับชายแดน มีความสัมพันธ์ต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติด โรคภัยไข้เจ็บต่างๆ เช่น ไข้มาลาเรีย และการเจ็บป่วยจากโรคธรรมชาติทั่วไป ประชากรของชุมชนส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาต่ำ พ่อค้าคนกลางในท้องถิ่นรวมทั้งพ่อค้าต่างถิ่นจากพื้นที่ใกล้เคียงมักจะผูกขาดการซื้อขายผลผลิตทางด้านเกษตร ทำให้ประชาชนของพื้นที่ รวมทั้งผู้ประกอบการทั่วไปมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี และไม่เพียงพอที่จะสนับสนุนกิจกรรมต่างๆของโรงเรียน โดยเฉพาะกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้เงิน มีการจ้างงานในท้องถิ่นตามฤดูกาล ประชาชน ไม่ได้ติดตามและไม่เห็นความสำคัญของการเปลี่ยนนโยบายการจัดการศึกษา หลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิรูปการศึกษาในปัจจุบัน

ปัจจัยนำเข้า โรงเรียนบ้านในสอย ยังระดมทรัพยากรในท้องถิ่นไม่เต็มที่ กระบวนการ โรงเรียนบ้านในสอย จัดการเรียนการสอน โดยครูเป็นผู้จัดการเรียนรู้ให้นักเรียน ได้พัฒนาตนเอง การจัดโครงการอาหารกลางวันให้แก่นักเรียนไม่เพียงพอ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนยังต่ำกว่าเกณฑ์บุคลากรครูความรู้ไม่ตรงสาขาวิชาที่สอน มีการขอโยกย้ายบ่อยเป็นประจำทุกปี มีผลทำให้การเรียนการสอนไม่ต่อเนื่อง งบประมาณรายหัวที่ได้รับการจัดสรรมีน้อยไม่เพียงพอการจัดสรรงบประมาณยังไม่เป็นระบบเนื่องจากต้องจัดสรรตามความจำเป็นเร่งด่วนตลอดเวลา การผลิตและใช้สื่อเพื่อการเรียนการสอนมีน้อย วัสดุ ครุภัณฑ์ขาดแคลนและไม่ตรงวัตถุประสงค์โรงเรียน โรงเรียนขาดการนิเทศติดตามอย่างเป็นระบบ และขาดการประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจกับกลุ่มคนและสังคมภายนอก

ผลผลิต/ผลลัพธ์ ผลการดำเนินงานของโรงเรียนบ้านในสอยที่ผ่านมา สรุปในแต่ละด้านได้ผลดังนี้ ด้านปริมาณ มีจำนวนนักเรียนที่เข้ารับการเตรียมความพร้อม 100 % โรงเรียนสามารถเกณฑ์เด็กเข้าเรียนการศึกษาภาคบังคับย้อนหลังไป 3 ปี ได้ตามนโยบาย ส่วนอัตราการตกซ้ำชั้น ย้อนหลังไป 3 ปี พบเพียง 5 ราย หรือ 0.64 % มีอัตราการออกกลางคัน ย้อนหลังไป 3 รวม 17 ราย สาเหตุเนื่องมาจากการเจ็บป่วย การโยกย้ายถิ่นฐานตามผู้ประกอบการ จำนวนนักเรียนที่สำเร็จการศึกษามีเปอร์เซ็นต์สูง และศึกษาต่อในอัตราสูงเช่นกันในทุกระดับ

ด้านคุณภาพ ผลสัมฤทธิ์การเรียนของนักเรียนในระดับชั้น ป.6 มีอัตราเฉลี่ยของทุกกลุ่มวิชาหลักเกิน 60 % ทุกกลุ่ม

โรงเรียนบ้านห้วยไโก่ป่า

บริบท/สภาพแวดล้อม โรงเรียนบ้านห้วยไโก่ป่า ตั้งเมื่อ 2525 หมู่ 6 ต.แม่
สาหลวง อ.แม่สา น้อย จ.แม่ฮ่องสอน ลักษณะชุมชนของโรงเรียนมีประชากรประมาณ 500 คน
มีอาชีพเกษตรกรรมส่วนใหญ่ สภาพทางเศรษฐกิจ มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการค่อนข้างน้อย

ปัจจัยนำเข้า โรงเรียนบ้านห้วยไโก่ป่า

กระบวนการ

ผลิต/ผลลัพธ์ การประเมินผลิต/ผลลัพธ์ การดำเนินงานของโรงเรียน
ในภาพรวมพบว่าหลายมาตรฐานมีแนวทางการดำเนินงานที่พึงพอใจ แต่ก็ยังคงมีมาตรฐานบาง
มาตรฐานยังไม่เป็นที่พึงพอใจ

1.4 สักระยะรูปแบบการบริหารที่เหมาะสมในการบริหารจัดการคุณภาพ การศึกษา

จากการศึกษาสภาพทั่วไปทางภูมิศาสตร์อันเป็นที่ตั้งของ โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างใน
เขตพื้นที่สูงของจังหวัดเชียงใหม่จำนวน 5 โรงเรียน จังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน 2 โรงเรียนรวม
เป็นโรงเรียนทั้งหมด 7 โรงเรียนพบว่าทุกโรงเรียนตั้งอยู่ในพื้นที่สูงโดยเฉลี่ยเกินกว่า 130 เมตรเหนือ
ระดับน้ำทะเล โดยเฉพาะโรงเรียนบนพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอนนั้น จะมีความสูงมากกว่า 300 เมตร
เหนือระดับน้ำทะเลโดยเฉลี่ย ดังนั้นรูปแบบการบริหารจัดการแต่ละจังหวัด แต่ละเขตพื้นที่
การศึกษา หรือ แม้แต่ละสถานศึกษาย่อมมีความแตกต่างกันออกไป มากบ้างน้อยบ้างขึ้นอยู่กับ
ปัจจัยย่อยๆอยู่มากมาย

อย่างไรก็ตามแนวทางการจัดการศึกษาของทุกโรงเรียนและของทุกพื้นที่ทั้งจังหวัด
เชียงใหม่และแม่ฮ่องสอนอันถูกต้องและเหมาะสมแล้ว จะมีการดำเนินการตามหลักการแห่ง
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง คือ กฎหมายรัฐธรรมนูญ กฎหมายการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับแก้ไข
เพิ่มเติม พ.ศ. 2545 และกฎระเบียบ อื่นๆซึ่งอาจสรุป 2 ด้าน ดังนี้

1) หลักการแห่งกฎหมาย

กฎหมายรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กฎ
ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ได้ให้ความสำคัญกับการปฏิรูปไว้หลายด้าน โดยเฉพาะการจัดระบบโครงสร้าง
และกระบวนการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนา การจัดการศึกษาให้เปลี่ยนแปลงไปในทางที่มีคุณภาพจาก
เดิม ดังนี้

(1) ให้องค์กรทางการศึกษาทุกระดับ มีเอกภาพด้านนโยบายและความ
หลากหลายในการปฏิบัติ

(2) ให้มีการกระจายอำนาจไปสู่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(3) มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาและจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ

(4) มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู และบุคลากรทางการศึกษา และการพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

(5) ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่างๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา

(6) การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันกระหวางศึกษาธิการ

สรุป หลักการสำคัญของการจัดการศึกษาที่ทุกโรงเรียนยึดเป็นแนวทางในการปฏิบัติเพื่อจัดการศึกษา คือ จะต้องถือ หลักการกระจายอำนาจทางการบริหารการศึกษา อันเป็นการกระจายภารกิจ อำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบและการตัดสินใจในการบริหารงาน จากระดับกระทรวงลงไปสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาซึ่งเป็นหน่วยปฏิบัติที่จะทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อผู้เรียน

2) รูปแบบการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนบนพื้นที่สูง

โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 7 แห่งตั้งอยู่ในเขตพื้นที่สูง โรงเรียนวัดบ้านม่อน โรงเรียนบ้านเวียงหาญ โรงเรียนบ้านบ้านแสนตอ โรงเรียนบ้านในสอย ตั้งอยู่ในชุมชนที่มีการคมนาคมค่อนข้างสะดวก มีถนนลาดยางหรือถนนครีตผ่านหน้าโรงเรียนทำให้การเดินทางของนักเรียนและครูสะดวกทุกฤดูกาล ส่วนโรงเรียนจิวเม่า โรงเรียนบ้านห้วยโกป้า และโรงเรียนบ้านแม่ต๋อบ การคมนาคมยังไม่สะดวกแก่การเดินทางไปมาได้ โรงเรียนต่างๆ ได้ดำเนินการบริหารจัดการโดยถือว่า โรงเรียนเป็นหน่วยงานหลักที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้ให้มีคุณภาพตามอุดมการณ์การศึกษา เรียกแนวทางการดำเนินการดังกล่าวว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-Based Management) โดยคำนึงถึงหลักธรรมรัฐหรือ ธรรมาภิบาล (good governance) มาประกอบการบริหารด้วย คือหลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความรับผิดชอบต่อหลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วมและหลักความคุ้มค่า โดยจะต้องมีอำนาจในการตัดสินใจเกี่ยวกับการพัฒนาครูในโรงเรียน ในด้านความรู้ ความสามารถและการจัดทรัพยากรในโรงเรียนด้วย โดยโรงเรียนต่างๆ ได้ดำเนินการดังนี้

(1) โรงเรียนบริหารโดยผู้อำนวยการสถานศึกษา กำกับโดยคณะกรรมการสถานศึกษาซึ่งเป็นไปตามแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับแก้ไข พ.ศ. 2545 ที่กำหนดให้มีคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของแต่ละสถานศึกษา จำนวนอยู่ระหว่าง 9-15 คน เพื่อทำหน้าที่กำกับและส่งเสริมสนับสนุนกิจการของสถานศึกษา และ

คณะกรรมการดังกล่าวประกอบด้วย ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนครู ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนศิษย์เก่าของสถานศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ และรูปแบบของคณะกรรมการดังกล่าวมีลักษณะเป็นแบบผสมผสาน โดยมีผู้บริหารสถานศึกษาแต่ละแห่งเป็นกรรมการและเลขานุการ

(2) การจัดโครงสร้างการบริหารโรงเรียน โรงเรียนทั้ง 7 แห่งจัดโครงสร้างการบริหารโรงเรียนตามแนวทางของกระทรวงศึกษาธิการที่ได้ประกาศกฎกระทรวงไว้ในปี พ.ศ. 2546 โดยแบ่งการบริหารเป็น 4 ด้านคือ

1. การบริหารงานวิชาการ ทุกโรงเรียนถือว่างานวิชาการเป็นหัวใจของการจัดการศึกษา ซึ่งโรงเรียนได้มีการดำเนินงานเกี่ยวกับ

1.1 หลักสูตรแกนกลางและจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้ตามหลักสูตรกลางของกระทรวงศึกษาธิการ

1.2 จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาโดยให้มีความเชื่อมโยงของหลักสูตรแกนกลางกับหลักสูตรสถานศึกษาแต่ละแห่ง

1.3 การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้โดยการศึกษาปัญหาในชุมชนและสังคม ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน

1.4 การจัดเตรียมการเรียนการสอนโดยการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีการเรียนรู้ รวมทั้งการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนและสื่อการเรียนการสอนให้เพียงพอแก่การใช้งาน

1.5 การส่งเสริมการสอนโดยพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ของหลักสูตร

1.6 การดำเนินงานส่งเสริมเกี่ยวกับห้องสมุดของโรงเรียน

1.7 ส่งเสริมและใช้ประโยชน์จากแหล่งการเรียนรู้ในชุมชนรวมทั้งการจัดหาเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ มาพัฒนาการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ

1.8 ดำเนินนิเทศและติดตามผลอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ

1.9 มีการวางแผนและกำหนดวิธีดำเนินงานทางด้านวิชาการด้วยการระดมความร่วมมือพัฒนาบุคลากรทางด้านวิชาการอย่างต่อเนื่อง

2. การบริหารงานบุคคล บุคลากรในโรงเรียนเป็นมีสามประเภทคือ เป็นข้าราชการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน(สพฐ.) พนักงานราชการ และลูกจ้างประจำ บุคลากรดังกล่าวเป็นปัจจัยสำคัญในการบริหารจัดการทุกระดับของโรงเรียน ทำให้

องค์กรก้าวหน้าสู่ความสำเร็จ และบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล หลักการสำคัญของการบริหารบุคคลที่โรงเรียนต่างๆ ทั้ง 7 แห่งถือเป็นหลักปฏิบัติได้แก่

2.1 การบริหารบุคคลของโรงเรียนทุกแห่งเป็นการบริหารในรูปแบบของคณะกรรมการ ผู้บริหารสถานศึกษานอกจากจะบริหารจัดการโรงเรียนให้เป็นไปตามนโยบายวัตถุประสงค์และเป้าหมายตามที่คณะกรรมการกำหนดแล้ว ยังจะต้องบริหารหน่วยงานย่อยๆ ในองค์กรให้เป็นไปตามบทบาทหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดด้วย

2.2 การบริหารบุคคลโรงเรียนยึดหลักการที่สอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี (good governance) คือ ทุกฝ่ายจะต้องยึดหลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความคุ้มค่าและหลักความรับผิดชอบ

2.3 การวางแผนกำลังคน โรงเรียนมีการบริหารบุคคลให้เป็นไปตามนโยบายและแนวทางที่องค์กรกลางการบริหารบุคคลกำหนด ในเรื่องต่างๆ ได้แก่ การวางแผนกำลังคนในระยะสั้นและระยะยาว การสรรหาบุคลากรเพื่อทดแทนกรณีการย้าย การลาออกก่อนกำหนด การเกษียณอายุราชการหรือกรณีอื่นๆ การเลื่อนขั้น การเลื่อนตำแหน่ง หรือการให้ความดีความชอบ หรือแม้กระทั่งการดำเนินการทางวินัย เป็นต้น

2.4 การพัฒนาบุคลากร โรงเรียนทุกแห่งมียุทธศาสตร์ระยะสั้นและระยะกลางในการพัฒนาบุคลากรที่ชัดเจน โดยการทำแผนงานการพัฒนาบุคลากรในแผนระยะกลาง (แผนกลยุทธ์) และการพัฒนาเป็นรายปีการศึกษาในแผนปฏิบัติการประจำปี การพัฒนาบุคลากรของโรงเรียนทุกระยะเน้นการสร้างคน เป็นการลงทุนที่สำคัญอย่างหนึ่งของระบบการบริหารจัดการคุณภาพทางการศึกษา การพัฒนาบุคลากรดังกล่าวเป็นการพัฒนาบุคลากรในวงกว้างให้ครอบคลุมและสนองความต้องการเป็นรายบุคคลมากที่สุด เมื่อมีการพัฒนาตามแผนแล้วจะต้องมีการติดตามและประเมินผลทุกครั้งและอย่างเป็นระบบด้วย ทั้งนี้มีเป้าหมายเพื่อให้บุคลากรของทุกโรงเรียนซึ่งมีอยู่อย่างจำกัดนั้น ทำงานได้ ทำงานดี ทำงานเก่ง มีการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง หรือโยกย้ายงานด้วยความก้าวหน้ามั่นคงนั่นเอง

2.5 โรงเรียนส่งเสริมความก้าวหน้าในวิชาชีพและส่งเสริมขวัญกำลังใจอย่างเป็นระบบ ดูแลและให้ความเป็นธรรมทั้งในเรื่องระบบเงินเดือน ค่าตอบแทน ทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงินเช่น ค่าตอบแทนการเป็นวิทยากร ค่าอาหาร ค่าทำการล่วงเวลา รางวัลเกียรติบัตรเพื่อตอบแทนที่ทำความดี เป็นต้น รวมทั้งการจัดระบบสวัสดิการและสิทธิประโยชน์อื่นที่เกื้อกูลให้ในลักษณะสูงใจ เช่น ค่ารักษาพยาบาล การส่งเสริมให้เข้าฝึกอบรมสัมมนา การไปศึกษาดูงานและลาศึกษาต่อ เป็นต้น

2.6 โรงเรียนเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมและพยายามปลูกฝังอุดมการณ์ความรักและเป็นเจ้าของโรงเรียนที่ปฏิบัติงานอยู่ในปัจจุบัน

3. การบริหารงบประมาณการเงิน การจัดการด้านงบประมาณ

โรงเรียนเป็นหน่วยงานบริหารการเงิน สามารถกำหนดความต้องการงบประมาณของตนได้โดยจัดทำงบประมาณผ่านเขตพื้นที่การศึกษา มีความเป็นอิสระและคล่องตัวพอสมควร โดยใช้กรอบความคิดของรูปแบบการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Result Based Management) หรือ RBM ในการใช้ระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน (Performance Based Budgeting) ซึ่งระบบดังกล่าวมีวิธีการโดยระบุพันธกิจ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์กรอย่างเป็นระบบ มีการประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ โดยเชื่อมโยงข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรที่ใช้เพื่อให้ได้ผลผลิตและผลลัพธ์ตามที่กำหนดไว้ โรงเรียนแต่ละแห่งได้ดำเนินการด้านงบประมาณตามแนวดังต่อไปนี้

3.1 จัดเตรียมมาตรฐานทางด้านการเงินให้พร้อมได้แก่ การวางแผนงบประมาณ การกำหนดต้นทุนในการดำเนินงาน จัดระบบการจัดซื้อจัดจ้างให้โปร่งใสตรวจสอบได้ การควบคุมงบประมาณ การจัดทำบัญชีรับฟังจ่าย การบริหารสินทรัพย์ให้มีประสิทธิภาพ และการตรวจสอบภายใน

3.2 การจัดทำแผนกลยุทธ์ คือการคิดอย่างเป็นระบบว่า จะทำอะไร อย่างไร ตามขีดความสามารถสูงสุดของโรงเรียนทั้งในด้านแนวคิด การตัดสินใจและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมด

3.3 ผู้บริหารโรงเรียนทุกแห่ง มีระบบการบริหารดูแลงบประมาณของสถานศึกษาโดยสังเขปดังนี้

(1) ผู้บริหารโรงเรียนอำนวยความสะดวกให้มีการจัดทำแผนงบประมาณ 3 ปี โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดทำประมาณการจำนวนนักเรียนล่วงหน้า 3 ปี

(2) การจัดสรรงบประมาณ ในแต่ละปีผู้บริหารโรงเรียนได้ดำเนินการจัดสรรงบประมาณออกเป็น 2 ลักษณะใหญ่ๆคือ งบลงทุนและงบดำเนินการ อีกลักษณะหนึ่งคืองบรายหัว

(3) การบริหารและควบคุมงบประมาณ ผู้บริหารโรงเรียนได้รับพิชชอบในเรื่องการบริหารการเงินอย่างดีที่สุดและมั่นใจว่าโปร่งใสมีประสิทธิภาพและได้ผลตามเป้าหมายมาก ทั้งงบลงทุน งบดำเนินการและงบรายหัว ทั้งนี้ผู้บริหาร ครูและคณะกรรมการสถานศึกษามีความเห็นตรงกันว่า ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขของกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ โดยเคร่งครัด

(4) การติดตาม ตรวจสอบและรายงาน ซึ่งภารกิจดังกล่าวผู้บริหารโรงเรียนทุกคนยอมรับว่าต้องมีความรู้ความสามารถสูงรวมทั้งการยืดหยุ่นบ้างในการติดตาม ตรวจสอบและการรายงานอย่างมีประสิทธิภาพ

อย่างไรก็ตามในเรื่องการบริหารงานงบประมาณนั้นผู้บริหารของทุกโรงเรียนได้นำหลัก วงจรควบคุมคุณภาพ (PDCA) มาประยุกต์ใช้ตามความเหมาะสมคือ การวางแผน (Plan) การดำเนินการ (Do) การตรวจสอบ/ประเมินตนเอง (Check) และการปรับปรุง (Act) ผู้บริหารโรงเรียนทุกคนต่างตระหนักเสมอว่า บทบาทของตนในการบริหารการเงินนั้นจะอยู่ภายใต้การบริหารในรูปแบบของคณะกรรมการเสมอเพื่อสอดคล้องกับหลักการกระจายอำนาจการบริหารที่ใช้โรงเรียนเป็นศูนย์

4. การบริหารงานทั่วไป การบริหารงานทั่วไปของโรงเรียน เป็นกิจกรรมการบริหารที่สนับสนุนการดำเนินงานของโรงเรียนและหน่วยงานต่างๆ ในโรงเรียนให้เกิดความคล่องตัว สามารถดำเนินกิจการไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ แต่เดิม (ก่อนปี พ.ศ.2546) โรงเรียนแบ่งการบริหารงานออกเป็น 6 ด้านหรือ 6 งานคือ งานวิชาการ งานบริหารบุคคล งานกิจการนักเรียน งานธุรการการเงินและพัสดุ งานอาคารสถานที่ และงานสัมพันธ์กับชุมชน แต่เมื่อมีการปรับปรุงโครงสร้างของกระทรวงศึกษาธิการในปี 2546 แล้ว งานวิชาการ การเงินและงบประมาณ และงานบริหารบุคคลได้แยกออกไปต่างหากแล้ว การบริหารงานส่วนที่เหลือ จะจัดเป็นงานบริหารทั่วไปทั้งหมดซึ่งโรงเรียนได้ดำเนินการดังนี้

4.1 งานธุรการโรงเรียน ได้แก่งานสารบรรณ การดำเนินการทั่วไปของโรงเรียนตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ การควบคุมงานเอกสารและหลักฐานต่างๆ เช่น สมุดหมายเหตุ ทะเบียนครู ทะเบียนนักเรียน บัญชีเรียกชื่อและสถิติต่างๆ เป็นต้น

4.2 งานอาคารสถานที่ โรงเรียนต่างก็แบ่งภารกิจ เป็น การจัดสำนักงานกลางของโรงเรียนซึ่งส่วนมากจะใช้ห้องพักของผู้บริหารโรงเรียนเป็นสำนักติดต่อกลาง ส่วนห้องอื่นๆ ที่จัดไว้ใกล้เคียงกันตามความจำเป็นและข้อจำกัดของสถานที่ประกอบไปด้วยส่วนงาน ธุรการ ห้องพัสดุ ห้องพยาบาล ห้องประชุมและห้องประกอบอื่นๆ การดูแลรักษาและปรับปรุงซ่อมแซมอาคารสถานที่ อุปกรณ์ต่างๆให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย รวมทั้งการปรับปรุงบริเวณให้มีภูมิทัศน์ที่ดี ร่มรื่น สะอาดและปลอดภัยสำหรับนักเรียนด้วย

4.3 งานความสัมพันธ์กับชุมชน เป็นงานที่โรงเรียนให้ความสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน ที่มีรูปแบบที่หลากหลายเช่น การให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องต่างๆ การให้ยืมอุปกรณ์ของโรงเรียนกับชุมชน การให้ใช้อาคารสถานที่ ในการทำกิจกรรมของชุมชนเช่น การประชุม การแข่งขันกีฬา ส่งเสริมให้บุคลากรของโรงเรียนไปร่วมกิจกรรมของชุมชน รวมทั้งการรับความช่วยเหลือจากชุมชน เช่น การให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนในรูปแบบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน การระดมทุนและทรัพยากรทางการศึกษาหรือรูปแบบอื่นๆ เช่น การเชิญบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในวิชาชีพต่างๆ หรือภูมิปัญญาในท้องถิ่นมาให้ความรู้แก่คณะครูและนักเรียนอย่างสม่ำเสมอเหล่านี้เป็นต้น

(3) การกำหนดปัจจัยของการพัฒนาคุณภาพการศึกษา การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพนั้น มีปัจจัยในการบริหารตามหลักวิชา 3 ประการด้วยกันคือ

1. การบริหารจัดการด้วยข้อมูล (managing by data)
2. การพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (continuous improvement)
3. การคิดอย่างเป็นระบบ (system thinking)

ดังแสดงได้โดยแผนภูมิดังนี้

แผนภูมิที่ 2 แสดงองค์ประกอบของการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ทั้ง 3 องค์ประกอบดังกล่าวนี้ผู้บริหารสถานศึกษาทุกแห่งมีความเห็นตรงกันว่าจะต้องดำเนินการไปพร้อมๆกันจึงจะทำให้การบริหารจัดการคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ตอนที่ 2 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่สร้างขึ้น โดยสรุปดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 แสดงสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านเพศและอายุ

รายการ	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยโก๋น		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจัวเต่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	17	100	24	100	31	100	21	100	19	100	29	100	27	100	168	100
ชาย	9	52.94	12	50	19	61.29	8	38.10	9	47.37	20	68.96	14	51.85	91	54.17
หญิง	8	47.06	11	45.83	12	38.71	13	61.90	10	52.63	8	27.59	12	44.44	74	44.05
ไม่ระบุ	-	-	1	4.17	-	-	-	-	-	-	1	3.45	1	3.70	3	1.78
อายุ	17	100	24	100	31	100	21	100	19	100	29	100	27	100	168	100
ต่ำกว่า 30 ปี	8	47.06	7	29.17	5	16.13	3	14.29	3	15.79	1	3.45	1	3.70	28	16.67
31 – 40 ปี	6	35.29	7	29.17	17	54.84	14	66.67	3	15.79	9	31.03	13	48.15	69	41.07
41 – 50 ปี	2	11.76	4	16.67	8	25.81	3	14.29	11	57.89	9	31.03	7	25.93	44	26.19
สูงกว่า 50 ปี	1	5.88	5	20.83	1	3.23	1	4.76	1	5.26	10	34.48	4	14.81	23	13.69
ไม่ระบุ	-	-	1	4.17	-	-	-	-	1	5.26	-	-	2	7.41	4	2.38

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามโรงเรียนบ้านแสนตอ บ้านในสอย บ้านห้วยโก๋น บ้านแม่ตูปและบ้านม่อน เป็นชายมากกว่าหญิง ส่วนโรงเรียนบ้านเวียงหวายและบ้านจัวเต่า เป็นหญิงมากกว่าชาย เมื่อวิเคราะห์ในภาพรวมแล้ว ผู้ตอบแบบสอบถามก็ยังคงเป็นชายมากกว่าหญิง คือเป็นชายร้อยละ 54.17 เป็นหญิงเพียง 44.05 และมีผู้ตอบที่ไม่ได้ระบุเพศร้อยละ 1.78 ส่วนในเรื่องอายุของผู้ตอบนั้น ในภาพรวมของทุกโรงเรียน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ ตั้งแต่ 31 ปีขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 80.95 แต่มีผู้ตอบที่มีอายุต่ำกว่าเพียงร้อยละ 16.67 และมีผู้ไม่ระบุเรื่องอายุอีกร้อยละ 2.38

ตารางที่ 4.2 แสดงสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้าน ตำแหน่งและ วุฒิการศึกษาสูงสุด

รายการ	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยไค้ป่า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจัวเฒ่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหาร	-	-	1	4.17	1	3.23	-	-	-	-	-	-	1	3.70	3	1.78
ครู	3	17.65	11	45.83	7	22.58	4	19.05	10	52.63	4	13.79	5	18.52	44	26.19
กรรมการสถานศึกษา	1	5.88	4	16.67	5	16.13	-	-	3	15.79	6	20.69	2	7.41	21	12.50
อื่น ๆ	10	58.82	7	29.17	17	54.84	15	71.43	6	31.58	19	65.52	17	62.96	91	54.17
ไม่ระบุ	3	17.65	1	4.17	1	3.23	2	9.52	-	-	-	-	2	7.41	9	5.36

วุฒิการศึกษาสูงสุด	17	100	24	100	31	100	21	100	19	100	29	100	27	100	168	100
ต่ำกว่าปริญญาตรี	11	64.71	6	25	18	58.06	3	14.29	2	10.53	-	-	4	14.81	44	26.19
ปริญญาตรี	4	23.53	10	41.67	7	22.58	4	19.05	7	36.84	5	17.24	5	18.52	42	25
สูงกว่าปริญญาตรี	-	-	1	4.17	1	3.23	-	-	3	15.79	-	-	-	-	5	2.98
อื่น ๆ	1	5.88	3	12.50	4	12.90	13	61.90	6	31.58	22	75.86	17	62.96	66	39.28
ไม่ระบุ	1	5.88	4	16.67	1	3.23	1	4.76	1	5.26	2	6.90	1	3.70	11	6.55

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามในภาพรวมของโรงเรียนทั้ง 7 แห่งเป็นผู้บริหารร้อยละ 1.78 เป็นครูผู้สอนร้อยละ 26.19 เป็นกรรมการสถานศึกษาร้อยละ 12.50 เป็นอื่นๆ (ผู้ปกครอง) ร้อยละ 54.17 และไม่ระบุร้อยละ 5.36 ส่วนวุฒิการศึกษาสูงสุดของผู้ตอบแบบสอบถามนั้น เป็นผู้ที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 26.19 ปริญญาตรี ร้อยละ 25 สูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 2.98 อื่นๆ ร้อยละ 39.28 ไม่ระบุร้อยละ 6.55

ตารางที่ 4.3 แสดงสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้าน ระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่

รายการ	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านโนนสอย		ร.ร.ห้วยไผ่		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจัวเฒ่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาปฏิบัติหน้าที่	17	100	24	100	31	100	21	100	19	100	29	100	27	100	168	100
น้อยกว่า 5 ปี	10	58.82	8	33.33	2	6.45	3	14.29	4	21.05	2	6.90	7	25.93	36	21.43
5 – 10 ปี	-	-	6	25	15	48.39	-	-	8	42.10	2	6.90	2	7.41	33	19.64
11 – 20 ปี	-	-	4	16.67	4	12.90	2	9.52	1	5.26	3	10.34	7	25.93	21	12.50
มากกว่า 20 ปีขึ้นไป	2	11.76	3	12.5	-	-	2	9.52	4	21.05	3	10.34	9	33.33	23	13.69
ไม่ระบุ	5	29.41	3	12.5	10	32.26	14	66.67	2	10.53	19	65.52	2	7.41	55	32.74

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ระยะเวลาในการปฏิบัติงานของภาพรวมบุคลากรทุกโรงเรียน ไม่ระบุระยะเวลา มากที่สุดร้อยละ 32.74 รองลงมาคือ น้อยกว่า 5 ปีร้อยละ 21.43 ระยะเวลาระหว่าง 5-10 ปี ร้อยละ 19.64 มากกว่า 20 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 13.69 และ 11-20 ปีคิดเป็นร้อยละ 12.50 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนที่มีต่อรูปแบบและระบบการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนในปัจจุบัน

ตารางที่ 4.4. แสดงบริบทสภาพแวดล้อมของโรงเรียน(1)

บริบทสภาพแวดล้อม ของโรงเรียน	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยไค้ป่า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจิวเฒ่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
1. ที่ตั้งของโรงเรียนใน ปัจจุบันมีความเหมาะสม การคมนาคมสะดวกทุก ฤดูกาล	4.06	0.82	4.04	1.26	3.77	0.84	4.10	0.62	3.58	0.60	4.82	0.47	4.00	0.84	4.07	0.89

จากตารางที่ 4.4 พบว่าประเด็นเกี่ยวกับ “ที่ตั้งของโรงเรียนในปัจจุบันมีความเหมาะสม การคมนาคมสะดวกทุกฤดูกาล” ในภาพรวมของทุกโรงเรียนผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.07$, S.D. = 0.89) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือโรงเรียนบ้านแม่ตูป ($\bar{x} = 4.82$, S.D. = 0.47) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านเวียงหวาย ($\bar{x} = 4.10$, S.D. = 0.62) โรงเรียนบ้านแสนตอ ($\bar{x} = 4.06$, S.D. = 0.82) โรงเรียนบ้านในสอย ($\bar{x} = 4.04$, S.D. = 1.06) โรงเรียนวัดบ้านม่อน ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.84) โรงเรียนห้วยไค้ป่า ($\bar{x} = 3.77$, S.D. = 0.84) และโรงเรียนวัดจิวเฒ่า ($\bar{x} = 3.58$, S.D. = 0.60) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงบริบทสภาพแวดล้อมของโรงเรียน(2)

บริบทสภาพแวดล้อม ของโรงเรียน	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยไโก่ป่า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจัวเต่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
2. ชุมชนโดยรวมมีความ เข้มแข็ง ให้ความร่วมมือ และมีความสัมพันธ์อันดี ให้การสนับสนุนกับ โรงเรียนเสมอ	4.18	0.88	4.21	1.06	3.65	1.11	3.86	0.65	3.37	0.76	4.14	0.44	3.96	0.80	3.91	0.88

จากตารางที่ 4.5 พบว่าประเด็นเกี่ยวกับ “ชุมชนโดยรวมมีความเข้มแข็ง ให้ความร่วมมือและมีความสัมพันธ์อันดี ให้การสนับสนุนกับโรงเรียนเสมอ” ในภาพรวมของทุกโรงเรียนผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.91$, S.D. = 0.88) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือโรงเรียนบ้านในสอย($\bar{x} = 4.21$, S.D. = 1.06) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านแสนตอ ($\bar{x} = 4.18$, S.D. = 0.88)โรงเรียนบ้านแม่ตูป($\bar{x} = 4.14$, S.D. = 0.44)โรงเรียนบ้านวัดบ้านม่อน($\bar{x} = 3.96$, S.D. = 0.80) โรงเรียนวัดบ้านเวียงหวาย ($\bar{x} = 3.86$, S.D. = 0.65) โรงเรียนห้วยไโก่ป่า ($\bar{x} = 3.65$, S.D. = 1.11) และ โรงเรียนวัดจัวเต่า($\bar{x} = 3.37$, S.D. = 0.76) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงบริบทสภาพแวดล้อมของโรงเรียน(3)

บริบทสภาพแวดล้อม ของโรงเรียน	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยโกปอ		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจิวเต่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
3..แหล่งการเรียนรู้ แหล่งวิชาการ รวมทั้ง ภูมิปัญญาท้องถิ่น หลากหลาย เอื้อต่อการ จัดการศึกษา	3.59	1.17	3.83	0.81	3.45	0.92	3.75	0.96	2.89	0.87	3.89	0.68	3.28	0.73	3.54	0.91

จากตารางที่ 4.6 พบว่าประเด็นเกี่ยวกับ “แหล่งการเรียนรู้ แหล่งวิชาการ รวมทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่นหลากหลาย เอื้อต่อการจัดการศึกษา” ในภาพรวมของทุกโรงเรียน ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = 0.91) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือ โรงเรียนบ้านแม่ตูป ($\bar{x} = 3.89$, S.D. = 0.68) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านในสอย ($\bar{x} = 3.83$, S.D. = 0.81) โรงเรียนบ้านเวียงหวาย ($\bar{x} = 3.75$, S.D. = 0.96) โรงเรียนบ้านแสนตอ ($\bar{x} = 3.59$, S.D. = 1.17) โรงเรียนวัดบ้านห้วยโกปอ ($\bar{x} = 3.45$, S.D. = 0.92) โรงเรียนวัดบ้านม่อน ($\bar{x} = 3.28$, S.D. = 0.73) และ โรงเรียนวัดจิวเต่า ($\bar{x} = 2.89$, S.D. = 0.87) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงปัจจัยนำเข้า(1)

ปัจจัยนำเข้า	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยไโก่ป่า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจัวเต่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
4. ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษามีจำนวนเพียงพอต่อการจัดการศึกษาตามเกณฑ์	3.00	1.46	3.70	1.14	3.10	0.97	3.19	0.68	2.42	1.12	2.21	1.64	3.08	1.26	2.95	1.28

จากตารางที่ 4.7 พบว่าปัจจัยนำเข้าในประเด็นเกี่ยวกับ “ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษามีจำนวนเพียงพอต่อการจัดการศึกษาตามเกณฑ์” ในภาพรวมของทุกโรงเรียนผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.95$, S.D. = 1.28) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือโรงเรียนบ้านในสอย ($\bar{x} = 3.70$, S.D. = 1.14) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านเวียงหวาย ($\bar{x} = 3.19$, S.D. = 0.68) โรงเรียนบ้านห้วยไโก่ป่า ($\bar{x} = 3.10$, S.D. = 0.97) โรงเรียนวัดบ้านม่อน ($\bar{x} = 3.08$, S.D. = 1.26) โรงเรียนวัดบ้านแสนตอ ($\bar{x} = 3.00$, S.D. = 1.46) โรงเรียนวัดจัวเต่า ($\bar{x} = 2.42$, S.D. = 1.12) และโรงเรียนบ้านแม่ตูป ($\bar{x} = 2.21$, S.D. = 1.64) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 แสดงปัจจัยนำเข้า(2)

ปัจจัยนำเข้า	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยไค้ป่า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจิวเต่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
5. ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนตามเกณฑ์มาตรฐานขององค์กร	3.75	1.06	4.00	0.72	3.45	0.99	4.00	0.72	3.26	0.99	4.04	0.63	3.81	0.84	3.76	0.88

จากตารางที่ 4.8 พบว่าปัจจัยนำเข้าในประเด็นเกี่ยวกับ “ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนตามเกณฑ์มาตรฐานขององค์กร” ในภาพรวมของทุกโรงเรียน ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.76, S.D. = 0.85$) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือ โรงเรียนบ้านแม่ตูป ($\bar{x} = 4.04, S.D. = 0.63$) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านเวียงหวาย ($\bar{x} = 4.00, S.D. = 0.72$) โรงเรียนบ้านในสอย ($\bar{x} = 4.00, S.D. = 0.72$) โรงเรียนวัดบ้านม่อน ($\bar{x} = 3.81, S.D. = 0.84$) โรงเรียนวัดบ้านแสนตอ ($\bar{x} = 3.75, S.D. = 1.06$) โรงเรียนห้วยไค้ป่า ($\bar{x} = 3.45, S.D. = 0.99$) และ โรงเรียนวัดจิวเต่า ($\bar{x} = 3.26, S.D. = 0.99$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 แสดงปัจจัยนำเข้า(3)

ปัจจัยนำเข้า	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยไผ่ป่า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจี้วเต่า		ร.ร.บ้านแม่ต๋อบ		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
6. ครูประพฤติปฏิบัติตน ตามจรรยาบรรณวิชาชีพ ครู	4.06	0.89	4.13	0.75	3.55	1.12	4.10	0.76	3.47	1.12	4.52	0.50	3.88	0.90	3.96	0.94

จากตารางที่ 4.9 พบว่าปัจจัยนำเข้าในประเด็นเกี่ยวกับ “ครูประพฤติปฏิบัติตน ตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู” ในภาพรวมของทุกโรงเรียนผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.96$, S.D. = 0.94) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือโรงเรียนบ้านแม่ต๋อบ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.50) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านในสอย ($\bar{x} = 4.13$, S.D. = 0.75) โรงเรียนบ้านเวียงหวาย($\bar{x} = 4.10$, S.D. = 0.76) โรงเรียนวัดบ้านแสนตอ($\bar{x} = 4.06$, S.D. = 0.89) โรงเรียนวัดบ้านม่อน ($\bar{x} = 3.88$, S.D. = 0.90) โรงเรียนห้วยไผ่ป่า ($\bar{x} = 3.55$, S.D. = 1.12) และ โรงเรียนวัดจี้วเต่า($\bar{x} = 3.47$, S.D. = 1.12) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 แสดงปัจจัยนำเข้า(4)

ปัจจัยนำเข้า	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยไค้ป่า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจิวเต่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
7. ครูได้รับการพัฒนา ตรงตามความต้องการ และสอดคล้องกับ ภาระหน้าที่ความ รับผิดชอบ	3.81	0.91	4.22	0.79	3.55	1.15	3.95	0.68	3.26	1.04	4.24	0.51	3.67	1.09	3.83	0.95

จากตารางที่ 4.10 พบว่าปัจจัยนำเข้าในประเด็นเกี่ยวกับ “ครูได้รับการพัฒนาตรงตามความต้องการและสอดคล้องกับภาระหน้าที่ความรับผิดชอบ” ในภาพรวมของทุกโรงเรียนผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.83$, S.D. = 0.95) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือโรงเรียนบ้านแม่ตูป($\bar{x} = 4.24$, S.D. = 0.51) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านในสอย ($\bar{x} = 4.22$, S.D. = 0.79) โรงเรียนบ้านเวียงหวาย($\bar{x} = 3.95$, S.D. = 0.68) โรงเรียนวัดบ้านแสนตอ($\bar{x} = 3.81$, S.D. = 0.91) โรงเรียนวัดบ้านม่อน ($\bar{x} = 3.67$, S.D. = 1.09) โรงเรียนห้วยไค้ป่า ($\bar{x} = 3.55$, S.D. = 1.12) และ โรงเรียนวัดจิวเต่า($\bar{x} = 3.26$, S.D. = 1.04) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 แสดงปัจจัยนำเข้า(5)

การบริหารจัดการของ โรงเรียน	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยไโก่ป่า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจิวเต่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
8. ครูครบตามเกณฑ์ที่ กำหนดและมีภาระงานที่ เหมาะสม	3.56	1.03	3.77	0.92	3.57	1.13	3.62	0.66	2.42	0.76	3.07	1.30	2.81	0.93	3.26	1.09

จากตารางที่ 4.11 พบว่าปัจจัยนำเข้าในประเด็นเกี่ยวกับ “ครูครบตามเกณฑ์ที่กำหนดและมีภาระงานที่เหมาะสม” ในภาพรวมของทุกโรงเรียนผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.26$, S.D.=0.09) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือโรงเรียนบ้านแม่ตูป($\bar{x} = 4.24$, S.D. = 0.51) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านในสอย ($\bar{x} = 4.22$, S.D. = 0.79) โรงเรียนบ้านเวียงหวาย($\bar{x} = 3.95$, S.D. = 0.68) โรงเรียนวัดบ้านแสนตอ($\bar{x} = 3.81$, S.D. = 0.91) โรงเรียนวัดบ้านม่อน ($\bar{x} = 3.67$, S.D. = 1.09) โรงเรียนห้วยไโก่ป่า ($\bar{x} = 3.55$, S.D. = 1.12) และโรงเรียนวัดจิวเต่า($\bar{x} = 3.26$, S.D. = 1.04) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 แสดงปัจจัยนำเข้า(6)

ปัจจัยนำเข้า	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยไค้ป่า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจัวเต่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
9. ครูมีขวัญและกำลังใจ ที่ดีในการปฏิบัติหน้าที่ ในปัจจุบัน	3.94	1.06	4.22	0.79	3.48	1.20	4.20	0.61	3.53	0.90	4.34	0.48	4.00	0.81	3.96	0.91

จากตารางที่ 4.12 พบว่าปัจจัยนำเข้าในประเด็นเกี่ยวกับ “ครูมีขวัญและกำลังใจที่ดีในการปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบัน” ในภาพรวมของทุกโรงเรียนผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.96$, S.D.=.91) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือโรงเรียนบ้านแม่ตูป($\bar{x} = 4.34$, S.D. = 0.48) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านในสอย($\bar{x} = 4.22$, S.D. = 0.79) โรงเรียนบ้านเวียงหวาย($\bar{x} = 4.20$, S.D. = 0.61)โรงเรียนวัดบ้านม่อน($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.81) โรงเรียนวัดบ้านแสนตอ ($\bar{x} = 3.94$, S.D.=1.06) โรงเรียนวัดจัวเต่า($\bar{x} = 3.53$, S.D. = 0.90) และโรงเรียนบ้านห้วยไค้ป่า($\bar{x} = 3.48$, S.D. = 1.20) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 แสดงปัจจัยนำเข้า(7)

ปัจจัยนำเข้า	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยไค้ป่า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจิวเต่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
10. ผู้บริหารสามารถ พัฒนางานได้ตาม มาตรฐานวิชาชีพ	3.94	0.96	4.48	0.66	3.45	1.17	4.05	0.75	3.32	1.10	4.55	0.50	3.46	0.90	3.90	1.00

จากตารางที่ 4.13 พบว่าปัจจัยนำเข้าในประเด็นเกี่ยวกับ “ผู้บริหารสามารถพัฒนางานได้ตามมาตรฐานวิชาชีพ” ในภาพรวมของทุกโรงเรียนผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.90$, S.D.=1.00) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือโรงเรียนบ้านแม่ตูป($\bar{x} = 4.55$, S.D. = 0.50) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านในสอย ($\bar{x} = 4.48$, S.D. = 0.66)โรงเรียนบ้านเวียงหวาย($\bar{x} = 4.05$, S.D. = 0.75)โรงเรียนบ้านแสนตอ($\bar{x} = 3.94$, S.D. = 0.96) โรงเรียนวัดบ้านม่อน ($\bar{x} = 3.46$, S.D. = 0.90) โรงเรียนบ้านห้วยไค้ป่า ($\bar{x} = 3.45$, S.D. = 1.17) และโรงเรียนวัดจิวเต่า($\bar{x} = 3.32$, S.D. = 1.10) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 แสดงปัจจัยนำเข้า(8)

ปัจจัยนำเข้า	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยไค้ป่า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจัวเต่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
11. ผู้บริหารประพฤติ ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ วิชาชีพ	4.06	0.96	4.65	0.57	3.50	1.30	3.81	0.81	3.68	0.94	4.69	0.60	3.88	0.95	4.05	1.01

จากตารางที่ 4.14 พบว่าปัจจัยนำเข้าในประเด็นเกี่ยวกับ “ผู้บริหารประพฤติปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ” ในภาพรวมของทุกโรงเรียนผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.05$, S.D.=1.00) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือโรงเรียนบ้านแม่ตูป($\bar{x} = 4.69$, S.D. = 0.60) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านในสอย ($\bar{x} = 4.65$, S.D. = 0.57) โรงเรียนบ้านแสนตอ($\bar{x} = 4.06$, S.D. = 0.96) โรงเรียนวัดบ้านม่อน($\bar{x} = 3.88$, S.D. = 0.95) โรงเรียนบ้านเวียงหวาย ($\bar{x} = 3.81$, S.D. = 0.81) โรงเรียนวัดจัวเต่า ($\bar{x} = 3.68$, S.D. = 0.94) และ โรงเรียนบ้านห้วยไค้ป่า ($\bar{x} = 3.50$, S.D. = 1.30) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 แสดงปัจจัยนำเข้า(9)

ปัจจัยนำเข้า	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยไค้ป่า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจัวเต่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
12.พื้นที่โรงเรียนมีความเหมาะสมใช้ประโยชน์ คุ้มค่า	3.82	1.18	4.17	0.83	3.10	0.97	4.40	0.68	3.47	0.84	4.21	0.72	3.73	1.21	3.82	1.02

จากตารางที่ 4.15 พบว่าปัจจัยนำเข้าในประเด็นเกี่ยวกับ “พื้นที่โรงเรียนมีความเหมาะสมใช้ประโยชน์คุ้มค่า” ในภาพรวมของทุกโรงเรียนผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.82$, S.D.=1.02) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือโรงเรียนบ้านเวียงหวาย($\bar{x} = 4.40$, S.D. = 0.68) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านแม่ตูป ($\bar{x} = 4.21$, S.D. = 0.72) โรงเรียนบ้านในสอย($\bar{x} = 4.17$, S.D. = 0.83) โรงเรียนบ้านแสนตอ($\bar{x} = 3.82$, S.D. = 1.18) โรงเรียนวัดบ้านม่อน ($\bar{x} = 3.73$, S.D. = 1.21) โรงเรียนวัดจัวเต่า ($\bar{x} = 3.47$, S.D. = 0.84) และ โรงเรียนบ้านห้วยไค้ป่า ($\bar{x} = 3.10$, S.D. = 0.97) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 แสดงปัจจัยนำเข้า(10)

ปัจจัยนำเข้า	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยไค้ป่า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจัวเต่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
13. โครงสร้างพื้นฐาน ของโรงเรียนเหมาะสม ต่อประโยชน์ในการใช้ สอย	3.82	1.13	3.87	0.75	3.23	0.76	4.15	0.81	3.68	0.74	4.55	0.50	3.48	1.00	3.82	0.91

จากตารางที่ 4.16 พบว่าปัจจัยนำเข้าในประเด็นเกี่ยวกับ “โครงสร้างพื้นฐานของโรงเรียนเหมาะสมต่อประโยชน์ในการใช้สอย” ในภาพรวมของทุกโรงเรียนผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.82$, S.D.=0.91) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือโรงเรียนบ้านแม่ตูป ($\bar{x} = 4.55$, S.D. = 0.50) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านเวียงหวาย ($\bar{x} = 4.15$, S.D. = 0.81) โรงเรียนบ้านในสอย ($\bar{x} = 3.87$, S.D. = 0.75) โรงเรียนบ้านแสนตอ ($\bar{x} = 3.82$, S.D. = 1.13) โรงเรียนวัดจัวเต่า ($\bar{x} = 3.68$, S.D. = 0.74) โรงเรียนวัดบ้านม่อน ($\bar{x} = 3.48$, S.D. = 1.00) และโรงเรียนบ้านห้วยไค้ป่า ($\bar{x} = 3.23$, S.D. = 0.76) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17 แสดงปัจจัยนำเข้า(11)

ปัจจัยนำเข้า	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านโนสอย		ร.ร.ห้วยไค้ป่า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจัวเต่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
14. อาคารเรียน อาคารประกอบ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และห้องบริการต่าง ๆ มีความเหมาะสม	3.47	1.28	3.57	0.89	3.26	0.81	4.10	0.76	3.37	0.95	4.55	0.63	3.08	0.81	3.64	0.99

จากตารางที่ 4.17 พบว่าปัจจัยนำเข้าในประเด็นเกี่ยวกับ “อาคารเรียน อาคารประกอบ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และห้องบริการต่าง ๆ มีความเหมาะสม” ในภาพรวมของทุกโรงเรียนผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{x} = 3.64$, S.D.=0.99) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือโรงเรียนบ้านแม่ตูป ($\bar{x} = 4.55$, S.D. = 0.63) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านเวียงหวาย ($\bar{x} = 4.10$, S.D. = 0.76) โรงเรียนบ้านโนสอย ($\bar{x} = 3.57$, S.D. = 0.89) โรงเรียนบ้านแสนตอ ($\bar{x} = 3.47$, S.D. = 1.28) โรงเรียนวัดจัวเต่า ($\bar{x} = 3.37$, S.D. = 0.95) โรงเรียนวัดบ้านห้วยไค้ป่า ($\bar{x} = 3.26$, S.D. = 0.81) และโรงเรียนวัดบ้านม่อน ($\bar{x} = 3.08$, S.D. = 0.81) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.18 แสดงปัจจัยนำเข้า(12)

ปัจจัยนำเข้า	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยไค้ป่า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจัวเต่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
15. พื้นที่สำหรับจัด กิจกรรม กีฬา และการ พักผ่อนมีความ เหมาะสมให้บริการแก่ ชุมชนได้	4.18	0.95	4.09	0.66	3.39	0.98	4.11	0.87	3.74	0.80	4.59	0.86	3.31	0.97	3.89	0.98

จากตารางที่ 4.18 พบว่าปัจจัยนำเข้าในประเด็นเกี่ยวกับ “พื้นที่สำหรับจัดกิจกรรม กีฬา และการพักผ่อนมีความเหมาะสมให้บริการแก่ชุมชนได้” ในภาพรวมของทุกโรงเรียนผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.89$, S.D.=0.98) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือโรงเรียนบ้านแม่ตูป ($\bar{x} = 4.59$, S.D.= 0.86) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านแสนตอ ($\bar{x} = 4.18$, S.D.= 0.95) โรงเรียนบ้านเวียงหวาย ($\bar{x} = 4.11$, S.D.= 0.87) โรงเรียนบ้านในสอย ($\bar{x} = 4.09$, S.D.= 0.66) โรงเรียนวัดจัวเต่า ($\bar{x} = 3.74$, S.D.= 0.80) โรงเรียนวัดบ้านห้วยไค้ป่า ($\bar{x} = 3.39$, S.D.= 0.98) และโรงเรียนวัดบ้านม่อน ($\bar{x} = 3.31$, S.D.= 0.97) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.19 แสดงปัจจัยนำเข้า(13)

ปัจจัยนำเข้า	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยไค้ป่า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจัวเต่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
16. มีศูนย์วัฒนธรรมของชุมชนในโรงเรียนสำหรับเผยแพร่และสะท้อนวิถีชีวิตของท้องถิ่น	3.06	1.29	3.26	0.91	2.97	0.83	3.86	0.79	2.68	0.58	3.69	0.93	2.77	1.14	3.19	1.01

จากตารางที่ 4.19 พบว่าปัจจัยนำเข้าในประเด็นเกี่ยวกับ “มีศูนย์วัฒนธรรมของชุมชนในโรงเรียนสำหรับเผยแพร่และสะท้อนวิถีชีวิตของท้องถิ่น” ในภาพรวมของทุกโรงเรียนผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.19, S.D. = 1.01$) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือโรงเรียนบ้านเวียงหวาย ($\bar{x} = 3.86, S.D. = 0.79$) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านแม่ตูป ($\bar{x} = 3.69, S.D. = 0.93$) โรงเรียนบ้านในสอย ($\bar{x} = 3.26, S.D. = 0.91$) โรงเรียนบ้านแสนตอ ($\bar{x} = 3.06, S.D. = 1.29$) โรงเรียนบ้านห้วยไค้ป่า ($\bar{x} = 2.97, S.D. = 0.83$) โรงเรียนวัดบ้านม่อน ($\bar{x} = 2.77, S.D. = 1.14$) และ โรงเรียนวัดจัวเต่า ($\bar{x} = 2.68, S.D. = 0.58$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.20 แสดงปัจจัยนำเข้า(14)

ปัจจัยนำเข้า	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยไค้ป่า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจัวเต่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
17. มีแหล่งการเรียนรู้และเทคโน โลยีสารสนเทศที่หลากหลายไว้บริการแก่ผู้เรียนและชุมชน	3.06	1.39	3.17	0.98	3.29	0.78	3.47	0.77	2.42	0.76	3.97	0.68	3.08	1.12	3.26	1.01

จากตารางที่ 4.20 พบว่าปัจจัยนำเข้าในประเด็นเกี่ยวกับ “มีแหล่งการเรียนรู้และเทคโน โลยีสารสนเทศที่หลากหลายไว้บริการแก่ผู้เรียนและชุมชน” ในภาพรวมของทุกโรงเรียนผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.26$, S.D.=1.01) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือโรงเรียนบ้านแม่ตูป($\bar{x} = 3.97$, S.D. = 0.68) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านเวียงหวาย ($\bar{x} = 3.47$, S.D. = 0.77) โรงเรียนบ้านห้วยไค้ป่า($\bar{x} = 3.29$, S.D. = 0.78) โรงเรียนบ้านในสอย($\bar{x} = 3.17$, S.D. = 0.98) โรงเรียนวัดบ้านม่อน ($\bar{x} = 3.08$, S.D. = 1.12) โรงเรียนบ้านแสนตอ ($\bar{x} = 3.06$, S.D. = 1.39) และ โรงเรียนวัดจัวเต่า ($\bar{x} = 2.42$, S.D. = 0.76) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.21 แสดงปัจจัยนำเข้า(15)

ปัจจัยนำเข้า	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยไค้ป่า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจัวเต่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
18. หลักสูตรของ สถานศึกษาสอดคล้อง กับหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ตอบสนอง ต่อความต้องการของ ผู้เรียนและของท้องถิ่น	3.76	0.90	3.91	0.84	3.19	0.91	3.67	0.91	3.05	0.70	3.83	0.88	3.69	0.92	3.58	0.91

จากตารางที่ 4.21 พบว่าปัจจัยนำเข้าในประเด็นเกี่ยวกับ “หลักสูตรของสถานศึกษาสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและของท้องถิ่น” ในภาพรวมของทุกโรงเรียนผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.58$, S.D.=0.91) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือโรงเรียนบ้านในสอย($\bar{x} = 3.91$, S.D. = 0.84) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านแม่ตูป ($\bar{x} = 3.83$, S.D. = 0.88)โรงเรียนบ้านแสนตอ($\bar{x} = 3.76$, S.D. = 0.91)โรงเรียนวัดบ้านม่อน($\bar{x} = 3.69$, S.D. = 0.92) โรงเรียนบ้านเวียงหวาย($\bar{x} = 3.67$, S.D. = 0.91) โรงเรียนบ้านห้วยไค้ป่า ($\bar{x} = 3.19$, S.D. = 0.91) และโรงเรียนวัดจัวเต่า ($\bar{x} = 3.05$, S.D. = 0.70) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.22 แสดงปัจจัยนำเข้า(16)

ปัจจัยนำเข้า	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยไค้ป่า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจัวเต่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
19. สื่อ อุปกรณ์ เทคโนโลยี และ นวัตกรรมเพื่อการ บริหารจัดการมีความ เหมาะสมทันสมัยและ เพียงพอ	2.88	0.92	3.13	0.96	3.03	0.79	3.62	0.97	2.84	0.83	4.17	0.53	2.96	1.03	3.27	0.97

จากตารางที่ 4.22 พบว่าปัจจัยนำเข้าในประเด็นเกี่ยวกับ “สื่อ อุปกรณ์เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการบริหารจัดการมีความเหมาะสมทันสมัยและเพียงพอ” ในภาพรวมของทุกโรงเรียนผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.27$, S.D.=0.97) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือโรงเรียนบ้านแม่ตูป($\bar{x} = 4.17$, S.D. = 0.53) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านเวียงหวาย ($\bar{x} = 3.62$, S.D. = 0.97) โรงเรียนบ้านในสอย($\bar{x} = 3.13$, S.D. = 0.96) โรงเรียนบ้านห้วยไค้ป่า($\bar{x} = 3.03$, S.D. = 0.79) โรงเรียนวัดบ้านม่อน ($\bar{x} = 2.96$, S.D. = 1.03) โรงเรียนบ้านแสนตอ ($\bar{x} = 2.88$, S.D. = 0.92) และ โรงเรียนวัดจัวเต่า ($\bar{x} = 2.84$, S.D. = 0.83) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.23 แสดงปัจจัยนำเข้า(17)

ปัจจัยนำเข้า	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยไค้ป่า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจัวเต่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
20. มีห้องสมุดเหมาะสม กับขนาดของโรงเรียน	3.47	1.17	2.83	1.11	3.35	0.87	3.75	0.91	3.32	0.82	4.14	0.51	3.54	0.94	3.50	0.97

จากตารางที่ 4.23 พบว่าปัจจัยนำเข้าในประเด็นเกี่ยวกับ “มีห้องสมุดเหมาะสมกับขนาดของโรงเรียน” ในภาพรวมของทุกโรงเรียนผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.50$, S.D.=0.97) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือโรงเรียนบ้านแม่ตูป($\bar{x} = 4.14$, S.D. = 0.51) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านเวียงหวาย($\bar{x} = 3.75$, S.D. = 0.91)โรงเรียนวัดบ้านม่อน($\bar{x} = 3.54$, S.D. = 0.94)โรงเรียนบ้านแสนตอ($\bar{x} = 3.47$, S.D. = 1.17)โรงเรียนบ้านห้วยไค้ป่า($\bar{x} = 3.35$, S.D. = 0.87)โรงเรียนวัดจัวเต่า($\bar{x} = 3.32$, S.D. = 0.82) โรงเรียนบ้านในสอย($\bar{x} = 2.83$, S.D. = 1.11) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.24 แสดงกระบวนการบริหาร(1)

กระบวนการบริหาร	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยโกปอ		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจัวเต่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
21. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดจุดมุ่งหมาย กิจกรรม วิธีการเรียนรู้ และวิธีการประเมินผล การเรียนรู้	3.59	1.06	3.74	0.81	3.45	0.67	3.70	0.57	3.50	0.85	3.96	0.63	3.46	0.97	3.63	0.80

จากตารางที่ 4.24 พบว่ากระบวนการบริหารในประเด็นเกี่ยวกับ “ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดจุดมุ่งหมาย กิจกรรม วิธีการเรียนรู้ และวิธีการประเมินผลการเรียนรู้” ในภาพรวมของทุกโรงเรียนผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.63$, S.D.=0.80) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือโรงเรียนบ้านแม่ตูป($\bar{x} = 3.96$, S.D. = 0.63) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านในสอย ($\bar{x} = 3.74$, S.D. = 0.81) โรงเรียนบ้านเวียงหวาย($\bar{x} = 3.70$, S.D. = 0.57)โรงเรียนบ้านแสนตอ($\bar{x} = 3.59$, S.D. = 1.06)โรงเรียนวัดจัวเต่า($\bar{x} = 3.50$, S.D. = 0.85)โรงเรียนวัดบ้านม่อน ($\bar{x} = 3.46$, S.D. = 0.97) โรงเรียนบ้านห้วยโกปอ ($\bar{x} = 3.45$, S.D. = 0.67) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.25 แสดงกระบวนการบริหาร(2)

กระบวนการบริหาร	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยไโก่ป่า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจัวเฒ่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
22. ผู้เรียนมีส่วนคิดเอง และลงมือปฏิบัติเองจริง เสมอ	3.76	0.90	3.96	0.70	3.10	0.79	3.65	0.58	3.39	0.91	3.93	0.46	3.42	0.83	3.58	0.79

จากตารางที่ 4.25 พบว่ากระบวนการบริหารในประเด็นเกี่ยวกับ “ผู้เรียนมีส่วนคิดเองและลงมือปฏิบัติเองจริงเสมอ” ในภาพรวมของทุกโรงเรียนผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.58$, S.D.=0.79) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือโรงเรียนบ้านในสอย($\bar{x} = 3.96$, S.D. = 0.70) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านแม่ตูป ($\bar{x} = 3.93$, S.D. = 0.46) โรงเรียนบ้านแสนตอ($\bar{x} = 3.76$, S.D. = 0.90)โรงเรียนบ้านเวียงหวาย($\bar{x} = 3.65$, S.D. = 0.58)โรงเรียนวัดบ้านม่อน ($\bar{x} = 3.42$, S.D. = 0.83)โรงเรียนวัดจัวเฒ่า ($\bar{x} = 3.39$, S.D. = 0.91) โรงเรียนบ้านห้วยไโก่ป่า ($\bar{x} = 3.10$, S.D. = 0.79) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.26 แสดงกระบวนการบริหาร(3)

กระบวนการบริหาร	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยไโก่ป่า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจี้วเต่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
23. ครูจัดการเรียนรู้โดย ให้ผู้เรียนได้พัฒนา ตนเองเต็มตามศักยภาพ	4.00	0.86	4.13	0.69	3.39	0.76	3.81	0.75	3.29	0.98	4.18	0.47	3.79	0.88	3.80	0.82

จากตารางที่ 4.26 พบว่ากระบวนการบริหารในประเด็นเกี่ยวกับ “ครูจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองเต็มตามศักยภาพ” ในภาพรวมของทุกโรงเรียนผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.80$, S.D.=0.82) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือโรงเรียนบ้านแม่ตูป($\bar{x} = 4.18$, S.D. = 0.47) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านในสอย ($\bar{x} = 4.13$, S.D. = 0.69) โรงเรียนบ้านแสนตอ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.86) โรงเรียนบ้านเวียงหวาย($\bar{x} = 3.81$, S.D. = 0.75) โรงเรียนวัดบ้านม่อน ($\bar{x} = 3.79$, S.D. = 0.88)โรงเรียนห้วยไโก่ป่า ($\bar{x} = 3.39$, S.D. = 0.76) โรงเรียนวัดจี้วเต่า ($\bar{x} = 3.29$, S.D. = 0.98) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.27 แสดงกระบวนการบริหาร(4)

กระบวนการบริหาร	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยไโก่ป่า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจิวเฒ่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
24. ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้	3.71	1.10	4.00	0.60	3.19	0.94	3.45	0.75	3.00	1.08	3.82	0.67	3.29	1.23	3.50	0.96

จากตารางที่ 4.27 พบว่ากระบวนการบริหารในประเด็นเกี่ยวกับ “ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้” ในภาพรวมของทุกโรงเรียนผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.50$, S.D.=0.96) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือโรงเรียนบ้านในสอย($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.60) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านแม่ตูป ($\bar{x} = 3.82$, S.D. = 0.67) โรงเรียนบ้านแสนตอ($\bar{x} = 3.71$, S.D. = 1.10) โรงเรียนบ้านเวียงหวาย($\bar{x} = 3.45$, S.D. = 0.75) โรงเรียนวัดบ้านม่อน ($\bar{x} = 3.29$, S.D. = 1.23) โรงเรียนห้วยไโก่ป่า ($\bar{x} = 3.19$, S.D. = 0.94) โรงเรียนวัดจิวเฒ่า ($\bar{x} = 3.00$, S.D. = 1.08) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.28 แสดงกระบวนการบริหาร(5)

กระบวนการบริหาร	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยไโก่ป่า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจัวเฒ่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
25. อาคาร สถานที่ ห้องเรียน และบริเวณ โรงเรียนถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย ร่มรื่น สวยงาม เอื้อต่อการเรียนรู้	3.87	1.18	3.70	0.92	3.16	0.82	4.25	0.63	3.44	0.70	4.82	0.61	3.50	0.83	3.82	0.98

จากตารางที่ 4.28 พบว่ากระบวนการบริหารในประเด็นเกี่ยวกับ “อาคาร สถานที่ ห้องเรียน และบริเวณโรงเรียนถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย ร่มรื่น สวยงาม เอื้อต่อการเรียนรู้” ในภาพรวมของทุกโรงเรียนผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.82$, S.D.=0.98) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือโรงเรียนบ้านแม่ตูป ($\bar{x} = 4.82$, S.D. = 0.61) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านเวียงหวาย ($\bar{x} = 4.25$, S.D. = 0.63) โรงเรียนบ้านแสนตอ ($\bar{x} = 3.87$, S.D. = 1.18) โรงเรียนบ้านในสอย ($\bar{x} = 3.70$, S.D. = 0.92) โรงเรียนวัดบ้านม่อน ($\bar{x} = 3.50$, S.D. = 0.83) โรงเรียนบ้านจัวเฒ่า ($\bar{x} = 3.44$, S.D. = 0.70) โรงเรียนบ้านห้วยไโก่ป่า ($\bar{x} = 3.16$, S.D. = 0.82) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.29 แสดงกระบวนการบริหาร(6)

กระบวนการบริหาร	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยไค้ป่า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจิวเต่า		ร.ร.บ้านแม่ต๋อบ		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
26. ผู้เรียนมีวัฒนธรรม ในการเรียนรู้	4.00	0.79	3.96	0.70	3.13	0.88	3.85	0.58	3.28	0.75	4.21	0.49	3.67	0.81	3.71	0.81

จากตารางที่ 4.29 พบว่ากระบวนการบริหารในประเด็นเกี่ยวกับ “ผู้เรียนมีวัฒนธรรมในการเรียนรู้” ในภาพรวมของทุกโรงเรียนผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.71$, S.D.=0.81) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือโรงเรียนบ้านแม่ต๋อบ($\bar{x} = 4.21$, S.D. = 0.49) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านแสนตอ ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.79)โรงเรียนบ้านในสอย($\bar{x} = 3.96$, S.D. = 0.70)โรงเรียนบ้านเวียงหวาย ($\bar{x} = 3.85$, S.D. = 0.58)โรงเรียนวัดบ้านม่อน ($\bar{x} = 3.67$, S.D. = 0.81)โรงเรียนบ้านจิวเต่า ($\bar{x} = 3.26$, S.D. = 0.75) โรงเรียนบ้านห้วยไค้ป่า ($\bar{x} = 3.13$, S.D. = 0.88) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.30 แสดงกระบวนการบริหาร(7)

กระบวนการบริหาร	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยไค้ป่า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจัวเต่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
27. บริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน เน้นให้โรงเรียนบริหารจัดการด้วยตนเอง มีความเป็นอิสระและเน้นการมีส่วนร่วม	3.94	0.89	4.30	0.55	3.35	0.87	3.71	0.56	3.44	0.98	4.07	0.37	3.52	0.79	3.76	0.79

จากตารางที่ 4.30 พบว่ากระบวนการบริหารในประเด็นเกี่ยวกับ “บริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน เน้นให้โรงเรียนบริหารจัดการด้วยตนเอง มีความเป็นอิสระ และเน้นการมีส่วนร่วม” ในภาพรวมของทุกโรงเรียนผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.76$, S.D.=0.79) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือโรงเรียนบ้านในสอย($\bar{x} = 4.30$, S.D. = 0.55) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านแม่ตูป ($\bar{x} = 4.07$, S.D. = 0.37) โรงเรียนบ้านแสนตอ($\bar{x} = 3.94$, S.D. = 0.89) โรงเรียนบ้านเวียงหวาย($\bar{x} = 3.71$, S.D. = 0.56)โรงเรียนวัดบ้านม่อน ($\bar{x} = 3.52$, S.D. = 0.79)โรงเรียนบ้านจัวเต่า ($\bar{x} = 3.44$, S.D. = 0.98) โรงเรียนบ้านห้วยไค้ป่า ($\bar{x} = 3.35$, S.D. = 0.87) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.31 แสดงกระบวนการบริหาร(8)

กระบวนการบริหาร	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยไผ่ป่า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจิวเต่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
28. บริหารจัดการด้วย หลักธรรมาภิบาล ยึด ระเบียบ กฎหมาย คุณธรรม ความโปร่งใส การมีส่วนร่วมในการ รับผิดชอบและการเกิด ความคุ้มค่า	3.76	1.25	4.22	0.67	3.45	1.15	3.76	0.70	3.33	0.90	4.50	0.63	3.71	1.04	3.84	0.99

จากตารางที่ 4.31 พบว่ากระบวนการบริหารในประเด็นเกี่ยวกับ “บริหารจัดการด้วยหลักธรรมาภิบาล ยึดระเบียบ กฎหมาย คุณธรรม ความโปร่งใส การมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบและการเกิดความคุ้มค่า” ในภาพรวมของทุกโรงเรียนผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.84$, S.D.=0.99) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือ โรงเรียนบ้านแม่ตูป($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.63) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านในสอย ($\bar{x} = 4.22$, S.D. = 0.67) โรงเรียนบ้านแสนตอ($\bar{x} = 3.76$, S.D. = 1.25) โรงเรียนบ้านเวียงหวาย($\bar{x} = 3.76$, S.D. = 0.70) โรงเรียนวัดบ้านม่อน ($\bar{x} = 3.71$, S.D. = 1.04) โรงเรียนบ้านห้วยไผ่ป่า ($\bar{x} = 3.45$, S.D. = 1.15) โรงเรียนวัดจิวเต่า ($\bar{x} = 3.33$, S.D. = 0.90) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.32 แสดงกระบวนการบริหาร(9)

กระบวนการบริหาร	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยไโก่ป่า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจิวเต่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
29. มีระบบการประกัน คุณภาพภายในที่ชัดเจน ครบวงจร ปฏิบัติได้	3.94	1.02	3.96	0.82	3.32	0.97	3.60	0.59	3.22	0.94	4.18	0.39	3.42	0.88	3.66	0.88

จากตารางที่ 4.32 พบว่ากระบวนการบริหารในประเด็นเกี่ยวกับ “มีระบบการประกันคุณภาพภายในที่ชัดเจน ครบวงจร ปฏิบัติได้” ในภาพรวมของทุกโรงเรียนผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.66$, S.D.=0.88) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือโรงเรียนบ้านแม่ตูป($\bar{x} = 4.18$, S.D. = 0.39) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านในสอย ($\bar{x} = 3.96$, S.D. = 0.82)โรงเรียนบ้านแสนตอ($\bar{x} = 3.94$, S.D. = 1.02)โรงเรียนบ้านเวียงหวาย($\bar{x} = 3.60$, S.D. = 0.59)โรงเรียนวัดบ้านม่อน ($\bar{x} = 3.42$, S.D. = 0.88)โรงเรียนบ้านห้วยไโก่ป่า ($\bar{x} = 3.32$, S.D. = 0.97) โรงเรียนวัดจิวเต่า ($\bar{x} = 3.22$, S.D. = 0.94) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.33 แสดงกระบวนการบริหาร(10)

กระบวนการบริหาร	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยไผ่ป่า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจิวเต่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
30. มีความพร้อมในการ ตรวจรับการประกันจาก ภายนอก	3.71	1.10	3.95	0.72	3.10	0.88	3.53	0.69	2.89	0.96	4.15	0.46	3.42	1.01	3.54	0.93

จากตารางที่ 4.33 พบว่ากระบวนการบริหารในประเด็นเกี่ยวกับ “มีความพร้อมในการตรวจรับการประกันจากภายนอก” ในภาพรวมของทุกโรงเรียนผู้ตอบ

แบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.54$, S.D.=0.93) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือโรงเรียนบ้านแม่ตูป($\bar{x} = 4.15$, S.D. = 0.46) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านในสอย ($\bar{x} = 3.95$, S.D. = 0.72)โรงเรียนบ้านแสนตอ($\bar{x} = 3.71$, S.D. = 1.10)โรงเรียนบ้านเวียงหวาย($\bar{x} = 3.53$, S.D. = 0.69)โรงเรียนวัดบ้านม่อน ($\bar{x} = 3.42$, S.D. = 1.01)โรงเรียนบ้านห้วยไผ่ป่า ($\bar{x} = 3.10$, S.D. = 0.88) โรงเรียนวัดจิวเต่า ($\bar{x} = 2.89$, S.D. = 0.96) ตามลำดับ

4. ด้านผลผลิต/ผลลัพธ์

ตารางที่ 4.34 แสดงผลผลิต/ผลลัพธ์(1)

ผลผลิต/ผลลัพธ์	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยไค้ป่า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจัวเต่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
31. ผู้เรียนมีคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ตาม จุดหมายของหลักสูตร และตามที่โรงเรียน กำหนด	3.71	0.98	3.96	0.76	3.26	0.85	3.43	0.59	3.28	1.12	3.68	0.54	3.46	0.88	3.53	0.84

จากตารางที่ 4.34 พบว่า ผลผลิต/ผลลัพธ์ ในประเด็นเกี่ยวกับ “ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตรและตามที่โรงเรียนกำหนด” ในภาพรวมของทุกโรงเรียนผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{x} = 3.53$, S.D.=0.84) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือโรงเรียนบ้านในสอย($\bar{x} = 3.96$, S.D. = 0.76) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านแสนตอ ($\bar{x} = 3.71$, S.D. = 0.98) โรงเรียนบ้านแม่ตูป($\bar{x} = 3.68$, S.D. = 0.54) โรงเรียนวัดบ้านม่อน($\bar{x} = 3.46$, S.D. = 0.88)โรงเรียนวัดบ้านเวียงหวาย($\bar{x} = 3.43$, S.D. = 0.59)โรงเรียนบ้านจัวเต่า($\bar{x} = 3.28$, S.D. = 1.12) โรงเรียนบ้านห้วยไค้ป่า ($\bar{x} = 3.26$, S.D. = 0.85) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.35 แสดง ผลผลิต/ผลลัพธ์(2)

ผลผลิต/ผลลัพธ์	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยไค้ป่า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจัวเต่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
32. ผู้เรียนมีพัฒนาการ ทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และ สังคมเต็มตามศักยภาพ	4.06	0.89	3.96	0.82	3.23	1.02	3.76	0.88	3.44	0.78	4.07	0.66	3.83	0.86	3.75	0.90

จากตารางที่ 4.35 พบว่า ผลผลิต/ผลลัพธ์ ในประเด็นเกี่ยวกับ “ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคมเต็มตามศักยภาพ” ในภาพรวมของทุกโรงเรียนผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.53$, S.D.=0.84) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือโรงเรียนบ้านแม่ตูป($\bar{x} = 4.07$, S.D.= 0.66) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านแสนตอ ($\bar{x} = 4.06$, S.D.= 0.89)โรงเรียนบ้านในสอย($\bar{x} = 3.96$, S.D.= 0.82)โรงเรียนวัดบ้านม่อน($\bar{x} = 3.83$, S.D.= 0.86)โรงเรียนวัดบ้านเวียงหวาย($\bar{x} = 3.76$, S.D.= 0.88)โรงเรียนบ้านจัวเต่า ($\bar{x} = 3.44$, S.D.= 0.78) โรงเรียนบ้านห้วยไค้ป่า ($\bar{x} = 3.23$, S.D.= 0.82) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.36 แสดง ผลผลิต/ผลลัพธ์(3)

ผลผลิต/ผลลัพธ์	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยไโก่ป่า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจัวเต่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
33. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ ตามที่หลักสูตรและ สถานศึกษากำหนด	4.06	0.74	3.78	0.73	3.26	0.93	3.67	0.91	3.17	0.61	3.93	0.71	3.71	0.85	3.64	0.84

จากตารางที่ 4.36 พบว่า ผลผลิต/ผลลัพธ์ ในประเด็นเกี่ยวกับ “ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ตามที่หลักสูตรและสถานศึกษากำหนด” ในภาพรวมของทุกโรงเรียนผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.64$, S.D.=0.84) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือ โรงเรียนบ้านแสนตอ ($\bar{x} = 4.06$, S.D.= 0.74) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านแม่ตูป ($\bar{x} = 3.93$, S.D.= 0.71) โรงเรียนบ้านในสอย ($\bar{x} = 3.78$, S.D.= 0.73) โรงเรียนวัดบ้านม่อน ($\bar{x} = 3.71$, S.D.= 0.85) โรงเรียนวัดบ้านเวียงหวาย ($\bar{x} = 3.67$, S.D.= 0.91) โรงเรียนบ้านห้วยไโก่ป่า ($\bar{x} = 3.26$, S.D.= 0.93) โรงเรียนวัดจัวเต่า ($\bar{x} = 3.17$, S.D.= 0.61) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.37 แสดง ผลผลิต/ผลลัพธ์(4)

ผลผลิต/ผลลัพธ์	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยไค้ป่า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจัวเต่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
34. คุณภาพของผู้เรียน เป็นที่ยอมรับของชุมชน และสังคม	4.00	1.00	3.96	0.76	3.23	0.81	3.95	0.88	3.22	0.94	4.14	0.58	3.60	0.86	3.72	0.88

จากตารางที่ 4.37 พบว่า ผลผลิต/ผลลัพธ์ ในประเด็นเกี่ยวกับ “คุณภาพของผู้เรียนเป็นที่ยอมรับของชุมชนและสังคม” ในภาพรวมของทุกโรงเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.72$, S.D.=0.88) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือโรงเรียนบ้านแม่ตูป($\bar{x} = 4.14$, S.D. = 0.58) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านแสนตอ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 1.00)โรงเรียนบ้านในสอย($\bar{x} = 3.96$, S.D. = 0.76)โรงเรียนบ้านเวียงหวาย($\bar{x} = 3.95$, S.D. = 0.88)โรงเรียนวัดบ้านม่อน($\bar{x} = 3.60$, S.D. = 0.88)โรงเรียนบ้านห้วยไค้ป่า($\bar{x} = 3.23$, S.D. = 0.81) โรงเรียนวัดจัวเต่า ($\bar{x} = 3.22$, S.D. = 0.94) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.38 แสดง ผลผลิต/ผลลัพธ์(5)

ผลผลิต/ผลลัพธ์	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยไค้ป่า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจิวเต่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
35. ชุมชนพึงพอใจ และศรัทธาต่อการจัด การศึกษาของโรงเรียน	4.06	0.96	4.17	0.81	3.48	0.85	4.00	0.72	2.89	1.10	4.28	0.52	3.80	0.81	3.82	0.91

จากตารางที่ 4.38 พบว่า ผลผลิต/ผลลัพธ์ ในประเด็นเกี่ยวกับ “ชุมชนพึงพอใจและศรัทธาต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน” ในภาพรวมของทุกโรงเรียนผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.82$, S.D.=0.91) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือโรงเรียนบ้านแม่ตูป($\bar{x} = 4.28$, S.D. = 0.52) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านในสอย ($\bar{x} = 4.17$, S.D. = 0.81)โรงเรียนบ้านแสนตอ($\bar{x} = 4.06$, S.D. = 0.96)โรงเรียนบ้านเวียงหวาย($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.72)โรงเรียนวัดบ้านม่อน($\bar{x} = 3.80$, S.D. = 0.81)โรงเรียนบ้านห้วยไค้ป่า ($\bar{x} = 3.48$, S.D. = 0.85) โรงเรียนวัดจิวเต่า ($\bar{x} = 2.89$, S.D. = 1.10) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.39 แสดง ผลผลิต/ผลลัพธ์(6)

ผลผลิต/ผลลัพธ์	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยโก๋ป้า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจัวเต่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
36. โรงเรียนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ชุมชนและโรงเรียนอื่น ๆ ในการพัฒนา	3.76	1.09	4.17	0.81	3.55	1.20	3.76	0.76	3.11	1.15	4.38	0.49	3.12	1.01	3.72	1.04

จากตารางที่ 4.39 พบว่า ผลผลิต/ผลลัพธ์ ในประเด็นเกี่ยวกับ “โรงเรียนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ชุมชนและโรงเรียนอื่น ๆ ในการพัฒนา” ในภาพรวมของทุกโรงเรียน ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.72$, S.D.=1.04) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือโรงเรียนบ้านแม่ตูป($\bar{x} = 4.38$, S.D. = 0.49) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านในสอย ($\bar{x} = 4.17$, S.D. = 0.81)โรงเรียนบ้านแสนตอ($\bar{x} = 3.76$, S.D. = 1.09)โรงเรียนบ้านเวียงหวาย($\bar{x} = 3.76$, S.D. = 0.76)โรงเรียนวัดบ้านห้วยโก๋ป้า($\bar{x} = 3.55$, S.D. = 1.20)โรงเรียนวัดบ้านม่อน ($\bar{x} = 3.12$, S.D. = 1.01) โรงเรียนวัดจัวเต่า ($\bar{x} = 3.11$, S.D. = 1.15) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.40 แสดง ผลผลิต/ผลลัพธ์(7)

ผลผลิต/ผลลัพธ์	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยไค้ป่า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจัวเต่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
37. ครูและบุคลากรใน โรงเรียนร่วมกิจกรรม ชุมชน บริการชุมชน และสนับสนุนส่งเสริม กิจกรรมชุมชน	3.65	1.05	4.58	0.50	3.68	1.07	4.19	0.75	3.16	1.25	4.72	0.52	3.77	1.17	4.01	1.05

จากตารางที่ 4.40 พบว่า ผลผลิต/ผลลัพธ์ ในประเด็นเกี่ยวกับ “ครูและบุคลากรในโรงเรียนร่วมกิจกรรมชุมชน บริการชุมชน และสนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมชุมชน” ในภาพรวมของทุกโรงเรียนผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.01$, S.D.=1.05) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือโรงเรียนบ้านแม่ตูป($\bar{x} = 4.72$, S.D.= 0.52) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านในสอย ($\bar{x} = 4.58$, S.D.= 0.50) โรงเรียนบ้านเวียงหวาย($\bar{x} = 4.19$, S.D.= 0.75) โรงเรียนวัดบ้านม่อน($\bar{x} = 3.77$, S.D.= 1.17) โรงเรียนวัดบ้านห้วยไค้ป่า($\bar{x} = 3.68$, S.D.= 1.07) โรงเรียนวัดบ้านแสนตอ ($\bar{x} = 3.65$, S.D.= 1.05) โรงเรียนวัดจัวเต่า ($\bar{x} = 3.16$, S.D.= 1.25) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.41 แสดง ผลผลิต/ผลลัพธ์(8)

ผลผลิต/ผลลัพธ์	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยไค้ป่า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจัวเต่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
38. ครูและบุคลากรใน โรงเรียนได้ส่งเสริมและ สนับสนุนโรงเรียนอื่น ในการพัฒนาการศึกษา	3.76	0.97	4.30	0.82	3.55	1.12	3.81	0.87	3.05	1.17	4.31	0.54	3.68	0.80	3.81	0.98

จากตารางที่ 4.41 พบว่า ผลผลิต/ผลลัพธ์ ในประเด็นเกี่ยวกับ “ครูและบุคลากรในโรงเรียนได้ส่งเสริมและสนับสนุนโรงเรียนอื่นในการพัฒนาการศึกษา” ในภาพรวมของทุกโรงเรียนผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{x} = 3.81$, S.D.=0.98) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือโรงเรียนบ้านแม่ตูป($\bar{x} = 4.31$, S.D. = 0.54) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านในสอย ($\bar{x} = 4.30$, S.D. = 0.82)โรงเรียนบ้านเวียงหวาย($\bar{x} = 3.81$, S.D. = 0.87)โรงเรียนบ้านแสนตอ($\bar{x} = 3.76$, S.D. = 0.97)โรงเรียนวัดบ้านม่อน($\bar{x} = 3.68$, S.D. = 0.80)โรงเรียนวัดบ้านแสนตอ ($\bar{x} = 3.76$, S.D. = 0.97) โรงเรียนวัดจัวเต่า ($\bar{x} = 3.05$, S.D. = 1.17) ตามลำดับ

2.3 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของบุคลากรที่เกี่ยวข้องระหว่างโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 7 แห่ง

ตารางที่ 4.42 แสดงภาพรวมความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนที่มีต่อระบบการบริหารจัดการศึกษาทุกด้านของโรงเรียน

การบริหารจัดการของ โรงเรียน	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านโนสอย		ร.ร.ห้วยไค้ป่า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจันทา		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		ภาพรวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
1. บริบทสภาพแวดล้อม ของโรงเรียน	3.94	0.98	4.03	1.06	3.62	0.96	3.90	0.76	3.28	0.79	4.29	0.66	3.76	0.85	3.84	0.92
2. ด้านปัจจัยนำเข้า	3.63	1.14	3.83	0.97	3.32	1.00	3.88	0.82	3.17	0.98	4.08	0.98	3.42	1.05	3.63	1.04
3. ด้านกระบวนการ	3.83	1.00	3.99	0.73	3.27	0.88	3.73	0.66	3.28	0.91	4.18	0.59	3.52	0.93	3.69	0.88
4. ด้านผลผลิต/ผลลัพธ์	3.88	0.95	4.11	0.78	3.40	0.99	3.82	0.81	3.16	1.03	4.19	0.64	3.62	0.93	3.75	0.94
ภาพรวม	3.76	1.06	3.95	0.89	3.35	0.97	3.83	0.77	3.21	0.96	4.15	0.81	3.52	0.99	3.68	0.97

จากตารางที่ 4.42 พบว่าในภาพรวมของความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาที่มีต่อระบบการบริหารจัดการศึกษาของทุกโรงเรียน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.68$, S.D.=0.97) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือโรงเรียนบ้านแม่ตูป ($\bar{x} = 4.15$, S.D. = 0.82) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านโนสอย ($\bar{x} = 3.95$, S.D. = 0.89) โรงเรียนบ้านเวียงหวาย ($\bar{x} = 3.83$, S.D. = 0.77) โรงเรียนบ้านแสนตอ ($\bar{x} = 3.76$, S.D. = 1.06) โรงเรียนวัดบ้านม่อน ($\bar{x} = 3.52$, S.D. = 0.99) โรงเรียนบ้านห้วยไค้ป่า ($\bar{x} = 3.35$, S.D. = 0.97) โรงเรียนวัดจันทา ($\bar{x} = 3.21$, S.D. = 0.96) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.43 แสดงภาพรวมความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนที่มีต่อระบบการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนในด้านบริบทสภาพแวดล้อมของโรงเรียน

การบริหารจัดการของโรงเรียน	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยไค้ป่า		ร.ร.บ้านเวียงหวาย		ร.ร.บ้านจัวเต่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		ภาพรวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
1. บริบทสภาพแวดล้อมของโรงเรียน	3.94	0.98	4.03	1.06	3.62	0.96	3.90	0.76	3.28	0.79	4.29	0.66	3.76	0.85	3.84	0.92

จากตารางที่ 4.43 พบว่าประเด็นเกี่ยวกับ “บริบทสภาพแวดล้อมของโรงเรียน” ในภาพรวมของความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาที่มีต่อบริบทสภาพแวดล้อมของโรงเรียนทุกโรงเรียน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.84$, S.D.=0.92) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือโรงเรียนบ้านแม่ตูป($\bar{x} = 4.29$, S.D. = 0.66) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านในสอย ($\bar{x} = 4.03$, S.D. = 1.06)โรงเรียนบ้านแสนตอ ($\bar{x} = 3.94$, S.D. = 0.98)โรงเรียนบ้านเวียงหวาย($\bar{x} = 3.90$, S.D. = 0.76)โรงเรียนวัดบ้านม่อน($\bar{x} = 3.76$, S.D. = 0.85)โรงเรียนบ้านห้วยไค้ป่า ($\bar{x} = 3.62$, S.D. = 0.96) โรงเรียนวัดจัวเต่า ($\bar{x} = 3.28$, S.D. = 0.79) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.44 แสดงภาพรวมความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนที่มีต่อระบบการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนในด้านปัจจัยนำเข้า

การบริหารจัดการของ โรงเรียน	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยไค้ป่า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจิวเต่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		ภาพรวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
2. ด้านปัจจัยนำเข้า	3.63	1.14	3.83	0.97	3.32	1.00	3.88	0.82	3.17	0.98	4.08	0.98	3.42	1.05	3.63	1.04

จากตารางที่ 4.44 พบว่าประเด็นเกี่ยวกับ “ด้านปัจจัยนำเข้า” ในภาพรวมของความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาที่มีต่อโรงเรียนด้านปัจจัยนำเข้าทุกโรงเรียน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.63$, S.D.=1.04) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือโรงเรียนบ้านแม่ตูป ($\bar{x} = 4.08$, S.D. = 0.98) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านเวียงหวาย ($\bar{x} = 3.88$, S.D. = 0.82)โรงเรียนบ้านในสอย($\bar{x} = 3.83$, S.D. = 0.97)โรงเรียนบ้านแสนตอ($\bar{x} = 3.63$, S.D. = 1.14)โรงเรียนวัดบ้านม่อน($\bar{x} = 3.42$, S.D. = 1.05)โรงเรียนบ้านห้วยไค้ป่า ($\bar{x} = 3.32$, S.D. = 1.00) โรงเรียนวัดจิวเต่า ($\bar{x} = 3.17$, S.D. = 0.98) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.45 แสดงภาพรวมความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนที่มีต่อระบบการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนใน
ด้านกระบวนการ

การบริหารจัดการของ โรงเรียน	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยไค้ป่า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจิวเต่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		ภาพรวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
3. ด้านกระบวนการ	3.83	1.00	3.99	0.73	3.27	0.88	3.73	0.66	3.28	0.91	4.18	0.59	3.52	0.93	3.69	0.88

จากตารางที่ 4.45 พบว่าประเด็นเกี่ยวกับ “ด้านกระบวนการ” ในภาพรวมของความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาที่มีต่อโรงเรียนด้านกระบวนการทุกโรงเรียน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.69$, S.D. = 0.88) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือโรงเรียนบ้านแม่ตูป ($\bar{x} = 4.18$, S.D. = 0.59) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านในสอย ($\bar{x} = 3.99$, S.D. = 0.73) โรงเรียนบ้านแสนตอ ($\bar{x} = 3.83$, S.D. = 1.00) โรงเรียนบ้านเวียงหวาย ($\bar{x} = 3.73$, S.D. = 0.66) โรงเรียนวัดบ้านม่อน ($\bar{x} = 3.52$, S.D. = 0.93) โรงเรียนวัดจิวเต่า ($\bar{x} = 3.28$, S.D. = 0.91) โรงเรียนบ้านห้วยไค้ป่า ($\bar{x} = 3.27$, S.D. = 0.88) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.46 แสดงภาพรวมความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนที่มีต่อระบบการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนในด้านผลผลิต/ผลลัพธ์

การบริหารจัดการของ โรงเรียน	ร.ร.บ้านแสนตอ		ร.ร.บ้านในสอย		ร.ร.ห้วยไค้ป่า		ร.ร.บ้านเวียง หวาย		ร.ร.บ้านจิวเต่า		ร.ร.บ้านแม่ตูป		ร.ร.วัดบ้านม่อน		ภาพรวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
4. ด้านผลผลิต/ผลลัพธ์	3.88	0.95	4.11	0.78	3.40	0.99	3.82	0.81	3.16	1.03	4.19	0.64	3.62	0.93	3.75	0.94

จากตารางที่ 4.46 พบว่าประเด็นเกี่ยวกับ “ด้านผลผลิต/ผลลัพธ์” ในภาพรวมของความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาที่มีต่อโรงเรียนด้านด้านผลผลิต/ผลลัพธ์ ทุกโรงเรียน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.75$, S.D.=0.94) โดยโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุดคือโรงเรียนบ้านแม่ตูป($\bar{x} = 4.19$, S.D. = 0.64) รองลงมาคือ โรงเรียนบ้านในสอย($\bar{x} = 4.11$, S.D. = 0.78)โรงเรียนบ้านแสนตอ($\bar{x} = 3.88$, S.D. = 0.95) โรงเรียนบ้านเวียงหวาย($\bar{x} = 3.82$, S.D. = 0.81)โรงเรียนวัดบ้านม่อน($\bar{x} = 3.62$, S.D. = 0.93)โรงเรียนบ้านห้วยไค้ป่า($\bar{x} = 3.40$, S.D. = 0.99) โรงเรียนวัดจิวเต่า ($\bar{x} = 3.16$, S.D. = 1.03) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาทั่วไปและข้อเสนอแนะระบบการบริหารจัดการ คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนบนพื้นที่สูงในจังหวัดเชียงใหม่และ แม่ฮ่องสอน ในด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต/ผลลัพธ์

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนบนพื้นที่สูงของ จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้แสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะที่น่าสนใจจากการประมวลสรุป จากตอนที่ 3 ของแบบสอบถามสรุปได้ดังนี้

- 1) เกี่ยวกับที่ตั้งและสภาพแวดล้อมของโรงเรียน มีข้อเสนอแนะว่า อาคารเรียน ควรได้รับการสนับสนุนจากงบประมาณส่วนกลางบ้างมิใช่ให้โรงเรียนและชุมชนต้องดิ้นรนจัดหาเอง ควรปรับถนนภายในโรงเรียนจากถนนลูกรังเป็นลาดยาง โรงเรียนต้องการระบบ สาธารณูปโภค โดยเฉพาะน้ำดื่ม น้ำใช้ ห้องน้ำ ห้องส้วม โรงเรียนควรมีรั้วรอบขอบชิด มีต้นไม้ให้ร่มเงา ควรมีการโรงประจำโรงเรียน และควรหาทางขยายพื้นที่ของโรงเรียนให้มากกว่าเดิม
- 2) เกี่ยวกับจำนวนบุคลากรในโรงเรียน โรงเรียนทุกแห่งมีครูไม่ครบชั้น ไม่พอ กับจำนวนนักเรียน จึงทำให้บางคาบบางชั่วโมงไม่มีครูสอน ที่มีอยู่แล้วก็ไม่เป็นไปตาม ไม่มีบางวิชาเอกที่จำเป็น โดยเฉพาะ โรงเรียนที่ขยายโอกาสทางการศึกษาเช่น บ้านในสอย บ้านแม่ต๋อบ บ้านเวียงหาว ครูไปอบรมบ่อยทำให้ต้องทิ้งห้องเรียน ควรหางบประมาณมาจ้างครูช่วยสอนให้มากกว่าที่เป็นอยู่ ควรเพิ่มเงินค่าจ้างครูพี่เลี้ยงที่ได้รับเพียง 2600 บาท/เดือน
- 3) ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาครูไม่พอได้แก่ ให้ครูเวียนสอน ให้สอนเป็น ทีม ใช้ครูอัตราจ้างโดยขอความอนุเคราะห์จาก อบต. แบ่งชั้นเรียนเป็นช่วงชั้นแล้วแบ่งครู รับผิดชอบเป็นช่วงชั้นเช่น ช่วงชั้นที่ 1 มีครูสอนประจำ 2 คน ช่วงชั้นที่ 2 มีครูสอนประจำ 3 คน เป็นต้น ส่วนงานอื่นที่นอกเหนือจากการสอนให้ช่วยกันทำทุกคน ให้ครูที่มีความรู้ความสามารถ รับผิดชอบสอน 2-3 ชั้น ที่เหลือให้ช่วยกันสอน ผู้บริหาร 1 คนควรมีครูอย่างน้อย 3 คน จ้างครูมาช่วยสอนที่โรงเรียนเพิ่มโดยเก็บเงินจากชุมชน ให้นักเรียนเรียนผ่านระบบทางไกลที่ถ่ายทอดจากวัง ไกลกังวล ให้ครูที่ว่างจากการสอนไปสอนในชั้นที่ไม่มีครู ขอให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมดูแลสอน และช่วยเรื่องการบ้านของนักเรียนบ้าง จัดนักเรียนชั้นโตมาช่วยสอนเด็กเล็ก ครูแบ่งหน้าที่ในการ สอนไม่ค่อยเหมาะสม ให้นักเรียนเรียนกันเอง สอนกันเองบ้างในบางวิชา
- 4) การแก้ไขปัญหาเรื่องโรงเรียนไม่มีการ โรงนั้น ควรจะจ้างคนในชุมชนมาช่วยงานในโรงเรียนเป็นรายวัน ให้นักเรียนช่วยกันทำตามหน้าที่เวรรายวันก่อนการเข้าแถวเคารพ ธงชาติ ขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง นักเรียนและชุมชนผลัดเปลี่ยนกันมาช่วย แจ้งความจำเป็นเร่งด่วนต่อทางราชการให้ช่วยจัดคนมาช่วย ให้ทางโรงเรียนทำโครงการของงบประมาณจาก อบต. มาสนับสนุน

5) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับภาษาและการสื่อสารนั้น เกือบทุกโรงเรียนมีปัญหาทางด้านการสื่อสาร นักเรียนผู้ปกครองมีหลายคนพบว่า เป็นไทยใหญ่จะมีมากและมีปัญหามากเช่นกัน ดังนั้น ครูควรศึกษาและรู้ภาษาท้องถิ่นบ้าง ภาษาไทยกลางควรเน้นให้ทุกคนรู้ อ่านได้และพูดได้เช่นเดียวกับภาษาภาคเหนือผู้ควรอนุรักษ์และส่งเสริมให้มีการสื่อสารด้วยการพูดติดต่อเช่นเดียวกัน ครูไม่ควรปล่อยปละละเลยให้นักเรียนพูดแต่เฉพาะภาษาถิ่นของตนตลอดเวลา

6) ทางด้านอาคารเรียนและอาคารประกอบต่าง ๆ นั้น เสนอแนะว่า หลายแห่งยังขาดแคลนอาคารที่เหมาะสมเป็นจำนวนมาก เฉพาะที่มีอยู่ก็คับแคบไม่เหมาะสมกับจำนวนนักเรียนสร้างมานานแล้วควรปรับปรุงซ่อมแซมให้เหมาะสม โดยผู้บริหาร โรงเรียนควรนำเสนอโครงการในการพัฒนา นอกจากนั้นสื่อเทคโนโลยีต่างๆ จะต้องจัดหาให้พอเพียงมากกว่าที่เป็นอยู่ หลายโรงเรียนไม่มีอินเทอร์เน็ต ควรจัดห้องสื่อสารเทคโนโลยีเป็นการเฉพาะ

7) เกี่ยวกับการเงินและงบประมาณนั้น ทุกโรงเรียนได้รับงบประมาณน้อยต้องใช้อย่างประหยัดที่สุด บางครั้งไม่ได้รับงบประมาณในเวลาที่ควรจะต้องดำเนินการแม้แต่ทางราชการ เช่น หน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงอย่าง สพท.และสพฐ. ก็ยังไม่สามารถช่วยได้ โรงเรียนต้องดิ้นรนช่วยเหลือตนเองโดยขอบริจาคจากชุมชน ซึ่งก็มีปัญหามากเพราะเป็นชุมชนที่ฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดีเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นทางราชการควรจะทำให้การดูแลด้านงบประมาณอย่างดี ทันเวลาและแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้บ้าง ทั้งนี้รวมทั้งงบประมาณในการจ้างครูเพิ่มด้วย

8) ชุมชนให้การสนับสนุนช่วยเหลือโรงเรียนอยู่ในขั้นดี เพียงแต่โรงเรียนต้องเป็นผู้นำในการวางแผนและบริหารจัดการตามความต้องการของชุมชนบ้าง โรงเรียนให้การสนับสนุนแก่ชุมชนในด้านกีฬามากที่สุด โดยเฉพาะการให้บริการเรื่องอุปกรณ์กีฬาและสนามกีฬาต่างๆ ส่วนชุมชนบางแห่งได้รับการสนับสนุนจาก อบต. ในการให้การสนับสนุนการเล่นดนตรีพื้นเมืองในกิจกรรมต่างๆ ทั้งของโรงเรียนและชุมชน

9) สิ่งที่โรงเรียนต่างๆ ต้องการ ได้แก่ ห้องน้ำห้องส้วมที่พอเพียงและถูกสุขลักษณะ สนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมตามหลักสูตรและจัดหาหนังสือและวัสดุที่จำเป็นสำหรับห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน ต้องการสื่อการเรียนที่ทันสมัย อุปกรณ์กีฬา สนามเด็กเล่น คอมพิวเตอร์สำหรับการเรียนการสอน อาคารเรียนที่มั่นคง บ้านพักครู ถนนคอนกรีตในโรงเรียน ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ อาคารอเนกประสงค์ โรงอาหาร สหกรณ์โรงเรียน หอพักนักเรียนประจำ อุปกรณ์ดนตรี จ้างครูเพิ่มในตำแหน่งครูธุรการ ครูประจำกลุ่มสาระ จ้างครูที่เลี้ยงเด็กเล็ก จ้างภารโรงประจำโรงเรียน และขอนักศึกษาฝึกสอนมาประจำที่โรงเรียน ต้องการเครื่องดนตรีพื้นเมือง อุปกรณ์การทำเกษตร เลื่อน้ำมัน อาหารกลางวัน ขอเบี้ยเลี้ยงภัย และขอห้องปฏิบัติการทางภาษา